திரிபாஷா

ත්‍රිභාෂා

Thribhasha

5 වන කලාපය   5வது வெளியீடு   5th Volume

රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව

அரசகரும மொழிகள் திணைக்களம்

Department of Official Languages

රාජ්‍ය භාෂා කොමසාරිස් ජනරාල්ගේ පණිවුඩය

භාෂාව හුදෙක් මානවයාට ම අනන්‍ය වූ අද්විතීය දායාදයකි. මානව ධර්මතා, සිරිත් විරිත් ආදිය මෙන්ම ජාතියක අනන්‍යතාව ලොවට විදහාපාන කැඩපත වන්නේ භාෂාවයි. එකී අනන්‍යතාව සුරකිමින් ම භාෂාව කාලානුරූපී ව පරිණාමය වේ. එහි දී භාෂාවට නව්‍ය පද, අක්ෂර එකතු වීම මෙන්ම විවිධ භාෂාවල සංස්පර්ශය ද සිදු වේ. භාෂාවක ඇති ජීව ගුණාංග වර්ධනය වීමට එය අවශ්‍ය ම සාධකයකි.

ශ්‍රී ලංකාවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථානු ප්‍රකාරව එහි 04 වන පරිච්ඡේදය වෙන් වන්නේ භාෂාව සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීමට ය. එසේ ම මහජනතාවට හිමි අස්පර්ශනීය මූලික අයිතිවාසිකම් අතර ද භාෂාවට සුවිශේෂී ස්ථානයක් හිමි වී ඇත්තේ ය. ඒ අනුව භාෂා අයිතිවාසිකම් සුරැකීමට අදාළ ව රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම හා ඊට අදාළ පහසුකම් සැලසීම පිළිබඳ ව මූලික වගකීම පැවරී ඇත්තේ රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවට ය.

එකී කාර්යභාරය ඉටු කිරීම සඳහා රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව මඟින් සිදු කරන කාර්යභාරයන් අතර දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රකාශනයක් ලෙස එළි දක්වනු ලබන මෙම ත්‍රිභාෂා සඟරාව, භාෂාවේ ඇති සුවිශේෂී පැතිකඩ විද්‍යමාන කරන, සමස්ත සමාජය දැනුම්වත් කරන ශාස්ත්‍රීය ලොවට පිවිසෙන නව්‍ය ද්වාරමණ්ඩලයක් ලෙස හැඳින්විය හැකි ය.

තවද මෙම සඟරාව සුපෝෂණය කිරීම සඳහා සිය බුද්ධිමය දායකත්වය ලබා දෙමින් ශාස්ත්‍රීය ලිපි සැපයූ සියලු විද්‍යාර්ථීන්ට හා මෙම සඟරාවේ සංස්කරණ කටයුතු හා පරිගණක පිටු සැකසුම් කටයුතු කළ දෙපාර්තමේන්තු නිලධාරීන්ට ද මාගේ කෘතඥතාව හිමි විය යුතු ය.

ප්‍රින්ස් සේනාධීර
රාජ්‍ය භාෂා කොමසාරිස් ජනරාල්

அரசகரும மொழிகள் ஆணையாளர் நாயகத்தின் செய்தி

மொழி என்பது மானிட வர்கத்திற்குக் கிடைத்த தனிச்சிறப்புமிக்க அருட்கொடை எனலாம். ஒரு தேசத்தின் அடையாளத்தை மட்டுமல்லாது, மனித விழுமியங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவற்றை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டும் கண்ணாடியாகவும் மொழி விளங்குகின்றது. இந்த அடையாளங்களை பாதுகாத்தவண்ணம் மொழி காலப்போக்கில் பரிணாமம் அடைகிறது. அவற்றுள், பல்வேறு மொழிகளுடனான தொடர்பினைப் போலவே, புதிய சொற்களும் எழுத்துக்களும் மொழியுடன் சேர்க்கப்படுகின்றன. உயிரோட்டமுள்ள ஒரு மொழியின் வளர்ச்சிக்கு இது ஒரு பிரதான காரணியாகும்.
இலங்கை அரசியலமைப்பின் பிரகாரம், அதன் 04 ஆம் உறுப்புரை மொழியைக் கையாள்வது சம்பந்தமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோன்று, மக்களின் மீற முடியாத அடிப்படை உரிமைகளுள் மொழி தனி இடம் வகிக்கின்றது. அதற்கமைய, மொழி உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதுடன் தொடர்புடைய மொழிக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் அதற்குரிய வசதிகளை வழங்குவதிலும் முதன்மைப் பொறுப்பு அரசகரும மொழிகள் திணைக்களத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

அந்தப் பணியை நிறைவேற்றுவதற்காக, அரசகரும மொழிகள் திணைக்களத்தினால் முன்னெடுக்கப்பட்ட பணிகளுள், திணைக்கள வெளியீடாக வெளியிடப்படுகின்ற இந்த மும்மொழி சஞ்சிகையானது, மொழியின் தனித்துவமான அம்சங்களை வெளிக்கொணரும் ஒட்டுமொத்த சமுதாயத்தையும் தெளிவூட்கின்ற அறிவார்ந்த உலகினுள் பிரவேசிக்கும் புதியதொரு நுழைவாயில் எனக் கூறலாம்.

மேலும், இந்த சஞ்சிகை மென்மேலும் செழுமை பெறுவதற்கு தங்களுடைய அறிவார்ந்த பங்களிப்பை வழங்கி அறிவுசார்ந்தக் கட்டுரைகளை வழங்கிய அனைத்து அறிஞர்களுக்கும், இந்த சஞ்சிகையின் பதிப்பு மற்றும் கணினி பக்க வடிவமைப்புகளை அமைத்துத் தந்த திணைக்கள உத்தியோகத்தர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

பிரின்ஸ் சேனாதீர
அரசகரும மொழிகள் ஆணையாளர் நாயகம்

සංස්කාරක සටහන

භාෂාව වනාහී යුගයෙන් යුගයට වෙනස් වන අද්විතීය වූත්, ස්වීය වූත්, විවිධ සංස්කෘති ඇසුරේ සංස්පර්ශය ලබන විවිධත්වයෙන් යුතු මෙවලමකි. භාෂාව හැදෑරීම, පර්යේෂණ කිරීම, ගැඹුරින් අධ්‍යයනය කිරීම සිදු කළ යුතු අතර, ඒ පිළිබඳ ව වැඩිදුරටත් අධ්‍යයනයෙහි නිරත වීමෙන් භාෂාවෙහි ඇති නිර්මාණාත්මක භාවය මෙන්ම විචක්ෂණශීලී භාවය ද විද්‍යමාන වේ. භාෂාවෙහි පරිනාමය පිළිබඳ ව විද්‍යාත්මක ක්‍රමවේදවල පිහිටා අධ්‍යයනය කරන්නේ එකී වාග් විද්‍යාඥයින් ය. භාෂාවෙහි ඇති රීති හඳුන්වා දෙමින් එය සකසුරුවම් කරන්නේ ව්‍යාකරණඥයින් ය. තවද භාෂාව වනාහී මානවයාගේ මූලික අයිතිවාසිකමක් ලෙස පිහිටා එයට යම් ව්‍යවස්ථාපිත බලයක් හිමිකර දී ඇත්තේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථානු ප්‍රකාරව පිහිටු වූ ව්‍යවස්ථාපිත රාජ්‍ය ආයතන මගිනි. එසේ ස්ථාපිත කළ රාජ්‍ය ආයතන අතර රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම හා ඊට අදාළ පහසුකම් සැලසීමේ නියමුවාණන් ලෙස කටයුතු කරන රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවට හිමි වන්නේ අද්විතීය ස්ථානයකි. 1956 සිට මේ දක්වා භාෂාවේ උන්නතිය වෙනුවෙන් ක්‍රියා කරන අභිත ඉතිහාසයක් ඇති රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ප්‍රකාශයට පත් කරන ත්‍රිභාෂා සඟරාව භාෂාව හා එහි ඇති නිර්මාණාත්මක ස්වභාවය පිළිබඳවත් දේශයේ අගනා පෙර නොවූ විරූ ප්‍රතිභාන්විත සංස්කෘතිය පිළිබඳවත්, අස්පර්ශනීය උරුම පිළිබඳවත් සමස්ත සමාජය දැනුම්වත් කරන නව්‍ය ද්වාර මණ්ඩලයක් ලෙස හැඳින්විය හැකි ය. භාෂාව, සංස්කෘතිය පමණක් නොව අධ්‍යාපනික වශයෙන් වැදගත් වන විවිධ විෂය ක්ෂේත්‍ර පිළිබඳ ව උනන්දුවක් දක්වන පාසල් ශිෂ්‍ය ප්‍රජාව, විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථීන් මෙන්ම විවිධ පර්යේෂකයන් සඳහා ද මෙම සඟරාව අත්පොතක් වශයෙන් භාවිත කළ හැකි ය. ඒ අනුව රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ක්‍රියාදාමයේ තවත් පැතිකඩක් සනිටුහන් කරමින් විවිධ විෂය කරුණු ඇතුළත් මෙම ත්‍රිභාෂා සඟරාව සමාජයේ ජීවත්වන සෑම පුරවැසියෙකුගේ ම දැනුම නමැති ප්‍රාග්ධනය සුපෝෂණය කරන හා ආර්ථික, සමාජයීය හා සංස්කෘතිකමය අස්පර්ශනීය උරුමයන් සුරක්ෂිත කරන දැනුම් කෝෂ්ටාගාරයක් ලෙස හැඳින්විය හැකි ය.

பதிப்பாசிரியர் குறிப்பு

மொழி என்பது காலத்திற்கு காலம் வேறுபடும் ஒரு தனித்துவமானதும் சிறப்பியல்பு வாய்ந்ததுமான, பல்வேறு கலாசாரங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளும் ஒரு கருவியாகும். மொழியைப் கற்றலும், ஆராய்ச்சி செய்தலும் என்பது ஆழமாக ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டுமென்பதுடன், அது தொடர்பாக மேலும் ஆய்வில் ஈடுபடுவதன் மூலம், மொழியின் படைப்பாற்றல் மற்றும் உலகியலறிவும் வெளிப்படும். மொழியியலாளர்கள் மொழியின் பரிணாமத்தை அறிவியல் முறையில் ஆய்வு செய்கின்றனர். இலக்கண வல்லுநர்கள் மொழியில் காணப்படும் அதன் விதிகளை அறிமுகப்படுத்தி பயன்தரும் வகையில் கையாளுகின்றனர். மேலும், மொழி என்பது ஒரு அடிப்படை மனித உரிமையாகும் என்பதால் அரசியலமைப்பின் படி தாபிக்கப்பட்ட சட்டவாக்க அரச நிறுவனங்கள் மூலம் அதற்கு அரசமைப்புச் சட்ட அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு தாபிக்கப்பட்ட அரச நிறுவனங்களுக்கிடையில் அரசகரும மொழிக் கொள்கை நடைமுறைப்படுத்தல் மற்றும் அதற்கான வசதிகளை வழங்குவதில் முதன்மையாளராக செயற்படும் அரசகரும மொழிகள் திணைக்களம் தனித்துவ நிலையைக் கொண்டுள்ளது. 1956 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் தற்காலம் வரை, மொழியின் முன்னேற்றத்திற்காக செயற்படும் வியக்கத்தக்க வரலாற்றைக் கொண்டுள்ள அரசகரும மொழிகள் திணைக்களத்தால் வெளியிடப்படும் மும்மொழி சஞ்சிகையானது மொழி மற்றும் அதன் படைப்பாற்றல் இயல்பு தொடர்பாகவும், நாட்டின் விலைமதிப்பற்ற முன்னொரு போதும் இல்லாத வகையில் இயலறிவார்ந்த கலாச்சாரம் தொடர்பாகவும், அருவமான மரபுரிமைகள் தொடர்பாகவும், ஒட்டுமொத்த சமூகத்தையும் விழிப்புணர்வூட்டும் புதுமையான நுழைவாயில் என்று அழைக்கலாம்.

மொழி, கலாச்சாரம் மட்டுமன்றி கல்விசார் ரீதியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல்வேறு விடயதுறைகள் தொடர்பாக ஆர்வமுள்ள பாடசாலை மாணவர் சமூகம், பல்கலைக்கழக மாணவர் சமூகம் போன்றே பல்வேறு ஆய்வாளர்களும் குறித்த சஞ்சிகையை கைந்நூலாக பயன்படுத்தலாம். அதன்படி, அரசாங்கக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்தும் செயல்முறையின் மற்றொரு அம்சத்தைக் குறிக்கும் வகையில், பல்வேறு விடய துறைகளை உள்ளடக்கிய இந்த மும்மொழி சஞ்சிகையானது, சமூகத்தில் வாழ்கின்ற ஒவ்வொரு பிரஜையினதும் அறிவு என்ற மூலதனத்தை வளப்படுத்தி, பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சாரத்தைப் பாதுகாக்கும் அறிவுக் களஞ்சியம் என்று அழைக்கப்படலாம்.

අධීක්ෂණය
மேற்பார்வை
Supervision

ප්‍රින්ස් සේනාධීර
රාජ්‍ය භාෂා කොමසාරිස් ජනරාල්
திரு. பிரின்ஸ் சேனாதீர
அரசகரும மொழிகள் ஆணையாளர் நாயகம்
Prince Senadeera
Commissioner General of Official Languages

ෂමින්ද මහලේකම්
රාජ්‍ය භාෂා කොමසාරිස් (පරිවර්තන)
திரு. ஷமிந்த மஹலேக்கம்
அரசகரும மொழிகள் ஆணையாளர் (மொழிபெயர்ப்பு)
Shaminda Mahalekam
Commissioner of Official Languages (Translations)

ඩී.ඩී.එස්.එම්.ජයවීර
රාජ්‍ය භාෂා කොමසාරිස් (භාෂා)
டி.டி.எஸ்.எம். ஜயவீர
அரசகரும மொழிகள் ஆணையாளர் (மொழிகள்)
D.D.S.M. Jayaweera
Commissioner of Official Languages (Languages)

පරිගණක පිටු සැකසුම සහ නිර්මාණය
கணணி வடிவமைப்பு
Layout and Designing

සචිත්‍රා ජයතිලක
சசித்ரா ஜயதிலக்க
Sachithra Jayatilleke

ISSN 2630 - 7820

සංස්කාරක මණ්ඩලය
தொகுப்பாளர் குழு
Editorial Board

ප්‍රධාන සංස්කාරක
Editor-in-Chief
பிரதான தொகுப்பாளர்

කීර්ති ශ්‍රී, දේශශක්ති, සමාජසේවා කීර්ති
සංඝමිත්ත දහම් සොඳුරුවිල
கீர்த்தி ஸ்ரீ, தேஸசக்தி, சமாஜசேவா கீர்த்தி
சங்கமித்த தஹம் சொந்துறுவில
Keerthi Shri, Deshashakthi, Samajaseva Keerthi
Sankamitta Daham Sonduruvila

සහාය සංස්කරණය
Sub-Editors
உதவி தொகுப்பாளர்

ඉන්දිකා දිසානායක
இந்திக்கா திஸாநாயக்க
Indika Dissanayake

තරංගනී රෙසිකා ප්‍රනාන්දු
தரங்கனீ ரெசிக்கா பிரணாந்து
Tharangani Resika Fernando

සෝදුපත් පරීක්ෂාව
செவ்வை பார்த்தல்
Proofreading

ඉන්දිකා දිසානායක
இந்திக்கா திஸாநாயக்க
Indika Dissanayake

පී. ජෙයසීලන්
P. Jeyaseelan
ப.ஜெயசீலன்

The Department of Official Languages does not own or claim to own the rights of the images used in this publication. This magazine is published only for non-profit educational purposes. The images belong to the rightful owners. No copyright infringement intended.

මෙම සඟරාවේ භාවිත කර ඇති සේයා රූ කිසිවකගේ අයිතිය රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව සතු නොවේ. මෙය හුදෙක් ලාභ නොලබන අධ්‍යාපනික කාර්යයන් උදෙසා ප්‍රකාශනය කරනු ලබන සඟරාවකි. සේයා රූවල හිමිකාරිත්වය මුල් අයිතිකරුවන් සතු වේ. මෙමගින් කිසිදු ප්‍රකාශන හිමිකම් කඩකිරීමක් සිදු කිරීමට අදහස් නොකෙරේ.

පෙළගැස්ම பொருளடக்கம் Contents

සීගිරි කුරුටු ගී පිළිබඳ සමාලෝචනයක් 08
- ජ්‍යෙෂ්ඨ මහාචාර්ය අනුර මනතුංග

ஆய்வுகளை ஆவணப்படுத்தல்: தமிழியலின் உடனடித் தேவை 12
- வி. விமலாதித்தன்

The Story of the Official Languages of Sri Lanka, Sinhala and Tamil, on the Multilingual Internet and their Current Status 15
- HarshaWijayawardhana

ලාංකේය පරිවර්තන ක්ෂේත්‍රයේ කාන්තා දායකත්වය 29
- හෂිත අබේවර්ධන
- තරංගනී රෙසිකා

රාජ්‍ය සේවකයාට හිමි නිවාඩුව වරප්‍රසාදයක් ද? නැතිනම් අයිතිවාසිකමක් ද? 33
- සංඛ සොඳුරුවිල

පරම්පරා අතර අභිලාෂයන් තේරුම් නොගැනීම Y, Z සහ ALPHA පරපුර 38
- නීතීඥ ප්‍රියන්ත මායාදුන්නෙ

කවි මංසල 42

වහරනු සෙරෙන් සපයා 46
- ඒ. ලසිත් නලන්ත

Some Preliminary Ideas on the Methods of Compiling a General Monolingual Reference 49
- Niladri Sekhar Dash

සංඥා භාෂා ඉතිහාසය 62
- මාලා වසන්ති ජයසේකර

භාෂාවේ ප්‍රගමනයට හේතු වන විකල්ප ප්‍රයෝග.... 69
- විජානි දෞපති රණවක

ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය පිළිබඳ සමාජ විද්‍යාත්මක පර්යාලෝකනයක් 73
- මිලින්ද මායාදුන්න

සීගිරි කුරුටු ගී පිළිබඳ සමාලෝචනයක්

සීගිරි කැටපත් පවුරේ ලියා ඇති කුරුටු ගී සිංහල ගීත සාහිත්‍යය පිළිබඳ ව ශේෂව ඇති පැරණිතම නිදර්ශන ය. ඒවා මුල් වරට අවධානයට ලක් වූයේ පුරාවිද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රථම කොමසාරිස්වරයා වූ එච්. සී. පී. බෙල් මහතාට ය. 1905 වර්ෂය සඳහා නිකුත් කළ පුරාවිද්‍යා පාලන වාර්තාවේ එම ගීවලින් කීපයක් ඔහු විසින් පළ කරනු ලැබ ඇත. 1940 දී පුරාවිද්‍යා කොමසාරිස් තනතුරට පත් වූ සෙනරත් පරණවිතාන මහතා කුරුටු ගී පිළිබඳ ව විශේෂ අධ්‍යයනයක් සිදු කළේ ය. එතුමා විසින් කුරුටු ගී 685ක් කියවා ඒවා පිළිබඳ ව කළ ගැඹුරු අර්ථ විවරණය *Sigiri Graffiti* නමින් වෙළුම් දෙකකින් යුත් ග්‍රන්ථයක් ලෙස 1956 දී ඔක්ස්ෆර්ඩ් විශ්වවිද්‍යාලයීය මුද්‍රණාලය මඟින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබී ය. 1964 දී රාජ් ද සිල්වා මහතා විසින් සීගිරි පර්වතය පාමුල පිහිටි ගල් ලෙනක, පියස්ස මත ලියා තිබුණු තවත් ගී 14ක් හඳුනාගනු ලැබ ඇත. බෙනිල් ප්‍රියන්ත මහතා විසින් 1900 වර්ෂයේ සිට කළ පර්යේෂණවල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් එතෙක් ප්‍රකාශයට පත් වී නොතිබුණු තවත් ගී රැසක් එළිදරව් කරගත හැකි විය.

පරණවිතාන මහතාගේ *Sigiri Graffiti* ග්‍රන්ථයේ එන කුරුටු ගී නන්දසේන මුදියන්සේ මහතා විසින් සිංහලට පරිවර්තනය කරනු ලැබ ගුණසේන සමාගම මඟින් ප්‍රකාශයට පත් කොට ඇත. පරණවිතාන මහතාගේ මුල් ග්‍රන්ථයේ ගී ආශ්‍රිත ව්‍යාකරණමය විවරණය 'සීගිරි ගී විවරණ' නමින් අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව විසින් පළ කොට ඇත. වි.ජ.මු. ලොකුබණ්ඩාර, කේ. ජයතිලක, ගුණසේන විතාන වැනි ලේඛකයන් ද පරණවිතානයන්ගේ ග්‍රන්ථය ආශ්‍රයෙන් සීගිරි ගී පිළිබඳ ව වැදගත් විවරණ සපයා ඇත.

මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායක මහතාගේ ඇරයුමින් 1983 දී මේ ගී පිළිබඳ විශ්ලේෂණයක් මොයිරා තම්පෝ, නීලමණී සමරසිංහ සහ මා විසින් සිදු කරනු ලැබිණ. එහි සාරාංශයක් සීගිරි ව්‍යාපෘතියේ පළමු වාර්තාවට ඇතුළත් ව ඇත. 1985 දී වාස්තු විද්‍යාඥ එල්. කේ. කරුණාරත්න මහතාගේ ආරාධනයෙන් කැටපත් පවුරේ කුරුටු ගී පිටපත් කිරීමේ කටයුත්තට පර්යේෂණ සහායකවරයා ලෙස මට සම්බන්ධ වීමට අවස්ථාව ලැබීම මා ලැබූ දුර්ලභ භාග්‍යයක් ලෙස සඳහන් කළ හැකි ය.

කුරුටු ගී පිළිබඳ මේ කෙටි විවරණය, පරණවිතාන සූරින් විසින් කියවනු ලැබූ ගී 685 අළලා, 1983 දී අප විසින් කරන ලද විශ්ලේෂණයේ සංඛ්‍යාත්මක සාරාංශයකි. සීගිරි කුරුටු ගී පිළිබඳ ව මූලික වැටහීමක් ලබාගැනීම සඳහා මෙය ප්‍රයෝජනවත් විය හැකි ය.

කැටපත් පවුරේ කුරුටු ගී අතරින් 239ක් සම්මත වර්ෂ අටවන සියවසට අයත් කළ හැකි ය. ගී 176ක් අටවන හෝ නැත හොත් නවවන ශතවර්ෂවලට අයත් වන නමුත් නිශ්චිත ව කුමන ශතවර්ෂයකට අයත් දැයි කිව නොහැකි ය. ගී 253ක් අයත් වන්නේ 9 වන ශතවර්ෂයට ය. 9 වන හෝ 10 වන ශතවර්ෂයට වැටෙන ගී 8ක් ඇති අතර ගී 6ක් පමණක් 10 වන ශතවර්ෂයට ඇතුළත් ය. ගී 3ක කාලය නිශ්චය කරනු ලැබ නැත.

කුරුටු ගී අතරින් වැඩි ම ප්‍රමාණයක් ලියා ඇත්තේ යා ගී විරිතෙනි. එය සංඛ්‍යාත්මක ව 390ක් හෝ ඊට මඳක් වැඩි විය හැකි ය. අනතුරුව වැඩි ම ගී ප්‍රමාණයක් ඇත්තේ කව් ගී විරිතෙනි. එනම් ගී 90කි. ගී 73ක් දුවන ගී විරිතෙන් ලියා ඇත. යොන් ගී විරිතෙන් ගී 37ක් ද බමන ගී විරිතෙන් ගී 25ක් ද උමතු ගී විරිතෙන් ගී 10ක් ද දක්නට ලැබේ. සමුද්‍රඝෝෂ විරිතෙන් ගී 5ක් ද කරිකා සහ මත්වල ගී විරිත්වලින් ගී 2 බැගින් ද දැකිය හැකි ය. පාදක, පියුම් ගී, යොන් මත්වැළ, කන්ද, ගජගාමි, මිනිමල්, දිගෝවිලි, වියන්, උව දෑ සහ නාරන්ගරන්ග යන විරිත්වලින් එක් ගීය බැගින් ද ලියවී තිබේ. ගී 41ක පමණ විරිත පැහැදිලි නො වේ. කවියන්ගේ ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය සැලැකීමේදී කවීන් 556 දෙනෙකු ම නිශ්චිතව ම පුරුෂ පාර්ශ්වයට අයත් ය. ස්ත්‍රීන් විසින් ලියන ලද බව නිශ්චිත ව හඳුනාගත හැක්කේ ගී දොළහක් පමණ ය. ගී සියයක පමණ කවීන්ගේ පුමුතිරි බව නිශ්චය කළ නොහැකි ය.

විවිධ තරාතිරමේ පුද්ගලයන් කවියන් අතර හමු වේ. මහ රජු යැයි විශ්වාස කළ හැකි මපුර්මුකා යන විරුදය සහිත කවියෙකු කුරුටු ගී ලියූ කවියන් අතර සිටී. ඇපා හෙවත් ආදිපාදවරු දෙදෙනෙකුගේ ද කවි, කුරුටු ගී අතර තිබේ. හිමි හෝ හිමියන් නමින් හැඳින්වෙන අය ලියූ ගී දොළහක් ම ඇති අතර ඔවුන් බෞද්ධ භික්ෂූන් නො ව රජයේ ඉහළ නිලතල හෙබවූ ඇත්තන් යැයි සිතිය හැකි ය. මහලේ, ලෙයිදරු, පයමුල් ලෙයිදරු, පොත්, පොතකි වැනි ලේඛන භාර ඉහළ නිලධාරීහු ද මෙහි සිටිති. රාජ්‍ය නිලධාරින් ලෙස හඳුනාගත හැකි නියම් ජෙටු, පසක් කැමි, දස අධිකාරි වැනි තනතුරු දැරූ කවියන් සීගිරි කැටපත් පවුරෙන් හමු වේ.

මෙහි පනෙන ඇදුර්, වෙදනා, වෙළඳ යන කවීන් ආචාර්යවරුන්, වෛද්‍යවරුන් සහ වෙළෙන්දන් ලෙස පිළිවෙළින් හඳුනා ගත හැකි ය. යහන්ගෙ ාවි යනුවෙන් ගී දෙකක ද කතිරි යනුවෙන් තවත් ගීයක ද දැක්වෙන්නේ පසුකාලීන ව සැතපෙනගේ මොහොට්ටල ලෙස හැඳින්වූ නිලධාරියා වැනි නිලධාරියකු විය හැකි ය. බලත් යනුවෙන් එක් ගීයක් ලිවුවේ ආරක්ෂක අංශයට අයත් ඉහළ නිලධාරියෙකු විය යුතු ය.

කවීන් 32 දෙනෙකු ම තමන් පැවිද්දන් බව වෙසෙසා සඳහන් කොට තිබේ. එක් කවියෙකු තෙර යනුවෙන් ද තවත් අයෙකු හෙරනි යනුවෙන් ද තම නම්වලට එකතු කරගෙන තිබේ. මේ හැරුණු විට බත සහ බතී යන විරුදයන් භාවිත කළ අය අතර ද පැවිද්දන් සිටිය හැකි ය. මෙම විරුදය යොදාගෙන ඇත්තේ ඉහළ පඬිවරුන්ගේ පාණ්ඩිත්‍ය හැඟවෙන උපාධි නාමයක් ලෙස බව මේ ලේඛකයා වෙනත් ස්ථානයක පෙන්වා දී තිබේ. බත යනුවෙන් 28 දෙනෙක් සහ එහි ස්ත්‍රී ලිංග ස්වරූපය බව පෙනෙන බතී යනුවෙන් 12 දෙනෙක් ද කවියන් අතර සිටිති.

වාසගම්, ගෝත්‍ර නාම හෝ පාරම්පරික නම් අතර අග්බෝ, කිත්, කසුබ් සහ මහින්ද් යන නම් සුලභ ය.

කුරුටු ගී ලියවුණු විෂය ක්ෂේත්‍රය ගත් විට එය මුළුමනින් ම පාහේ බිතුසිතුවම් විෂය කොට ගෙන රචනා වී ඇති බව පැහැදිලි ව කිව හැකි ය. කුරුටු ගී 685න් ගී 19ක් හරුණු කොට අනෙකුත් සියලු ම ගී කුමනාකාරයෙන් හෝ බිතුසිතුවම්වලට අදාළ ය. ඒ හැරුණු විට අනෙක් ජනප්‍රිය මාතෘකාව වී ඇත්තේ සීගිරි පර්වතය ය. පර්වතය පිළිබඳ ව ගී 326ක ම සඳහන් වී ඇත. ගී 7ක පර්වතය මත වූ මාලිගාව ගැන සඳහන් වේ. තවත් ගී 7ක සිංහයා ගැන කියැවේ. කැටපත් බිත පිළිබඳ ව ගී 11ක් ද, පෙත්මං අළලා තවත් ගී 11ක් ද ලියැවී ඇති අතර පොකුණු ගැන කියවෙන්නේ එක් ගීයක හෝ දෙකක පමණ ය.

කසුප් හෙවත් සීගිරිය වාස භවනය කරගත් කාශ්‍යප රජු ගැන ගී 4ක දැක්වේ. ඒ හැරුණු විට ගී 12ක් රජු සහ බිතුසිතුවම්වල නිරූපිත ස්ත්‍රීන් සම්බන්ධ කොට ලියැවී තිබේ. අග්බෝ සහ සිරිසඟබෝ අබා මහරජ ගී දෙකක සඳහන් වී ඇත. නමක් සඳහන් නොවූවද රජු හෝ රාජ්‍යත්වයට අදාළ තවත් ගී 23ක් හඳුනාගත හැකි ය. දිව්‍ය අප්සරාවන් සහ අනෙකුත් දෙවිවරුන් ගැන ගී 15ක සඳහන් වේ. ඉන් ගී 6ක් පැහැදිලි ව ම අප්සරාවන් සමඟ බිතුසිතුවම් සම්බන්ධ කොට තිබේ. දෙව් ලොව, සසර, තපස, සිල් සහ තවත් එවැනි ආගමික ආකල්ප ගී 40ක පමණ ප්‍රමාණයකින් අහුලාගත හැකි ය.

බිතුසිතුවම්වල නිරූපිත කාන්තාවන් ගැන කියවෙන ගීවලින් ඇඳුම් පැළඳුම් පිළිබඳ ව ද කරුණු හෙළිදරව් වේ. ගී දෙකක ම නිල් පිලියක් ගැන කියැවේ. ඔසරිය, පටවරල්ල, සිහින් පිලි, සහ සීන පට පිළිබඳ ව ඇතැම් ගීවල සඳහන් ව තිබේ. මෙහි සීනපට යනු චීනයෙන් ගෙනා පටපිළි යැයි විශ්වාස කළ හැකි ය. මුතුහර, ඉඳුනිල්මිණි, කෙහෙමල්දාම, මල්දාම, මුතුවල, රන්දාම, තනපට, නිල්තලි, රන්මාල, හෙම්යති, මල් කසන්වල, සිකා වැනි අභරණ සහ අලංකරන විධි මේ ගීවලින් සොයාගත හැකි ය.

සතුන් සහ ශාක වර්ග පිළිබඳ ව ගී කීපයකින් ම කරුණු උකගාහත හැකි ය. බඹරු ගැන ගී දෙකක සඳහන් වේ. හස නමින් ගී දෙකක ද තිසරන් නමින් තව ගීයක ද, කලහසු නමින් වෙනත් ගීයක ද හංසයන් ගැන කියවේ. සියොතුන්, කණාමැදිරියන්, කුකුළන්, රණමොනරුන්, රන් මුවන්, ගවයන්, ගෝනන් සහ කකුළුවන් ගැන ද මේවායේ ලිය වී ඇත. මානෙල්, නිල් මානෙල්, නිල් කට් රොල්, වැටකොළු, යොහොමු, තමුරු, සපුමල්, රතුපුල්, නිලුපුල්, මාරුක, ලබු, කුමුදු, කොමඩු සහ තවත් ශාක වර්ග ගණනාවක් ගැන මේ ගීවල කිය වේ.

ඇතැම් ගීවල ඉහත කී කරුණුවලට අතිරේක වශයෙන් වෙනත් වැදගත් කරුණු ද අඩංගු වේ. ශ්‍රී ලංකාව ගී තුනක ලක්දිව්, හෙළදිව සහ සිරිලක නමින් හඳුන්වා තිබේ. දඹුදිව් යනුවෙන් එක් ගීයක ඉන්දියාව පිළිබඳ ව සඳහන් වේ. රිටිගල්

සහ සෙන්පව් නම් කඳු පිළිබඳ ව ද ගී දෙකක කියවේ. පුර යනුවෙන් එක් ගීයක සඳහන් වන්නේ අනුරාධපුර යැයි සිතිය හැකි ය. වීණා (වෙන), දුණු (සව්), යකඩ දම්වැල් (යදම්), තරාදි (තුලා) වැනි දේවල් ඇතැම් ගීවල දැක්වේ.

කවීන් පැමිණි ප්‍රදේශ අතර ගී 18ක ම රුහුණ සඳහන් කොට තිබේ. ගී හතක උතර් පස (උතුරු පෙදෙස) සඳහන් වේ. දකිනිපස, පැලපස සහ පජින්පස එක් ගීයක බැගින් දැක්වේ. අබගම්කුලි, බිජෙර්වත්කුලිය, එලනෙලිකුලි, හුනනරුබිම්, කලපිටිකුලි, ලම්ජනව්, මල්වත්කුලි, මල්වතුමන්ඩල, වඩුන්නාබිම් සහ මහපටුන්ජු යන ප්‍රදේශවල නම් ද කවියන් පැමිණි බිම් අතර හමු වේ. ආරාම සහ පිරිවෙන් 6ක් ද කවියන් පැමිණි ස්ථාන අතර තිබේ. කල්වල ආරාමය, අබයගිරි වෙහෙර, දකිනිගිරි වෙහෙර, හුනගිරි වෙහෙර, මහනාපව් වෙහෙර සහ පලවතු වෙහෙර ඒ අතර හමු වේ. අනුරමහපා සහ මහමෙත්පා කවියන් දෙදෙනෙකු පැමිණි ආරාමික ප්‍රාසාදයන් ය. මේ හැරුණු විට මතු දැක්වෙන ගම් 65 සීගිරි ගීවලින් හෙළිදරව් වේ. එම ගම්වල නම් සහ ඒ ගම් පිළිබඳ ව සඳහන් ගීයේ අංකය සහිත ව පහත දක්වා තිබේ.

අබලව (206), අඹගනවතු (6), අතලගම් (415), බදගිරි (208, 495), බගොන (287), බලලුවන (215), බොනුව (432), බොයිගම් (473), බුද්ගමිය (551), දෙවලගම (9), දිගලවන (234), දිවන්දම (643), දියාග් (586), දියවල්ල (171), දුනුවෙගමු (261, 503, 514), ගලගොම්බු (489), ගලබොයි (678), ගලකට (248), ගල්නරු (328), ගමනිගමු (657), ගටබගිරි (258), ගොලගමු (442), හැඩිගම් (439), ජිවිතොට (151, 665), කයබුර (394), කිවිසි (562, 574), කොබල (184), කොකෙල (230), මගුන් (326), මහගම (325), මහ අමුන්දොර (154), මහමිනිවිය (658), මහනවුත (555), මහවිටි (209), මලපල (390), මොලබ (378), නමදගම (226), නමුන්දගම (600), නිල්කඩ (377), පහනදස (170), පන්ඩුලගම් (279), පරනගම් (101), පරට්ට (340), පිහිලි (202, 216), පිලිව් (566), පොලොනරු (233), රජට (363), රජ්විටි (541), රකනව (193) සලගල (443, 454) සම්මන්දු (633), සන්ගමු (301, 302), සපුගසවටි (210), සෙරිට්ටගම (196), සිගම් (81), සිරිපිටි (36), සිරිපුරි (65, 536) තබගොලු (626), වලිගම් (410, 613), වෙවකටි (629), වෙනවන (556), විල්තෙරබො (464), යහගමු (25) යටිලිගමු (495).

මේ ගම් අතරින් ඇතැම් ඒවා අද තිබෙන ගම් සමඟ හඳුනාගත හැකි ය. එහෙත් සමහර ගම් පිළිබඳ ව ඇත්තේ කුරුටු ගීවල එන සඳහන පමණ ය. අනාගත පර්යේෂකයන්ට ඒවා පිළිබඳ ව සොයා බැලිය හැකි ය.

මූලාශ්‍රය

නන්දසේන මුදියන්සේ (1963) සීගිරි ගී, ගුණසේන

Bandaranayake, S (1984) *Sigiriya Project (First Archaeological Excavation and Research Report.* Central Cultural Fund.

Bell, H.C.P. (1909) *Archaeological Survey of Ceylon Annual Report for 1905*. Government of Ceylon.

Paranavitana, S (1956) Sigiri Graffiti. Archaeological Survey of Ceylon / Oxford University Press.

(සේයා රූ අන්තර්ජාලයෙනි.)

ජ්‍යෙෂ්ඨ මහාචාර්ය අනුර මනතුංග

ஆய்வுகளை ஆவணப்படுத்தல்: தமிழியலின் உடனடித் தேவை

பல்வேறு ஆவணப்படுத்தற் செயற்பாடுகள் தற்போது முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. கடந்த ஒரு தசாப்தத்திற்கு முன்னர் இருந்த நிலையுடன் ஒப்பிடுகையில் ஆவணப்படுத்தல் குறித்த விழிப்புணர்வு அதிகரித்திருக்கின்றது. எனினும், நூல்களை ஆவணப்படுத்தல் என்பதைத் தாண்டி, ஆவணவாக்கற் செயற்பாடு இன்னும் பலதளங்களுக்கு விரிவடையவேண்டிய தேவை உள்ளது. அவ்வாறான ஒரு தளமாக தமிழியல் ஆய்வுகளை ஆவணப்படுத்தல் செயற்பாடு உள்ளது.

தமிழியல் ஆய்வு எனப்படும் போது, அது தமிழ் மொழி மற்றும் இலக்கியம் ஆகிய பரப்புகளைத் தாண்டுகின்றது. தமிழுடன் தொடர்புபடும் பிற துறைகளான வரலாறு, புவியியல், கணிதம், சிற்பக்கலை, விஞ்ஞானம், நுண்கலைகள், வடிவமைப்பு, கட்டடக்கலை, கணினி விஞ்ஞானம், தகவல் தொழில்நுட்பம் என பலதுறைகளையும் தமிழியல் என்ற விடயப்பரப்பு உள்ளடக்கி நிற்கின்றது. கடந்த ஒரு நூற்றாண்டிற்கும் அதிகமான காலப்பகுதியில் ஏராளமான தமிழியல் ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. பெரும்பாலும் பல்கலைக்கழகங்களைச் சார்ந்தே இந்த ஆய்வுகள் இடம்பெற்றுள்ள போதிலும், தனிநபர்களாலும் சில அமைப்புகளாலும் கூட இவ்வாறான ஆய்வுச்செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இங்கு, உலகளாவிய ரீதியான பல்கலைக்கழகங்களில் செய்யப்படும் தமிழியல் ஆய்வுகள் சார்ந்த பிரச்சினைகளை முதலில் எடுத்து நோக்கலாம். அதிக எண்ணிக்கையான தமிழியல் ஆய்வுகளை முன்னெடுப்பதில் இந்தியாவின் தமிழ்நாடு மாநிலம் முன்னிலை வகிக்கின்றது. இந்தியாவில் உள்ள மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களிலும் தமிழியல் ஆய்வுகள் இடம்பெறுகின்றன. இந்தியாவுக்கு அடுத்தபடியாக இலங்கையில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் ஏராளமான தமிழியல் ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன. மலேசியா, சிங்கப்பூர், அமெரிக்கா, ஐக்கிய இராஜ்ஜியம், ஜேர்மனி முதலான பல்வேறு நாடுகளின் பல்கலைக்கழகங்களிலும் தமிழியல் ஆய்வுகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. உலகின் பரந்துபட்ட நிலப்பரப்பில் தமிழியல் ஆய்வுகள் இடம்பெற்று வருகின்றமையை இதன் மூலம் நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் தமிழியல்

ஆய்வுகள் முறையான ஆவணப்படுத்தற் செயற்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்படவில்லை என்பது மிகவும் கவலைக்குரிய விடயமாகும். இதன் காரணமாக பல்வேறு இழப்புகளை சமூகம் சந்தித்துள்ளதுடன், பணம், நேரம், மனித சக்தி ஆகிய வளங்களும் தொடர்ச்சியாக வீணடிக்கப்படுகின்றன.

உரிய ஆவணமாக்கல் முறைமை இல்லாத காரணத்தினால், எந்த ஆய்வுகள் ஏற்கனவே செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதை செம்மையாக அறிந்து கொள்ள முடியாமல் உள்ளது. தமிழ்நாட்டின் புவியியல் எல்லைக்கு உள்ளே உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில், கல்லூ ரிகளில் கூட, முடிவுபெற்ற ஆய்வுகள் மற்றும் தற்போது நடைபெற்ற வண்ணம் உள்ள ஆய்வுகளும் முறையாக பொதுத்தளத்தில் ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை. இதன் காரணமாக மதுரையில் செய்யப்படும் ஒரு ஆய்வு குறித்து சென்னையில் உள்ள ஆய்வாளருக்கு தெரியாத நிலையே பெரும்பாலும் உள்ளது. இது ஓர் உதாரணம் மட்டுமே. இதைப்போலவே, தமிழ்நாட்டுக்கு வெளியே இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் ஆற்றப்படும் தமிழியல் ஆய்வுகள் குறித்த தரவுகள் பெரும்பாலும் பொதுத்தளத்தில் இல்லை. உலகளாவிய ரீதியான பல்கலைக்கழகங்களில் நிகழ்த்தப்படும் தமிழியல் ஆய்வுகளின் நிலையும் இவ்வாறாகவே உள்ளது.

கட்டமைந்த நிறுவனமயப்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களின் நிலையே இவ்வாறென்றால், தனிநபர்கள் மற்றும் பிற அமைப்புகளால் முன்னெடுக்கப்படும் ஆய்வுகள், பொதுவெளியில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் என்பதை நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. மிக முக்கியமான, தரம் மிக்க ஆய்வுகள் தனி நபர்களாலும் ஆய்வு சார் ஓர்மம் மிக்க அமைப்புகளாலும் செய்யப்பட்டிருப்பதை நாம் காண்கின்றோம். இந்நிலையில் இந்த ஆய்வுகளும் அவற்றின் முடிவுகளும் பொது ஆவணப்படுத்தலுக்கு உள்ளாகாமை வேதனைக்குரிய விடயமாகவே உள்ளது.

இந்த நிலை காரணமாக, ஏற்கனவே செய்யப்பட்ட ஆய்வுத்தலைப்புகளும் ஆய்வுப்பரப்புகளும் ஆய்வாளர்களால் மீள மீளத் தெரிவு செய்யப்படும் அவலம் இங்கு காணப்படுகின்றது. கணிசமான ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் ஆய்வேடுகளும் ஒரே ஆய்வுத்தளத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து ஒரே அணுகுமுறையூடாக நோக்கி, ஒரே மாதிரியான முடிவுகளை வெளிப்படுத்தும் நிலை மாற வேண்டும். பரந்து விரிந்துள்ள தமிழியல் துறையில் ஏராளமான பகுதிகள் ஆய்வினை வேண்டிக்கிடக்கின்றன. அரிய சுவடித்துறை முதலான சில பகுதிகளில் ஆய்வுச் செயற்பாடுகள் உடனடியாக நிகழ்த்தப்படாவிட்டால், மூல ஆதாரத் தரவுகள் அழிந்துபோகும் நிலையும் உள்ளது. இந்நிலையில் ஏற்கனவே ஆய்வு செய்யப்பட்ட பரப்புகளிலேயே மீண்டும் மீண்டும் ஆய்வு நிகழ்த்திச் செல்லும் செயற்பாட்டினால், தமிழியலில் புதிய ஆய்வு முடிவுகளுக்குப் பஞ்சம் ஏற்பட்டுள்ளது.

மேலும், தமிழியற் பெரும்பரப்பின் ஆய்வு இடைவெளிகளை அடையாளம் கண்டு, அவற்றை ஆய்வுலகிற்கு வெளிப்படுத்தியாக வேண்டிய நடவடிக்கையும் தேவைப்படுகின்றது. இது ஒருதடவை மட்டும் நிகழ்த்தப்படுவது பொருத்தமற்றது. தொடர்ச்சியாகவும் வேகமாகவும் மாற்றமடைந்துவரும் ஆய்வுச்சூழலில், ஆய்வு இடைவெளிகளை அடையாளம் காணுதல் என்பது காலத்திற்குக் காலம் நடைபெறவேண்டிய ஒன்றாக உள்ளது. இதன் மூலம் புதிய ஆய்வாளர்களின்

கவனத்தை இந்த இடைவெளிகள் தம்மை நோக்கி ஈர்த்தல் இடம்பெறும். ஆய்வாளர்கள் தம் ஆய்வுகளுக்கு புதிய பரப்புகளையும் புதிய ஆய்வு முறைகளையும் தெரிவுசெய்ய முனையும் சாத்தியம் ஏற்படும்.

எனவே, தமிழியல் சார்ந்த எந்தவொரு விடயத்திலும் ஏற்கனவே மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் எவை என்பதும் எஞ்சியிருக்கும் ஆய்வு இடைவெளிகள் எவை என்பதும் குறித்த தெளிவான புரிதல் எமக்கு ஏற்படவேண்டுமானால், தமிழியல் ஆய்வுகளை ஆவணப்படுத்தும் செயற்பாட்டை முன்னெடுப்பது இன்றியமையாதது.

உலகின் பல நாடுகளிலும் நடைபெற்றுவரும் தமிழியல் ஆய்வுகளை ஆவணப்படுத்துவது எப்படிச் சாத்தியமாகும் என்ற கேள்வி இப்போது எழும்புதல் கூடும். இன்றைய தகவல் தொழில்நுட்ப யுகத்தில் இது சாத்தியமான ஒன்றே! ஆய்வாளர்களும் ஆய்வுத்துறைகளின் அதிகாரப் படிநிலையில் உள்ளவர்களும் மனம் வைக்க வேண்டும் என்ற ஒரு தடைக்கல்லே இங்கு காணப்படுகின்றது.

முதற்கட்டமாக, பிராந்திய ரீதியான ஆவணப்படுத்தலை முன்னெடுத்தலே பொருத்தமானது. உதாரணமாக, தமிழ்நாட்டை ஒரு பிராந்தியமாக கொண்டு முதலில் அங்கு நிகழ்த்தப்பட்ட ஆய்வுகள் தொடர்பான தரவுகளைத் திரட்டி தரவகம் அமைத்தல் வேண்டும். மற்றொரு உதாரணமாக இலங்கையை தனி ஒரு பிராந்தியமாக கொண்டு, முன்பு குறிப்பிட்டதைப் போன்றே, தரவகம் அமைத்தல் வேண்டும். இவ்வாறே, பொருத்தமான முறையில் பிற பிராந்தியங்களைத் தெரிவு செய்து, அவற்றுக்கான தரவகங்களையும் அமைத்தல் வேண்டும். பின்பு அப் பிராந்தியத் தரவகங்களை இணைத்துக் கொள்ளலாம். இச்செயற்றிட்டத்தைச் செய்யப் புகுபவர், தனியொருவராக இதனைச் செய்து முடித்தல் இயலாத காரியம். குறித்த பிராந்தியங்களில் இச்செயற்றிட்டம் சார்ந்த ஆர்வமும் வல்லமையும் உள்ள அமைப்புகளை பங்காளர்களாக உள்வாங்கிக் கொள்வதன் மூலமே இதனை விரைந்து செய்து முடிக்கலாம். இதுபோன்ற பொருத்தமான திட்டங்களை வகுத்தலும் மாறும் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப அத்திட்டங்கள் நெகிழ்வுத்தன்மை கொண்டதாக இருப்பதை உறுதிசெய்தலும் முக்கியமானவை.

எல்லாவற்றையும் விட, தற்போதைய சூழ்நிலையில் 'தமிழியல் ஆய்வுகளை ஆவணப்படுத்தல்' குறித்த கருத்தாடல்களை துறைசார் அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள், மாணவர்கள் மத்தியிலும் பொதுக்கருத்துத்தளத்திலும் ஏற்படுத்துவது மிக முக்கியமானது. அதுவே, இந்த நீண்ட பெரும் பயணத்துக்கான முதல் அடிச்சுவடாக தோற்றம் கொள்ளும்.

வி. விமலாதித்தன்

வருகைதரு விரிவுரையாளர்,

தமிழ்த்துறை, பேராதனைப்

பல்கலைக்கழகம்

The Story of the Official Languages of Sri Lanka, Sinhala and Tamil, on the Multilingual Internet and their Current Status

Introduction

Today, the Internet has become ubiquitous and is twelve thousand days or thirty-five years old. It is used by more than sixty percent of the world's population. Currently, the infrastructure is ready for Space Internet. Dr. Vint Cerf, one of the fathers of the Internet, presented on Space Internet as far back as 2001 at the last Global INET held in Stockholm, Sweden, where I was physically present. Unlike the old days, when people speak of the Internet now, they refer to the Web or Apps that run on it. The Internet as at present is more versatile than the first generation of the Internet, which came into existence in the latter part of the nineteen sixties. It also supports almost all worldwide scripts and has already begun to move towards a fully multilingual Internet with the ICANN's efforts in implementing Universal Acceptance. In this paper, we will examine how Sinhala and Tamil, the official languages of Sri Lanka, have fared on the Internet over the last thirty-five years.

During the last thirty-five years, the Internet has passed through three generations. The second generation began with the use of the Internet by research institutes and universities in the early eighties of the last century. Most of the funding for the Internet in those days came from the National Science Foundation (NSF) of America in the early eighties, enabling universities and research institutes in America and worldwide to share computing resources through the nascent Global Computer Network, which evolved into the third-generation Internet that we know of today with the advent of the Web and the invention of Mosaic Web browser. The Web made the Internet grow exponentially within a few years. Private

Businesses and the Public saw various innovative ways to use the Internet as a vehicle spurring the Information Age. The Web made possible the convergence of video, voice, and pictures; whereas on the early Internet, text content was only in English, and ninety percent of the text was in Latin Script then. The Speed of the Internet has become faster and faster over the years due to innovations and developments in Telecommunication and networking media, such as Wireless Fidelity (Wi-Fi), Mobile Data Telephony, Fiber Optics technology, etc. During the same period, content on the Internet became more diverse and numerous. Innovative applications initially supporting Latin script lead to multilingual content grow on the Internet in different scripts with the advent of Unicode.

Figure 1 Reference: https://websitesetup.org/news/internet-facts-stats/

The latest statistics show that Latin Script has shrunk on the Internet, however, English remains the most preferred language (59%) on the Internet. Chinese content has also grown. If you consider Internet users as a percentage by language, the number of Chinese users on the Internet has increased to eighteen and a half percent, while the number of English users has come down to nineteen percent.

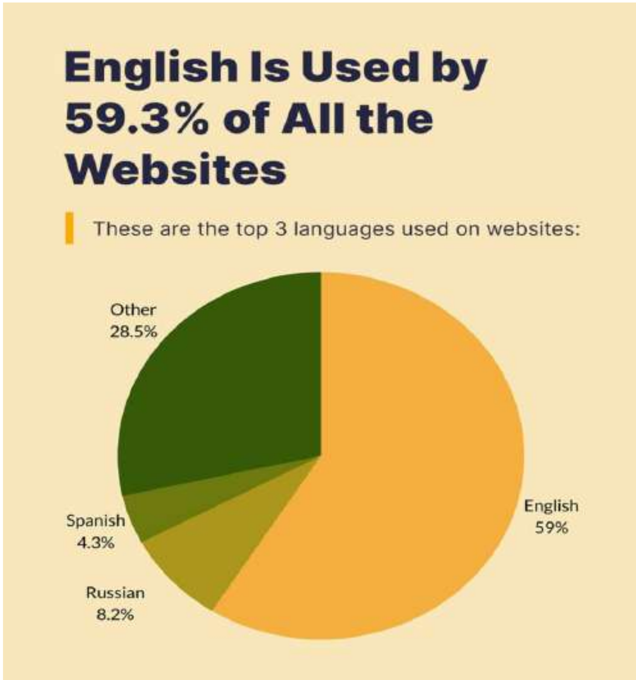

Figure 2 https://websitesetup.org/news/internet-facts-stats/#internet-stats

The World before the Unicode

Before the advent of the Unicode, numerous encoding standards that were unique to each language or group of languages had been introduced worldwide. In the early days of computing, The American Standard

Code for Information Interchange (ASCII) became the most popular and was also known as ISO 646: it became one of the many standards that came as a group of standards belonging to a 7-bit character encoding. American Standard Association, ASA (now known as American National Standard Institute or ANSI) developed ASCII based upon the Telegraph Code in 1964. ASA released the first version of ASCII in 1967 to store the Latin Character set. Based upon ASCII, several other countries also released similar encoding standards for their countries for their scripts. India released the Indian Standard Code for Information Interchange or ISCII, which was an 8-bit code supporting several Indian characters sets such as Assamese, Bengali, Devanagari, Gujarati, Marathi, Malayalam, Tamil, Telugu, etc. Like India, Sri Lanka also released the Sri Lankan Standard Code for Information Interchange or SLSCII in 1990. In SLSCII, the lower 128 code points had the Latin character set encoded, and the upper code points had the Sinhala character set.

The world has more than fifty living scripts. Most European languages are written in Latin script. Russian, which belongs to the Slavic family of languages, is written in a script, which is known as Cyrillic script. Both these scripts belong to a script family, which comes under the Alphabetic script group. Hebrew and Arabic, which belong to a family of Semitic Languages, are written from right to left, and these scripts are bidirectional. Arabic and Hebrew are known as Abjad scripts. Unlike Alphabetic scripts, the computerization of Arabic has been challenging endeavour.

Sinhala and Tamil, the official languages of Sri Lanka, have their own scripts which owe their origins to the ancient Brahmi script (Southern Brahmi Script). As a language, Sinhala is an Indo-Aryan language, like Hindi or Persian, with fifteen million users. Tamil is a Dravidian language, with more than 80 million users. Brahmi script gave rise to all Indic scripts in the Indian subcontinent and Southeast Asian scripts such as Khmer, Myanmar, Lao, and Thai. Indic scripts are sound-based scripts or are phonetical. Hindi is written with Devanagari script, and North Indian Languages use Devanagari as their script, which also comes under the Indic family of scripts, evolving from Northern Brahmi. Indic scripts, which have consonants and vowel modifiers, are also called Abugida scripts; since combinations of consonants and vowel modifiers could make shapes of original characters into a form entirely different from the original, these scripts are also known as complex scripts. Some scripts, such as Dzonkha--- the Bhutanese script--- fall into the category of the most complex scripts in the world. Dzonkha can stack up to six levels, whereas Sinhala has only single-level stacking with

vowel modifiers occurring together or alone on either side of a consonant and top and below it.

To have texts in different scripts like Sinhala and Tamil together in a single passage and to render them properly had been a challenge before the introduction of Unicode or the Universal Character Encoding standard. Before the advent of Unicode, texts were stored using fonts with numerous encoding standards, as mentioned earlier. When written using a particular propriety font in the early days of text rendering, the font has to be shipped with the text, or a URL has to be given to download the font. During those days, without the specific propriety font which created the text, the text visually appeared as gibberish.

The Emergence of Unicode---Universal Character Encoding

In 1990, Universal Character Encoding or Unicode solved the problem of not being able to render all scripts together in a single passage after a long deliberation of the initial Unicode group which consisted of Joe Decker from Xerox, Mark Davis from Apple, Ken Whistler, et al. The solution initially had been a simple one with a 16-bit character model. In this model, the first byte identifies the language, and the second byte stores the character. For instance, "0D" gives Sinhala as the Language, and 85 indicates the vowel sign "Ayanna" as the character. In this solution, Unicode is not only a font-based solution but was designed as a technology where Unicode-supporting fonts, both True Type Fonts (TTF) and Open Type Fonts (OTF), require a rendering engine to interpret rendering rules embedded in them. Different Companies have released several rendering Engines. The earliest rendering engine of Microsoft Windows was known as Uniscribe in early 2000, and recently, it has been refactored to accommodate complex scripts such as Sinhala and is known as the Universal Shaping Engine. Linux has two rendering Engines, namely Pango and QT. Those are Free and Open Source. Currently, UTF 8, UTF 16, and UTF 32 are the most common encoding on the web, especially the variable form UTF 8.

Today, Unicode has become more versatile, and the standard has been expanded to include character sets of dead languages, as well. Chinese, Japanese, and Korean (CJK) have been encoded with more than 50,000 characters for each language since the characters belonging to them are pictorial signs. Basic Multilingual Plane (BMP) or plane 0, which has all the living characters---Sinhala is in the 0D80-0DFF segment of the BMP---and supplementary levels consist of many characters, which are currently not in

use or dead scripts, symbols, and numerals. For instance, the Supplementary plane has Sinhala Illakkam, a set of numerals that is not in use in modern Sinhala.

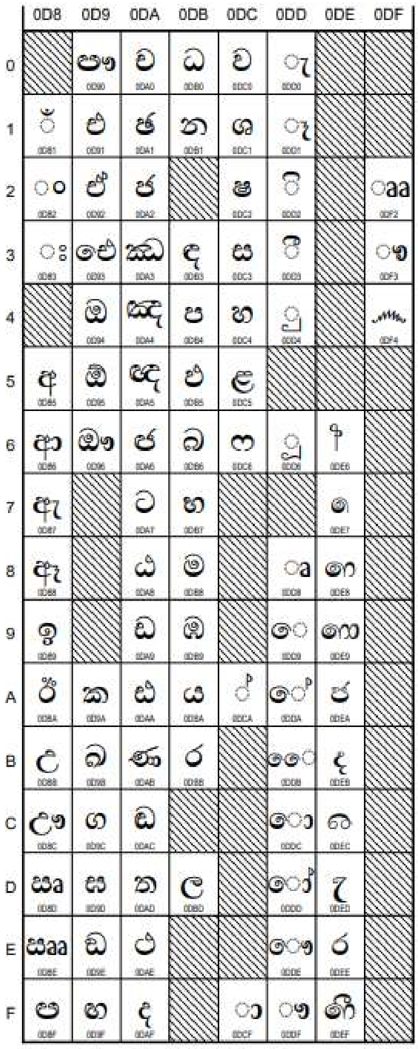

Figure 3 Unicode Version 15.5

Sinhala took an arduous journey to be encoded in Unicode. Michael Everson and Mr. S. L. Ginige submitted the original encoding proposals to the Unicode Consortium. The Council for Information Technology (CINTEC) of the Government of Sri Lanka, the apex body for IT, was informed of those attempts to encode Sinhala in 10646. The late Prof. V. K. Samranayake, the then Chairman of CINTEC, was also told that these proposals had the alphabetical sequence of Sinhala altered by moving the third and fourth vowel symbols to the end of the chart. CINTEC sent a delegation of two members, Prof. J. B. Dissanayake and Dr. Nandasara to the ISO/IEC Working Group 2 meeting, which was held in Crete, Greece, to convince the Unicode Consortium to encode the Sri Lankan proposal with the correct alphabetical sequence of Sinhala. Unicode Consortium accepted the Sri Lankan Government's proposal instead of Michael Everson's proposal. Michael Everson had included a set of numerals, which was known as archaic Sinhala numerals in his proposal. The Sri Lankan delegation requested not to encode Sinhala numerals - an unknown numeral set then - until proper research was carried out. Officially, Sinhala was encoded in the Unicode version 3 in 1999. Sinhala chart was revised twice in 2015 (Numerals) and 2020 (Chandrabindu) since then.

Ten years after the encoding of Sinhala, Michael Everson brought the issue of Numerals to the attention of Sri Lankan scholars again, and I, as a member of CINTEC's Internet Committee and later a member of the Local Language Working Group (LLWG), carried out extensive research on Sinhala Numerals for two years. The result was the identification of

two sets of numerals: one without a zero and one with a zero. The government of Sri Lanka intervened once again to encode the hitherto forgotten two numeral sets in Unicode in 2007. Sinhala numerals appeared in Unicode version 7 in 2014. Information and Communication Technology Agency of Sri Lanka (ICTA) became the pivotal government agency in encoding Sinhala and releasing the 2nd and 3rd revisions of SLS 1134 (Sri Lankan Standard for Input) during the implementation of Sinhala Unicode.

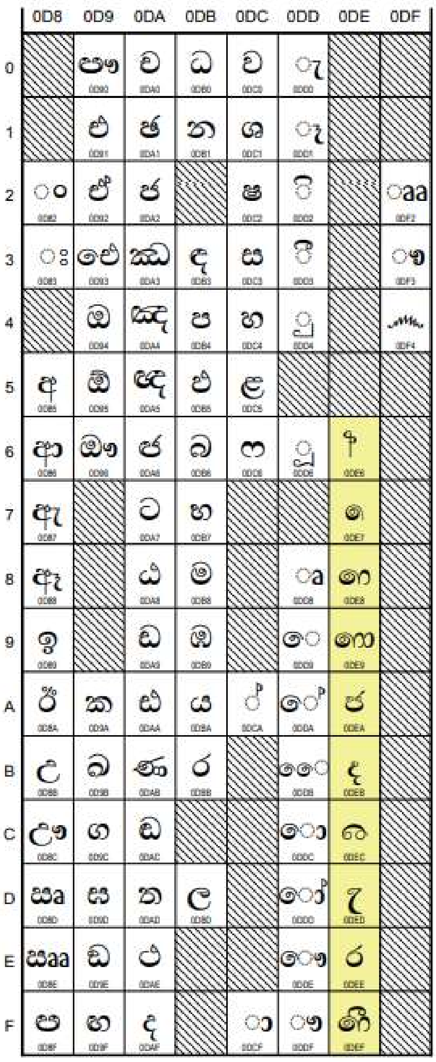

Figure 4 Version 7 2015

The implementation phase activities were centered on the Local Language Working Group (LLWG) under ICTA. LLWG carried out many activities during this phase covering Optical Character Recognition, Text-to-Speech, Translation tools, Making Unicode Font Rules, etc., and is still functional under my chairmanship. Prof. Gihan Dias, Dr. RuvanWeerasinghe, and I were the most active experts making overall policy decisions on Unicode with other members such as Rev. MettaVihari, Prof. J. B. Dissanayake, and many others, while many contributed to the development of Sinhala Unicode.

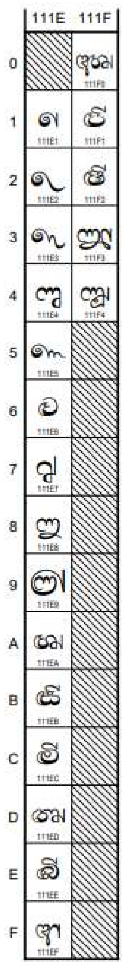

This number system is also known as Sinhala Illakkam. This number system does not have a zero place holder concept, unlike the Sinhala astrological numbers, Sinhala Lith Illakkam, encoded in the range 0DE6-0DEF.

Historical digits

111E1 SINHALA ARCHAIC DIGIT ONE
111E2 SINHALA ARCHAIC DIGIT TWO
111E3 SINHALA ARCHAIC DIGIT THREE
111E4 SINHALA ARCHAIC DIGIT FOUR
111E5 SINHALA ARCHAIC DIGIT FIVE
111E6 SINHALA ARCHAIC DIGIT SIX
111E7 SINHALA ARCHAIC DIGIT SEVEN
111E8 SINHALA ARCHAIC DIGIT EIGHT
111E9 SINHALA ARCHAIC DIGIT NINE

Historical numbers

111EA SINHALA ARCHAIC NUMBER TEN
111EB SINHALA ARCHAIC NUMBER TWENTY
111EC SINHALA ARCHAIC NUMBER THIRTY
111ED SINHALA ARCHAIC NUMBER FORTY
111EE SINHALA ARCHAIC NUMBER FIFTY
111EF SINHALA ARCHAIC NUMBER SIXTY
111F0 SINHALA ARCHAIC NUMBER SEVENTY
111F1 SINHALA ARCHAIC NUMBER EIGHTY
111F2 SINHALA ARCHAIC NUMBER NINETY
111F3 SINHALA ARCHAIC NUMBER ONE HUNDRED
111F4 SINHALA ARCHAIC NUMBER ONE THOUSAND

Figure 5 Sinhala Illakkam
Figure 6 Sinhala Illakkam Unicode Version 7

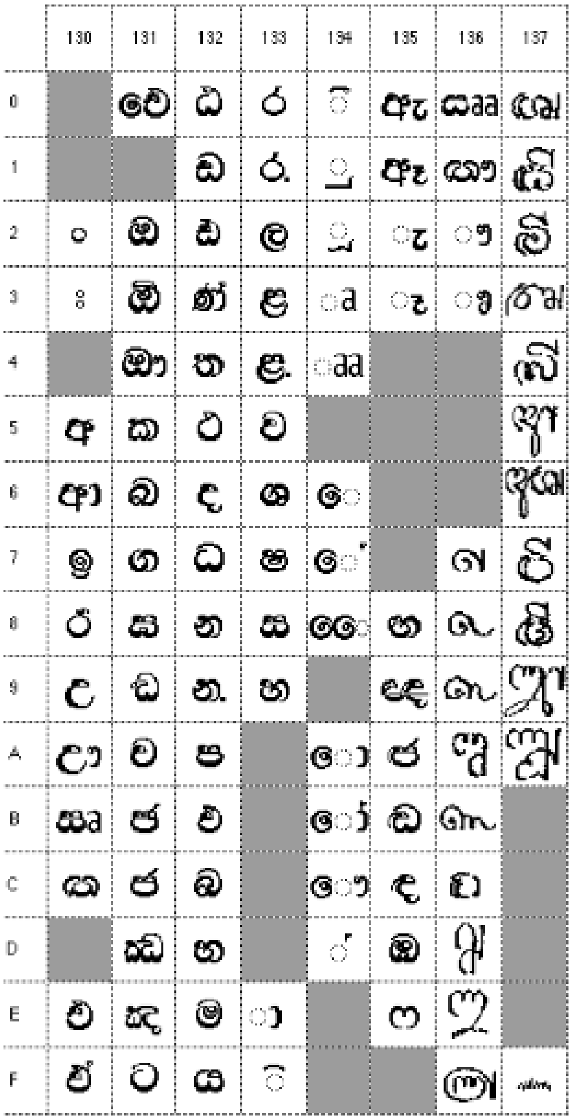

Figure 7 Micheal Everson's Proposal based upon ISCII reference: https://www.evertype.com/standards/si/si.html

Unicode Implementation and the Rakaransaya, Yansaya Issue

Although Sinhala was encoded in 1997 and published in 1999, implementation of Sinhala Unicode took some time. LLWG spearheaded the implementation phase of Sinhala Unicode, as mentioned before. The most important decision made during the implementation stage was the standardization of the input keyboard and how to store the Sinhala two-byte sequences in the computer memory. It took some time for Sri Lankan experts to understand how a rendering engine worked in Unicode. Sinhala has three consonant conjuncts and many conjuncts. Two of the consonant conjuncts do not have non-conjunct forms however, other conjuncts have non-conjunct forms written with Hal Kirima or Halantha.

Before the independence of Sri Lanka from Britain, conjuncts form became the default form like in Devanagari. The default form would change after the independence (may be due to the use of the typewriter, which could not technically type all the conjunct forms) to their non-conjunct forms except for two consonant conjunct forms as mentioned before: Rakaaraansaya and Yansaya. Rakaaraansaya is Hal Kirima with Ra (ර) and Yansaya is Hal kirima with Ya (ය). Words with repaya, which is also a consonant conjunct, have acceptable non-conjunct forms. In the Sinhala ISO/Unicode standard, the above sequences are known as Named Sequences.

Unicode consortium advocated in the early two thousand that consonant conjuncts such as Rakaaraansaya and yansaya should not be encoded in Unicode. Although all members of the LLWG were of the view that the best option for rendering the

above consonant conjuncts would be to encode them in Unicode, the majority felt that pursuing encoding would stall the implementation of Unicode in Sinhala; therefore, they argued that the LLWG expedite the Unicode implementation. Whereas, I remained a strong advocate of encoding these two consonant conjuncts. The Unicode consortium strongly advised using Zero Width Joiner (ZWJ) and Zero Width Non-Joiner (ZWNJ), typesetting hidden characters, to render strings that could be written using, more than one form. In other words, if two forms are available, one form has to be represented in a string of default code points, and the other form with a string consisting of ZWJ or ZWNJ to make it unique. Prof. Gihan Dias proposed an elegant solution to the problem in 2003, where only ZWJ would be used. I also proposed a solution that was not as elegant as Prof. Gihan's. The first solution I proposed had the default form as the conjunct form, and to depict the current default form, I suggested using ZWNJ. Subsequently, I also agreed with the rest of the members that Prof. Gihan's solution was much better and more elegant.

න්ද : 0db1/0dca/0daf

Letter NA+HalKirima+Letter Da

න්‍ද : 0db1/0dca/200c/0daf

Letter Na+HalKirima+ ZWJ+Letter Da

ICTA and LLWG released version 2 of SLS 1134 as the Sinhala Input Standard standardizing Extended Wijesekera Keyboard as the default keyboard for Sinhala input for digital devices. SLS 1134 ver. 2 standardized how to store Sinhala characters in the computer memory using Consonants and Vowel modifier combinations like all other Indic scripts. SLS 1134 ver. 2 came out in 2004, and the third revision, which was authored by me, was published in 2011. The above release of the standard, SLS 1134 ver. 2, enabled, for the first time, digital content. It also made it possible to develop Software and OS developers to configure rendering engines to support Sinhala. I tested Sinhala Unicode font shapes rendering with Mr. Winnie Hettigoda's (famous cartoonist) Sinhala font shapes in my lab at the UCSC. I used the Microsoft Visual OpenType Layout tool (VOLT) to have font rules. Mr. Winnie Hettigoda finished his font later, and I also released Sarasavi Unicode, Dr. Nandasara's 7-bit font, as a Unicode font using his Sinhala glyphs, which were designed as a Serif font. In 2005, Microsoft released Pota and, later, Iskoola Pota as their default fonts for their Operating Systems and Applications by Microsoft. In 2009, Unicode pioneers came together to train font makers on how to create Unicode fonts. At the end of the workshop, ICTA released 16 different fonts using font rules created for Bashitha. LLWG advised ICTA to release Bashita font rules

as Free and Open Source for font creators to make new fonts (https://www.language.lk/en/download/unicode-fonts/).

Since ZWJ was a hidden character, Google began striping it off on its search engines to prevent phishing attacks. Although the Unicode consortium recommended we use ZWJ and ZWNJ for rendering rules, most online applications began stripping off ZWJ and ZWNJ. The above resulted in breaking words with Rakaaraansaya and Yansaya, which include the name of our country, Sri Lanka, in Sinhala. Since other conjunct forms had non-conjunct forms, they did not look awkward.

ශ්‍ර (Correct Form) -> ශ + 0dca (halKirima) +200c (ZWJ) + ර

when 200c is removed: ශ්ර

ශ්‍රී ලංකා (correct form): ශ්රිලංකා (Country Name)

සත්‍ය (correct form) : සත්ය (truth in Sinhala)

The LLWG wrote to Google and other online application providers to stop stripping off ZWJ. Most complied, however, the Desktop Application of Facebook still strips off the ZWJ.

Repaya (Consonant Conjunct)

In addition, ZWJ is used for rendering Repaya or Reph form which is one of the three consonant conjuncts Sinhala has. The above form replaces Halantha or Hal Kirima (්) and Ra (ර) with a special symbol or Repaya(ර්‍)on top of the consonant, sitting on the right-hand side of Ra with Halantha or Hal Kirima. For instance, හර්ෂ will become හර්‍ෂ.The computer stores the Reph form in its persistent memory in the following code sequence:

Repaya form: 0dca 0dbb 200D (් + ර + ZWJ)

Internationalized Domain Names (IDNs)

An Internationalized Domain Name is a domain name that contains a label displayed in the whole or part of, in Non-Latin Script or Alphabet such as Bengali, Sinhala, Chinese, Korean, etc. IDNs were mooted and proposed by Martin Durst in 1987 and were implemented by Tan JuayKwang and Leong Kok Yong under the guidance

of Tan Tin Wee in 1990. Domain Name System is a lookup table for translating a Domain Name on the Internet to an IP Address and restricts Domain Name entries to ASCII. Non-Latin Script Domain Names, which are in two-byte code - Unicode, are entered into the DNS lookup table in Punycode. Punycode was developed to transcode two-byte Unicode to a limited subset of ASCII consisting of letters, digits, and hyphens, which is known as the Letter-Digit-Hyphen (LDH) subset. තීක්ෂණ.ලංකා is the corresponding Domain Name, Theekshana.lk, in Sinhala Script in IDN ccTLD, and තීක්ෂණ.ලංකා transcodes into the following Punycode: xn--3zc8ae9ftb0c.xn--fzc2c9e2c.

IDNA2003

Internationalized Domain Names in Application (IDNA) 2003 protocol enabled to have Internationalized Domain Names (IDNs) on the Internet. Dot Lanka (.ලංකා) and Dot Illangai (.இலங்கை) of Sri Lanka became some of the first non-ASCII-based Domain Names delegated by ICANN in 2010. However, one major issue remained. IDNA 2003 barred or blocked possible strings with ZWJ as either Top Level Domains or from the second or third level. Due to the above, words with "Sri" automatically got barred from being registered as a generic Top Level Domain (gTLD). Therefore, Sri Lanka opted for its Country Code Top Level Domain in Sinhala as Dot Lanka (.ලංකා) without "Sri".

Several Other Scripts, such as Devanagari, Kannada, and Malayalam, use the ZWJ for rendering. Though, the most affected script is the Sinhala Script. For example, when checking a ten million word corpus for words with Rakaaraansaya and Yansaya forms, the following statistics were given:

Yansaya: 251,718 words

Rakaransaya: 503,228 words

The total percentage of words with Yansaya and Rakaaraansaya forms came to be roughly 8% in the above corpus. These words originated from Sanskrit and are commonly used every day for formal writing on governance, democracy, media, international affairs, etc. Therefore, the impact of barring these words from the Root Zone or the Top Level Domain is very high.

IDNA 2003 protocol especially blocked using ZWJ or hidden characters and German and Cyrillic characters for Domain Registration, such as German Sharp S (ß) and Greek ending Sigma (ς). Owing to the barring of ZWJ in IDNA 2003, none of the words with ZWJ became candidates for ccTLD. However, in the second level, the

LK Domain Registry decided to issue both Sri (dot) Lanka without ZWJ and with ZWJ to the same applicant: ශ්රී.ලංකා and ශ්‍රී.ලංකා.

IDNA 2008

IDNA 2008 protocol replaced RFC 3490 and was released as RFC 5890. RFC 5894 gave the authority to registrars to act cautiously to issue labels with ZWJ and ZWNJ instead of blocking them. The following is the wording in RFC 5894 on the labels with ZWJ and ZWNJ:

"A distinction is made between characters that indicate or prohibit

joining and ones similar to them (known as CONTEXT-JOINER or

CONTEXTJ) and other characters requiring contextual treatment

(CONTEXT-OTHER or CONTEXTO). Only the former require full testing at lookup time"

"For example, a registry dealing with an Indic script that requires

ZWJ and/or ZWNJ as part of the writing system is expected to

understand where the characters have a visible effect and where they do not and to make registration rules accordingly."

(Excerpts from RFC 5894)

In the IDNA 2008 protocol, those labels with Cyrillic and German Characters that were disallowed in IDNA 2003 were allowed for registration.

ICANN's Sinhala Generation Panel

ICANN's decision to introduce generic Top Level Domains (gTLDs) in non-ASCII scripts created the need to formulate rules to identify variants in the same Script and Scripts with similar-looking characters or glyphs. To fulfill the above requirement, ICANN formed volunteer community groups for seventeen scripts, which were known as Generation Panels, to develop and maintain Label Generation Rules for the Root Zone concerning IDNA labels. These members, who were responsible for respective scripts, developed rules that define, for a given script, which code points are acceptable for the root, which labels were variants of each other—and where variants exist—whether such variant labels could be delegated. The same committees formulated rules for the second level subsequently.

Sinhala Generation Panel was formed in 2018, and the committee submitted the rules to the Integration Committee in 2019. Sinhala Generation panel completed its task and committed its rules to Root Zone LGR by the end of 2020. ICANN announced the integration of 26 scripts to the RZ -LGR

successfully at the ICANN 75 on the 21st of September, 2022. Currently, ICANN has released version 5 of RZ-LGR.

With the release of IDNA 2008, ZWJ is now allowed to be present in Domain Names. When Sri Lanka developed its Rules for Sinhala Labels for IDNs, words with ZWJ were barred from registration as gTLDs. However, in Sinhala Label Generation Rules for the Root Zone LGR, ZWJ is allowed in the second or third level. It was recently decided a string with ZWJ and without will be issued to the same customer for the second level as variant strings.

When checking browsers, except for Firefox, others still do not support IDNA 2008. Technically, most online Punycode generators generated the Punycode without ZWJ, only supporting IDNA 2003—a major issue for Sinhala and Sri Lanka.

Universal Acceptance

Ram Mohan of Aflias coined Universal Acceptance (UA) in 2001, and it can be defined as "every Top Level Domain (TLD) must function within applications irrespective of the Script, Device, or how new the TLD is". In other words, UA ensures that all Domain Names, including new TLDs, Internationalized Domain Names (IDNs), and Email Addresses are treated equally and can be used by all Internet-enabled Applications, devices, and systems. ICANN expects that the successful implementation of UA will bring more than one billion new Internet users.

Sri Lanka became ICANN's fifth Universal Acceptance Local Initiative Project in December 2022 (www.universalacceptance.lk). Currently, Sri Lanka has two Email Servers that support Email Address Internationalization (EAI). Under the Local

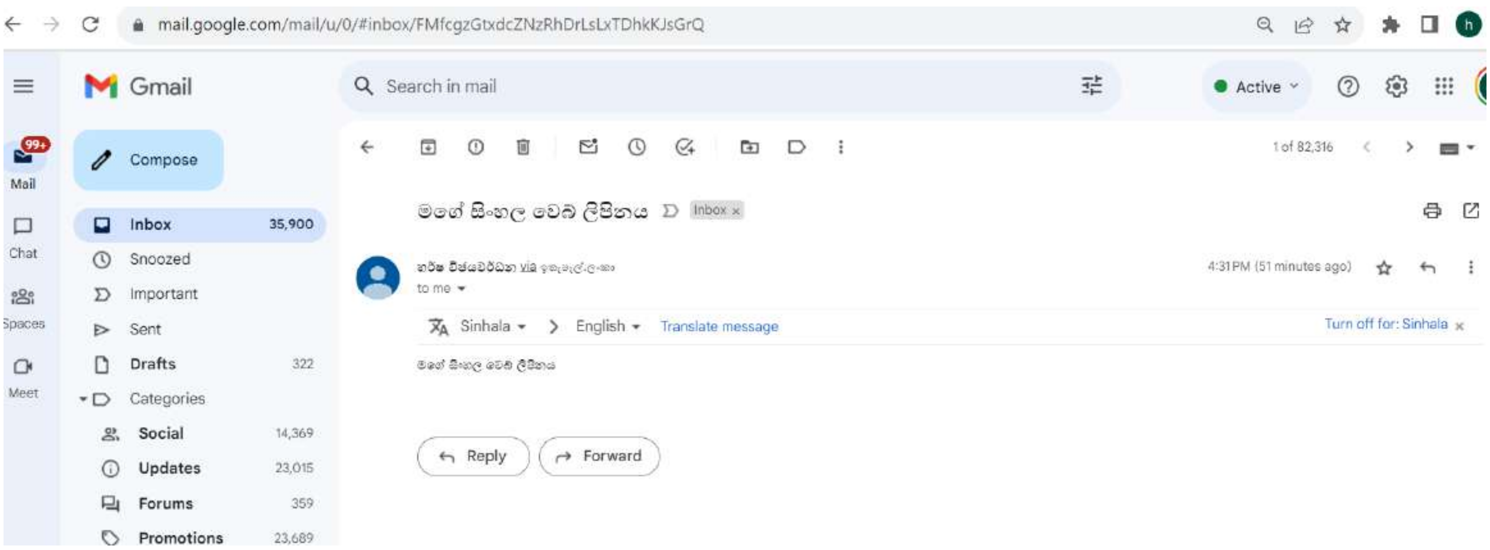

Figure 8 Sinhala Email message using Sinhala email headers

Initiative project, Theekshana trained technical staff and others on how to set up EAI-ready Email Servers. Theekshana will soon start training on UA compliance in Website development in Sri Lanka. Theekshana will assist making guidelines on how to make current websites UA-ready in the future. Theekshana has already released several email addresses in Sinhala and Tamil under email.lk, ඉතැපැල්.ලංකා, இதபால்.இலங்கை on first-come, first-served basis. Sri Lankan Government Policy is to have Government information in Sinhala, Tamil, and English. We hope to point respective IDNs to respective content in Sinhala, Tamil and English.

Tamil Input Standard

Sri Lanka standardized the Tamil Input in 2008 by releasing SLS 1326. Sri Lanka Tamil users prefer using the Renganathan keyboard, where the Tamil vowel modifier Kombuva is typed before a consonant. Microsoft released a Tamil keyboard where Kombuva had to be typed after a consonant, as in Indic Devanagari input. To formalize, Tamil input in Sri Lanka, the ICTA, under its local initiative, standardized the Renganathan keyboard as SLS 1326. LLWG participates actively with many groups of Tamil users and scholars worldwide, providing input into maintaining the Tamil Unicode standard.

The Future

Sinhala content is ubiquitous today on the Internet, especially on Social media. Sinhala is widely used for marketing products, services, etc. in Sri Lanka. It is estimated that nearly fifty percent of Sri Lanka's population is on Facebook. Sinhala and Tamil were widely used by major parties in the last Presidential and Parliamentary elections. UA-readiness is fairly low in Sri Lanka, and the use of IDNs is also very low, though Sri Lanka was one of the earliest countries to have IDN ccTLDs. The use of Sinhala and Tamil Email Addresses has just started with a small number of enthusiastic Sinhala and Tamil users. Some of these users come from the Sinhala Dictionary Office and the Buddhist Congress.

LLWG is exploring several actions for the next 12 months. One of the major actions, that will be taken, is to explore, whether it is possible to encode Rakaaraansaya and yansaya with forward and backward compatibility to co-exist with the existing content on the Internet using Unicode Normalization forms: Canonical (NFC, NFD), and Compatibility(NFKC, NFKD) Normalization Forms. Encoding two consonant conjuncts will increase the possibility of the eligibility of many attractive Sinhala words for gTLDs. ccTLD Registrar will be able to issue without fear of the awkwardness of breaking labels with Rakaraansaya and Yansaya.

Theekhana configured ඉතැපැල්.ලංකා to have email accounts in English, Sinhala, and Tamil in three languages and scripts receiving mail into a single mail folder. A user, if the person asks for email addresses in three scripts, can send any mail using any or all of the three scripts. LK Domain Registry has allocated email.lk, hitherto reserved Domain Name to Theekshana for Latin Email addresses. Theekshana is exploring whether it can create an index of Non-Latin Email addresses mapping to Latin Email addresses (if available), provided that users of those email addresses will be searched for and can be used, and provided that specific users who own Email Addresses will give the consent.

The present Internet will eventually evolve into the Metaverse. Theekshana is exploring how Domain labels will work in the above scenario. Most Internet users today use WhatsApp and other new mobile applications profusely, where Mobile Number is the identity. In the future, it will be possible to use the current Domain Name concept for convergence of IP addresses, mobile numbers, and any other identification using Latin and different Scripts.

References:

1. https://www.unicode.org/L2/L2010/10337-n3888-sinhala.pdf
2. https://www.universalacceptance.lk
3. https://helpcentre.lk/knowledgebase/internationalized-domain-names-in-applications-idna-and-universal-acceptance-ua/
4. https://www.evertype.com/standards/si/si.html
5. https://en.wikipedia.org/wiki/Zero-width_joiner
6. https://en.wikipedia.org/wiki/Sinhala_(Unicode_block)
7. https://www.iab.org/documents/correspondence-reports-documents/2018-2/iab-statement-on-identifiers-and-unicode/
8. https://universalacceptance.lk/sinhala-email-headers/
9. https://en.wikipedia.org/wiki/Uniscribe
10. https://en.wikipedia.org/wiki/Sinhala_numerals

HarshaWijayawardhana

B.S. in Biochemistry (Miami),
CITP (UK), FBCS (UK)
COO/CTO Theekshana and
Board Member, LK Domain Registry and Road Development Authority (RDA) of Sri Lanka
Chair, Local Language Working Group and
ICANN's Universal Acceptance Steering Group
wijayawardhana@gmail.com,
විජයවර්ධන@ඉතැපැල්.ලංකා

HarshaWijayawardhana

ලාංකේය පරිවර්තන ක්ෂේත්‍රයේ කාන්තා දායකත්වය

''ලේඛකයා වනාහී ස්වදේශීය සාහිත්‍යයේ නිර්මාණකරුවා ය. එහෙත් පරිවර්තකයා විශ්වව්‍යාපී සාහිත්‍යයේ නිර්මාණකරුවා ය'' යන්න ප්‍රවීණ පෘතුගාල ලේඛක ජොසේ සරමාගෝගේ ප්‍රකට කියමනකි. යම් රටක, ජන සමාජයක චින්තනමය, බුද්ධිමය පිබිදීම උදෙසා පරිවර්තන සාහිත්‍යයෙන් ලැබෙන ආලෝකය, පන්නරය කිසිසේත් සුළුකොට තැකිය හැකි නො වේ. විශ්ව සාහිත්‍යය දේශයක සාහිත වපසරිය වඩා පුළුල් සහ පොහොසත් බවට පත් කරයි.

ලාංකේය සාහිත්‍යයේ ආරම්භයේ සිට ම පරිවර්තනමය ස්වභාවය කැපී පෙනේ. මුල් කාලීන ව පාලි, සකු, මගධ බසින් හෙළ බසට නැඟුණු කෘති බහුල වන අතර, යටත්විජිත පාලන සමයේ ඉංග්‍රීසි උගත්, විදේශයන්හි උසස් අධ්‍යාපනය ලද, විශ්ව සාහිත්‍යය ඇසුරු කළ පිරිසක් බිහි වීම නිසා ඉංග්‍රීසි බසින් හෙළ බසට කෘති පරිවර්තනය වීමේ ප්‍රවණතාව වර්ධනය විය. ලෝක සාහිත්‍යයේ විශිෂ්ටතම කෘති හෙළ බසට පෙරළීමට බොහෝ පරිවර්තකයෝ උත්සුක වූහ. එවැනි කෘතහස්ත පරිවර්තකයින් පිළිබඳ ව කතිකාවත් ඇති වුවද ලාංකේය පරිවර්තන ක්ෂේත්‍රයේ කාන්තා දායකත්වය පිළිබඳ ව ප්‍රමාණවත් අවධානයක් යොමු වී නැත. පරිවර්තිකාවන් අතර මඟ හැර යා නොහැකි භූමිකා කිහිපයක් පිළිබඳ ව ඉතා සංක්ෂිප්ත ව හෝ කරුණු ගෙනහැර දැක්වීම මෙම ලිපියේ මුඛ්‍ය අරමුණ වේ.

ස්ව අධ්‍යනයෙන් මැනවින් වංග බස හදාරා 'ගෝරා', 'අරණකට පෙම් බැඳ', 'අපූ ත්‍රිත්වය', 'ශ්‍රී කාන්ත', 'ශ්‍රී කාන්ත සහ රාජලක්ෂ්මී' වැනි අගනා කෘති ගණනාවක් හෙළ බසට නැඟූ චින්තා ලක්ෂ්මී සිංහාරච්චි ලාංකේය පරිවර්තන ක්ෂේත්‍රයේ නොමැකෙන සටහන් තැබූ ලේඛිකාවකි. බෙංගාලි

ව්‍යවහාරයේ පවතින විශේෂතා අපේ හද, මනසට සමීප ලෙස අලංකරණය කිරීමට ඇය හෙළ බස යොදා ගන්නා ආකාරය විචිත්‍ර ය. ඇය අපූ ත්‍රිත්වය පරිවර්තනය කරන ආකාරය සිහි කරන්නේ දැදිගම වී. රුද්‍රිගු, සිංහලය රුසියානුකරණය මඟින් නිපදවන ලද අලුත් භාෂාන්තරයයි. චින්තා ලක්ෂ්මිය දෙබස් පරිවර්තනයේ දී දක්වන සුමට බව ද විශේෂයෙන් සිහිපත් කළ යුතු ය. එහිදී ආමන්ත්‍රණ පද කිහිපයකට සීමා නොවී ගැළපෙන අවස්ථා අනුව බෙංගාලි, ඉංග්‍රීසි, සිංහල (මහත්තයා, මිස්ටර්, බාබු) තුන් භාෂාවෙන් ම තැබීම තුළින් ඇති කරන නැවුම් බව පාඨක රුචිය දල්වන සුලු ය. අපූ ත්‍රිත්වය මෙන්ම ගෝරා පරිවර්තනයේදීත් ඇය මුල් ලේඛකයන්ගේ විශේෂතා පවත්වා ගන්නා ආකාරය ද සුන්දර ය.

මාලිනී ගෝවින්නගේ ද ඉතා වැදගත් පරිවර්තන කෘති ගණනාවක් සිංහල පාඨකයන් වෙත තිළිණ කළ ලේඛිකාවකි. 1972 වසරේ සරසවි සිසුවියක ලෙස සිටිය දී ඉග්නාත්සියෝ සිලෝනේගේ 'ෆොන්ටමාරා' කෘතිය පරිවර්තනය කරමින් ක්ෂේත්‍රයට පිවිසෙන ඇය, විප්ලවීය සාහිත්‍යය කෙරෙහි වැඩි නැඹුරුවකින් සහ ස්වකීය සමාජ, දේශපාලන මැදිහත්වීම පිළිබඳ ව ඉතා පැහැදිලි අවබෝධයකින් යුතුව පරිවර්තනය සඳහා කෘති තෝරාගත් ලේඛිකාවකි. 'චේ' චරිතය කෙරෙහි ඇ තුළ වන ඇල්ම මනාව පිළිබිඹු කළ 'චේ' චරිතාපදානය මෙන්ම ඇ විසින් පරිවර්තනය කළ 'අර්නෙස්ටෝ චේගුවේරා මෝටර් සයිකල් දිනපොත', 'බොලීවියානු දිනපොත', අලෙයිඩා මාච් ලියූ 'එක්ව අපි ඇවිද යමු' වැනි කෘතීන් 'චේ' ගැඹුරින් හඳුනා ගැනීමටත්, විප්ලවීය සිහින දුටු චේ ප්‍රේමවන්තයින්ගේ හද මනස් දල්වාලීමටත් දායක වූ බව නිසැක ය. වර්ණ භේද වාදයේ අමානුෂික මුහුණුවර හෙළිදරව් කරන 'හඬනු පෙම්බර දේශය', සමාජ විෂමතාවයේ සදාකාලික ගොදුරු වන ඉතාලියේ ගම් පියසක දිළිඳු, නූගත් ගැමියන් පිළිබඳ ව වන කම්පනීය කතා පුවත 'ෆොන්ටමාරා' කෘතිය, ස්වදේශීය ජනතාව අමානුෂික ලෙස ඝාතනය කරමින් ඇමෙරිකාව සුදු ඇමෙරිකාවක් වූ ඉතිහාස කතාව 'මා හද සඟවන් වුන්ඩඩ් ක්නීයෝ' වැනි කෘති ඇගේ පරිවර්තන කාර්යයන් අතර සුවිශේෂ වේ. 'මතක පූජාව' නමින් පරිවර්තන කවි එකතුවක් ද පළ කර ඇති මාලිනිය, රයිනර් මරියා රිල්කගේ **Letters to a Young Poet** කෘතිය 'කිවිඳ හදට එබී බලන්' ලෙස කළ පරිවර්තනය ද ලාංකේය කාව්‍ය ක්ෂේත්‍රයට පරිවර්තන සාහිත්‍යයේ ප්‍රභාව සහ පන්නරය එක් කළ අවස්ථා ලෙස දැක්විය හැකි ය.

නවකතාකාරිනියක, කෙටිකතාකාරිනියක ලෙස ප්‍රකට සුනේත්‍රා රාජකරුණානායක විශිෂ්ට පරිවර්තිකාවක් ද වන බව අමතක කළ හැකි නො වේ. මෝපසාන් කෙටිකතා, සකායි, සඳරුස් වෙරළ පරිවර්තන ඔස්සේ පරිවර්තන කාර්යය මටසිලිටි කිරීමට ඇය ගත් උත්සාහය ඉතා වැදගත් ය. ඇය පරිවර්තන කවි පොතක් පළ නොකළ ද ඇයගේ බොහෝ කෘතිවලට අපූරු කාව්‍ය පරිවර්තන ද එක් වී ඇති බව සිහිපත් කළ යුතු ය. ඇය පරිවර්තන භාෂාව කියවන්නියට සමීප කිරීම සඳහා කට වහර හා අපගේ වදන් මාලාව අතරින් කතා සංදර්භයට සහ සිංහල භාෂාවට පොදුවේ වඩාත් ගැළපෙන

වදන තෝරා ගන්නා ආකාරය කදිම ය. ඇය සතු වන විෂය-විෂයාන්තර පුළුල් දැනුම හා ප්‍රාදේශීය ව්‍යවහාරයන් සම්බන්ධ ව පවතින අවබෝධය එයට මනා පිටුවහලක් වූ බව නිසැක ය. පර්ල් එස් බක් 'සකායි' හි ඉස්මතු කරන ජපන් යුවතිය හා ඇමෙරිකානුවා අතර ප්‍රේමය සුනේත්‍රා සිංහලයට ස්වීයකරණය කරන ආකාරය නිසා ඇය කතා බහට ලක්විය යුතු ම පරිවර්තිකාවක වන්නී ය.

ආචාර්ය එලිසබෙත් බෝපෙආරච්චි, ප්‍රංශයේ ප්‍රොවෙන්සාල් පළාතේ මහා ලේඛකයා වන මර්සෙල් පැනියෝල්ගේ 'කඳු රැල්ලේ දිය දහර' හා 'උල්පත් කුමාරි' නවකතා ද්විත්වය සිංහලයට පෙරළන්නේ ඇයට ම අනන්‍ය වූ කතා ලතාවකිනි. මුල් ප්‍රොවෙන්සාල් ව්‍යවහාරයේ ඇති සුවිශේෂතාව ඉස්මතු වන ආකාරයට සිංහල ප්‍රාදේශීය ව්‍යවහාරයන් සමෝධානය කිරීමට ඇය සමත් වෙයි. ඇය සතු අන්තර් භාෂා දැනුම නිසා නිම වන්නේ අසාමාන්‍ය පරිවර්තන කෘතියකි. එමෙන්ම ඇය නාගරික ප්‍රංශය හා ග්‍රාමීය ප්‍රංශය අතර ඇති වෙනස නොකඩා පවත්වා ගැනීමට ද සාපේක්ෂ ව එතරම් විවිධත්වයක් පළ නො වන සිංහල භාෂාව තුළ හරඹයක නියැළෙන්නී ය. සේසාරේ, උගොලන් හා මැනොන් අතරේ ඇති ඥාති උත්ප්‍රාසය නො අඩුව සිංහල කියවන්නාට ළඟා කරවීමට ඇය දැරූ ප්‍රයත්නය ප්‍රශංසනීය වේ. එය ශ්‍රී ලංකාවේ නිසි අවධානයට යොමු නො වුණු ශාස්ත්‍රාලීය ක්‍රියාවකි.

ට්‍රිලීෂියා ගුණවර්ධන අපගේ මතකයට නැඟෙන්නේ මනමේ කුමරිය ලෙස වුවත්, ඇය විශිෂ්ට පරිවර්තිකාවක් ද වන්නී ය. කර්ණාටක මහා ලේඛක ආනන්ත මූර්තිගේ 'සංස්කාර' නවකතාව ඇය හෙළ බසට නඟා ඇත. එය සිරුරින් කුඩා වුවද මහත් විෂයයක් ගැබ් කර ගත් නවකතාවකි. බමුණු ගමක මියගිය සම්ප්‍රදාය කඩ කළ බමුණෙකුගේ සිරුරක් අරභයා ඇති වන ගැටුමක් ඇසුරෙන් බ්‍රාහ්මණත්වය ප්‍රශ්න කරන සංස්කාර, එක වර ම කාව්‍යමය, විචාරාත්මක හා හාස්‍යමය වීම පරිවර්තකයෙකුට විසල් අභියෝගයකි. සිය ද්විභාෂා දැනුම හා නාට්‍යමය ශික්ෂණය එකවර යොදා ගන්නා ට්‍රිලීෂියා ගුණවර්ධන පරිවර්තන අවකාශය කෙරේ ඇති කරන ආනුභාවය නොසලකා හැරිය නොහැකි තරම් ය. සිංහල භාෂාවේ සියුම් යෙදුම් හා රිද්මය කණ්නඩ කතාවක් කීමට යොදා ගැනීම දක්වා ඇය භාෂාව හසුරවන ආකාරය ආස්වාදනීය ය.

රාණි සේනාරත්න රාජපක්ෂ ද පරිවර්තන සාහිත්‍යය පොහොසත් කරන්නට සුවිශේෂ දායකත්වයක් ලබා දුන් පරිවර්තිකාවකි. දර්ශනය පිළිබඳ ව වන පාඨ ග්‍රන්ථයක් ලෙස ලෝක සාහිත්‍යය තුළ අවධානයට පාත්‍ර වූ යුස්ටයින් ගෝඩර්ගේ 'සොෆීගේ ලෝකය' මෙන්ම ඔහුගේ ම 'අන්නා දකින ලෝකය', 'අඳුරු පළිඟු තල මැදින්' යන කෘති සහ සුප්‍රකට ඉංග්‍රීසි ජාතික විද්‍යාඥයකු වන ජෙරල්ඩ් ඩරල්ගේ 'මගේ පවුලයි අනෙක් සත්තුයි', 'දේව උද්‍යානය', 'කුරුල්ලෝ සිවුපාවෝ සහ නෑදෑයෝ' යන කෘති ද ඇතුළත් ව කෘති ගණනාවක් පරිවර්තන සාහිත්‍යයට

එක් කළ ඇය, ඒ හරහා ලාංකේය පාඨක ප්‍රජාවගේ දැනුම් වපසරිය, වින්දන පරාසය පුළුල් කරන්නට ලබා දුන් දායකත්වය අගනේ ය.

ළමා, නවයොවුන් පරිවර්තිකාවක ලෙස පාඨක හද දිනූ ගංගා නිරෝෂණී සුදුවැලිකන්ද පලස්තීන ලේඛක කාලිඩ් හොසේනිගේ 'සරුංගල් ලුහුබඳින්නා', 'මනරම් හිරු දහසක්', 'ඉක්බිති කඳුකරය දෝංකාර දුනි' කෘති තුළින් සහ මෑතක පළ කළ තුර්කි ලේඛක ඕර්හාන් පමුක්ගේ 'මසිත් හසර එක්තරා නුහුරුවක' කෘතිය තුළින් සිංහල පරිවර්තන සාහිත්‍යය පුළුල් කරනු පිණිස ලබා දුන් දායකත්වය අගය කළ යුතු ය. ''මසිත් හසර එක්තරා නුහුරුවක'' විශාල පරිවර්තන ශ්‍රමයක් දැරූ කෘතියක් බව නිසැක ය.

ලාංකේය පරිවර්තන සාහිත්‍යයේ ළමා සහ නව යොවුන් ක්ෂේත්‍රය ද විශේෂ අවධානයට ලක්විය යුතු ය. මෙහිදී කැපී පෙනෙන පරිවර්තිකාවන් අතර ගංගා නිරෝෂිණී සුදුවැලිකන්ද මෙන්ම කත්‍යානා අමරසිංහ ද වේ. ගංගා නිරෝෂිණී සුදුවැලිකන්දගේ 'වණ අරණක කුඩා නිවස', 'දඟ මල්ල සහ අමුතු ඉස්කෝලෙ', 'රමෝනා සහ බීසස්' වැනි පොත් මාලා මෙන්ම කත්‍යානා අමරසිංහ කළ 'පොලියානා', 'ඩෙනිස්ගේ දස්කම්', 'චුබාරි' වැනි කතා මාලාවන් ද ළමා, නව යොවුන් දූ දරුවන් සේම වැඩිහිටියන් ද එක සේ රස විඳි, විශාල පාඨක අවධානයක් දිනූ පරිවර්තන ග්‍රන්ථයන් ය.

ලාංකේය පරිවර්තන ක්ෂේත්‍රය වෙනුවෙන් ස්වකීය දායකත්වය ලබා දුන් ස්වර්ණකාන්ති රාජපක්ෂ, සුමිත්‍රා රාහුබද්ධ, අනුල ද සිල්වා, චිත්‍රා පෙරේරා, ඉන්ද්‍රාණි කරුණාරත්න, ප්‍රියංකා කහවණුගොඩ වැනි තවත් පරිවර්තිකාවන් රැසක් සිටිය ද, සියල්ලන් පිළිබඳ පුළුල් සංවාදයකට මේ කුඩා ඉඩකඩ ප්‍රමාණවත් නො වේ. නවකතා, කෙටිකතා, කාව්‍ය, ළමා සහ නවයොවුන් පරිවර්තන සාහිත්‍යය තුළ පරිවර්තිකාවන්ගේ ශ්‍රමය කොතෙක් දුරට අර්ථවත් කාර්යභාරයක් ඉටු කර ඇත්තේ ද යන්න තව දුරටත් ගැඹුරින් විමසා බැලිය යුතු කරුණක් බව සිහිපත් කරමින් ම, ඔවුන්ගේ පරිවර්තන ශ්‍රමය වෙනුවෙන් අපගේ කෘතවේදීත්වය පළ කරමු.

(සේයා රූ අන්තර්ජාලයෙනි.)

හෂිත අබේවර්ධන

තරංගනී රෙසිකා

රාජ්‍ය සේවකයාට හිමි නිවාඩුව වරප්‍රසාදයක් ද? නැතිනම් අයිතිවාසිකමක් ද ?

අනාදිමත් කාලයක සිට රාජ්‍ය සේවය අද දක්වා පැවත එන්නේ විවිධ චක්‍රලේඛවලට යටත් ව හා විවිධ වෙනස්කම්වලට භාජනය වෙමිනි. එදා මෙදා තුර රාජ්‍ය සේවයට විශේෂ ගෞරවයක් හිමි වන්නේ එහි ඇති වටිනාකම සමාජයේ කවුරුත් අවබෝධ කර ගෙන ඇති හෙයිනි. සමහරු රාජ්‍ය සේවයට අවතීර්ණ වන්නේ සිය කැමැත්තෙනි. සමහරු අවතීර්ණ වන්නේ රාජ්‍ය වශයෙන් ජනතාවට සේවයක් කිරීමේ ඒකායන අරමුණෙනි. සමහරු අවතීර්ණ වන්නේ හුදෙක් විශ්‍රාම වැටුප අපේක්ෂාවෙනි. සමහරු ලාභ ප්‍රයෝජන සඳහා පමණි. ඇතැම්හු නිකම් කාලය ගත කළ හැකි තෝතැන්නක් ලෙස රාජ්‍ය සේවය සලකති. එසේ කාලය ගත කරන පිරිසක් නැතුවා ම නො වේ. කිරි කලයක් දොවා ගොම බිඳක් දැම්මා සේ මෙම නරක සිතුවිල්ල හේතුකොට ගෙන වර්තමාන රාජ්‍ය සේවය පිරිහී යාම ආරම්භ වී තිබේ. මෙතෙක් කලක් ගෞරවාන්විත ව පැවතුණු රාජ්‍ය සේවය අද වන විට ඇතැම් දෙනාගේ විවේචන එල්ල වන සේවයක් බවට පත්ව ඇත. මෙයට විසඳුමක් ලෙස අප කළ යුත්තේ රාජ්‍ය සේවය නැවත ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීම නො ව, රාජ්‍ය සේවකයාගේ චින්තනය වෙනස් කිරීමයි. යම් යම් ස්වාභාවික ආපදා නිසා ද රාජ්‍ය සේවකයාගේ ක්‍රියාකලාපය වෙනස් වූ බව ද සඳහන් කළ යුතු ය. ඊට කදිම උදාහරණය වන්නේ කොවිඩ් වෛරසය වෙනුවෙන් නිවාඩු ලබා දුන් කාලයේ යම් වැඩ රාමුවකට අනුව රාජ්‍ය සේවකයන් කැඳවීමත්, එහිදී රාජ්‍ය සේවකයාට යම් ආකාරයක දින දෙකක් හෝ තුනක් අතර නිවාඩුවක් හිමි වීමත් ය.

ඒ අනුව මෙයින් සිදු වූයේ ඇතැම් රාජ්‍ය සේවකයන් සතුව තිබූ උනන්දුව, උත්සාහය, වෙලාවට රාජකාරියට වාර්තා කිරීම යනාදිය ඔවුන්ගෙන් ගිලිහීමයි. නිවාඩු ගැනීමට හුරු වීමයි. විවේකයේ සිටීමට හුරු වීමයි. අතීතයේ රාජ්‍ය සේවය මෙසේ නො වේ. වගකීම, කැපවීම, මහජන සම්බන්ධතාව ඉතා ඉහළ මට්ටමකින් පැවතිණි. වගකීමක් තිබිණ. වගවීම් තිබිණ. විශේෂයෙන් යාපනය ප්‍රදේශයේ ද විශාල ගරුත්වයක් රාජ්‍ය සේවකයාට හිමි විය. අනෙකුත් ප්‍රදේශවල ද එසේ ය.

රාජ්‍ය සේවකයාගේ රැකියා තත්ත්වය ස්ථිර රැකියාවක් වන අතර එයට වඩාත් ඇලුම් කළේ විශ්‍රාම රැකියාවේ වැටුපක් ලැබෙන බැවිනි. ජීවිතයේ සැඳෑ සමයේ මෙම විශ්‍රාම වැටුප අදාළ

සේවකයාගේ ජීවන මාර්ගය ගොඩනඟා ගැනීමට මහගු පිටුවහළක් වනු දැකිය හැකි නමුත් , වර්තමානයේ පවතින අධික ජීවන බර හා වියදම් හේතුවෙන් විශ්‍රාම වැටුප ජීවිතයේ සියලු පහසුකම් ලබා ගැනීමට විසඳුමක් ලෙස සැලකිය නොහැකි ය.

එදා මෙදාතුර රාජ්‍ය සේවයේ ලිපි ගනුදෙනුවලදී මෙන්ම ලිපි හුවමාරු වීමේදී රා.සේ.පි. යන්නට ලියුම් කවරයේ පිටතින් දක්නට ඇති අතර, එහි අර්ථය නම් 'රාජ්‍ය සේවය පිණිසයි' යන්න ය.

එසේ තැපෑලෙන් ලැබෙන ලියුම් හුදෙක් රාජ්‍ය සේවයේ යම් ලිපියක් බව ඉඳුරා ම හඳුනාගත හැකි ය. රාජ්‍ය සේවයේ පත් කිරීම්, උසස් කිරීම්, සේවයට වාර්තා කළ යුතු බව, රාජ්‍ය සේවයෙන් ඉවත් කිරීම්, රාජ්‍ය සේවය හා සම්බන්ධ විභාග ආදිය පිළිබඳ මෙසේ යැවෙන ලිපි අතර, එහි ලියුම් කවරයේ 'රාජ්‍ය සේවය පිණිසයි' ලෙස මුද්‍රණය කර ඇත.

'රාජ්‍ය සේවය පිණිසයි' යන පාඨයට විශාල ඉතිහාසයක් ඇති අතර එය නිර්මාණය කිරීමේ ගෞරවය හිමි වන්නේ ද, භාෂා ත්‍රිත්වයට පරිවර්තනය කිරීමේ ගෞරවය හිමි වන්නේ ද රජයේ නිල භාෂා පරිවර්තකයා ලෙස හඳුන්වන **රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවටයි.**

යටත් විජිත යුගයේ සිට ම රාජ්‍ය සේවයට බඳවා ගැනීමේ පටිපාටියට අනුව රාජ්‍ය සේවයට බඳවා ගත්තේ මනා ඉංග්‍රීසි දැනුමැති උගත්, බුද්ධිමත් පුද්ගලයන් ය. සෑම නීතියක් ම ක්‍රියාත්මක වූයේ බටහිර සුද්දාගේ ආණ්ඩුවට අනුව ය. දැන් අප නිදහස ලබා බොහෝ කල් ගත වූවත් තවමත් සුද්දාගේ නීතිය අපගේ නීති අණ පනත්වල අන්තර්ගත වීම අහඹුවක් නො වේ. කෙසේ වෙතත් එදා රාජ්‍ය සේවයට බඳවාගත් නිලධාරීන් තම රාජකාරිය ඉටු කළේ ඉතා ඕනෑකමින් වන අතර, නීති සහ රීති ද ප්‍රබල විය. වරදක් කළ විට ආණ්ඩුවේ උසස් සුදු ඒජන්තවරුන්ට උත්තර බැඳීමට ඔවුන්ට සිදු විය.

නමුත් නැවත ආවර්ජනය කරන පරිදි වර්තමානය වන විට රාජ්‍ය සේවයට බොහෝ පිරිස් ඇතුළත් වීමට උත්සාහ කළ ද ඔවුන්ගේ ප්‍රධාන ම අරමුණ වූයේ රැකියාවේ ස්ථිරත්වය, විශ්‍රාම වැටුපත් වරප්‍රසාදත් වීම කනගාටුවට කරුණකි. කෙටියෙන් ම කියතොත් රට කුමන අර්බුදයක තිබුණත් තම සේවය කරන ආයතනයෙන් මෙන්ම රටෙන් තමාට ලැබෙන අයිතිවාසිකම් හා වරප්‍රසාද ගැන තකනවා මිස තමාගෙන් රටට, ආයතනයට සිදු විය යුතු යුතුකම් පිළිබඳ ව හා තමා රාජ්‍ය සේවයේ ගත කරන කාලය තුළ කළ යුතු රාජකාරිය පිළිබඳවත් හරි හැටි අවබෝධයක් නැත. වැඩ වර්ජන ආදිය සිදු කරමින් රට ආගාධයකට ගෙන යාමට උත්සාහ කරන්නේ ඒ නිසා ය. මෙයට දේශපාලනය ද වගකිව යුතු ය. දේශපාලන අධිකාරිය මඟින් නිසි සැලසුමක් යටතේ රට මෙහෙය වනවා නම් මෙම කිසිදු ගැටලුවකට රට මුහුණ පාන්නේ නැත. වර්තමානය වන විට රට පත්ව ඇත්තේ එවැනි අර්බුදයකට ය. මේ වන විට උපාධිධාරී පත්වීම් යටතේ විශාල පිරිසක් රාජ්‍ය සේවට ඇතුළත් කර ගෙන ඇති අතර වැටුප් ගෙවීමට පවා නොහැකි ව අර්බුදකාරී තත්ත්වයක් උදා වී ඇත.

රාජ්‍ය සේවයට උපාධිධාරී පත්වීම් යටතේ බඳවා ගැනීම්, තරඟ විභාග ආදියෙන් බඳවා ගැනීම්, දේශපාලන පත්වීම් යනාදියෙන් ද වූ නානාවිධ වූ ක්‍රමවේදයන් යටතේ රාජ්‍ය සේවයට අවතීර්ණ විය හැකි ය. එහෙත් සමහරු උදෑසන සේවයට වාර්තා කරන අතර පැය 8ක සේවා කාලය අර්ථාන්විත ව ගත කරති. තවත් සමහරු සේවයට වාර්තා කොට තමාගේ පෞද්ගලික අවශ්‍යතා සඳහා නිතර බැහැරට යති. සමහරු තේ පානය කරමින් නිකරුණේ කාලය ගත කරති. ඒ කිසිවක් නොකරන ඇත්තෝ රාජකාරිය හරිහැටි ඉටු කරන අවංක නිලධාරීන්ට හෝ ආයතන ප්‍රධානියාට පෙත්සමක් හෝ ගසති. එසේත් නැතිනම් වැඩ වර්ජනයක් හෝ සිදු කරති. නැතිනම් ලෙඩ නිවාඩු දමා නිවසට වී සිටිති. නිවාඩුව හුදෙක් අවභාවිත කරති. එමනිසා මෙම ලිපියෙන් අවධාරණය කරන්නේ රාජ්‍ය සේවයේ ඇති නිවාඩු පිළිබඳවත්, නිවාඩු ලබා ගත හැක්කේ කෙසේ ද යන්නත් පිළිබඳ ව ය. නිවාඩුව යන්න රාජ්‍ය සේවකයාට හිමි වන වරප්‍රසාද අතර එක් වරප්‍රසාදයකි. ඒ අනුව රාජ්‍ය සේවකයෙකුට වර්ෂයකට නිවාඩු 45ක් හිමි වන අතර, ඒවා අනියම් නිවාඩු 21ක් හා විවේක නිවාඩු 24ක් වශයෙන් හැඳින්විය හැකි ය.

රාජ්‍ය සේවක අත්පොත වශයෙන් සලකන ආයතන සංග්‍රහයේ 12 වැනි පරිච්ඡේදානු ප්‍රකාර ව එහි සඳහන් නිවාඩු වර්ග පහත පරිදි ය.

1. අනියම් නිවාඩු
2. අසනීප නිවාඩු
3. හිලව් නිවාඩු
4. විවේක නිවාඩු
5. හදිසි අනතුරු නිවාඩු සහ විශේෂ අසනීප නිවාඩු
6. ඉකුත් නිවාඩු
7. විශ්‍රාම පූර්ව නිවාඩු
8. විශේෂ නිවාඩු
9. රාජකාරී නිවාඩු
10. සම්පූර්ණ වැටුප් සහිත අධ්‍යයන නිවාඩු
11. වැටුප් රහිත අධ්‍යයන නිවාඩු
12. විදේශ අධ්‍යයන සහ රැකියා සඳහා වැටුප් රහිත නිවාඩු
13. ඉපැයූ නිවාඩු
14. ප්‍රසූත නිවාඩු
15. රජයේ විභාගවලට පෙනී සිටීම සඳහා නිවාඩු
16. අනිවාර්ය නිවාඩු
17. අඩ වැටුප් නිවාඩු
18. වැටුප් රහිත නිවාඩු
19. දිවයිනෙන් බැහැර ගත කරන නිවාඩු
20. ගුරුවරුන් සඳහා නිවාඩු
21. යටත් නිලධරයෙකු සඳහා නිවාඩු
22. කනිෂ්ට සේවකයෙකු සඳහා නිවාඩු
23. දෛනික වැටුප් ලබන නිලධාරියෙකු සඳහා නිවාඩු
24. නියමිත කාලයක් සඳහා කොන්ත්‍රාත්තුවක් මත සේවය කරන තාවකාලික නිලධාරියෙකු සඳහා නිවාඩු

25. නියමිත කාලයක් සඳහා කොන්ත්‍රාත්තුවක් මත සේවය නොකරන තාවකාලික නිලධාරියෙකු සඳහා නිවාඩු

26. පොලිස් සාජන්ට් වරුන් සහ කොස්තාපල් වරුන් සඳහා නිවාඩු

27. ජේලර්වරයෙකුට පහළ තත්ත්වයේ බන්ධනාගාර සඳහා නිවාඩු

28. ආධුනික අභ්‍යාසලාභියෙකු සඳහා නිවාඩු

29. අනියම් නිලධාරියෙකු සඳහා නිවාඩු

30. රාජ්‍ය සංස්ථාවක සේවය සඳහා මුදාහළ නිලධාරියෙකු සඳහා වන නිවාඩු

31. කෙටි නිවාඩු

32. විදේශයක සේවය සඳහා පත් කළ නිලධාරියෙකුගේ කලත්‍රයාට වැටුප් රහිත නිවාඩු

33. විශ්‍රාම ගැනීමෙන් අනතුරුව නැවත සේවයේ යොදවන නිලධාරියෙකුගේ නිවාඩු

බොහෝ රාජ්‍ය සේවකයින් සිතා සිටින්නේ රාජ්‍ය සේවයේ තමන්ට හිමි නිවාඩුව අයිතිවාසිකමක් ලෙසටයි. නමුත් එය අයිතිවාසිකමක් නො ව වරප්‍රසාදයකි. නිවාඩුව ඉල්ලුම් කළ යුත්තේ නියමිත ආකෘති පත්‍රයෙනි. ඒ අනුව මෙරට ගත කරන නිවාඩුව සඳහා 125 'අ' දරන පොදු ආකෘති පත්‍රයෙන් ඉල්ලුම් කළ යුතු අතර මෙරටින් බැහැර ව ගත කරන නිවාඩු 126 දරන ආකෘති පත්‍රයෙන් ඉල්ලුම් කළ යුතු ය.

මෙම ලිපියේ මුඛ්‍ය අවධානය යොමු වන්නේ ආයතන සංග්‍රහයේ 12 වැනි පරිච්ඡේදයේ සඳහන් 1.1 දරන වාක්‍ය ඛණ්ඩය වෙතයි. එහි නිවාඩු ගැනීම පිළිබඳ සඳහන් වන්නේ මෙසේ ය.

"නිවාඩු යනු අයිතිවාසිකමක් නො ව වරප්‍රසාදයකි. නිවාඩු අනුමත කරනු ලබන්නේ සේවයේ හදිසි උවමනාවන්ට යටත්ව වන අතර අනුමත කර ඇති නිවාඩු කාලය අඩු කිරීමට හෝ අවලංගු කිරීමට නිවාඩු අනුමත කරන බලධාරියාට ඕනෑ ම විටෙක පුළුවන."

මෙම වාක්‍ය කෙරෙහි ඔබේ අවධානය යොමු වී ඇති ද යන්නට ගැටලුවකි. මෙහි අයිතිවාසිකම් සහ වරප්‍රසාද යන පද ද්විත්වයක් සඳහන් කර ඇත. අයිතිවාසිකමක් යනු කුමක් ද? අයිතිවාසිකමක් යනු යම් පුද්ගලයෙකුට හිමි වන අයිතිය, උරුමය ලෙස ආචාර්ය හරිශ්චන්ද්‍ර විජේතුංග මහතාගේ මහා සිංහල ශබ්දකෝෂය අර්ථ දක්වයි. ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථානු ප්‍රකාරව අයිතිවාසිකම් යනු මිනිසෙකුට උප්පත්තියෙන් හිමි වන දෙයකි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ දැක්වෙන අස්පර්ශනීය උරුමයන් අතරට මූලික අයිතිවාසිකම් අයත් ය. අස්පර්ශනීය උරුමයක් යනු කිසිදු දේශපාලන හෝ වෙනයම් බාහිර බලපෑමකට යටත් වීමකින් තොරව මිනිසාට හිමි වන අයිතීන් ය. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථානු ප්‍රකාරව අස්පර්ශනීය උරුමයන් පහත පරිදි වේ.

නිදහස, යුක්තිය, සමානාත්මතාව, මූලික අයිතිවාසිකම් හා අධිකරණ ස්වාධීනත්වය

ඒ අනුව මිනිසාට භාෂණය, ප්‍රකාශනය, රැස්වීම, අධ්‍යාපනය ආදි වශයෙන් මූලික අයිතිවාසිකම්වලට හිමිකම් පවතී. වරප්‍රසාදය යනු විශේෂ සැලකිල්ලට භාජනය කිරීමයි. එය හුදෙක් විශේෂ සැලකිල්ලට භාජනය කිරීමක් මිස අයිතිවාසිකමක් ම නොවන බව සඳහන් කළ යුතු ය. කෙතරම් තර්ක විතර්ක කළත්

රාජ්‍ය සේවයේ නිවාඩු ලබාගැනීමේ ක්‍රමවේදය වරප්‍රසාදයක් මිස අපට හිමි අයිතිවාසිකමක් නො වන බව සඳහන් කළ යුතු ය. නමුත් නිවාඩු ගැනීමේ ක්‍රමවේදයට අප කොයිතරම් සාධාරණයක් ඉටු කරනවා ද යන්න නැවත හැරී බැලීම වටී. රාජ්‍ය සේවයේ නිවාඩු ඉල්ලුම් කිරීමේදී සිදු කරන පොදු වරදක් නම් සිකුරාදා දින සාමාන්‍යයෙන් නිවාඩු ගැනීම ය. දුර බැහැර සිට කොළඹ රාජ්‍ය සේවයට එන පිරිස් සිකුරාදා දින නිවාඩුව අයදුම්කොට ගමරට බලා යන්නෝ ය.

තවද ඇතැම් දෙනා සඳුදා ද රාජකාරියට වාර්තා නොකරන්නේ පෙර නිවාඩුව නොදමා ය. මෙය රාජ්‍ය සේවයේ ස්වභාවයක් යැයි සමාජයේ වෙසෙන බාහිර මිනිසුන් සිතීමෙන් රාජ්‍ය සේවය හැල්ලුවට ලක්වෙන බව සඳහන් කළ යුතු ය. නිවාඩුව තමන්ට හිමි අයිතිවාසිකමක් ලෙස සිතමින් සිටින අය එය හිතු මතයට ක්‍රියාත්මක කරන ආකාරය නිසා රාජ්‍ය සේවය පිරිහීමට ලක් වී ඇත.

තවද ඇතැම්හු වර්ෂයේ මුල ලබාගත් නිවාඩු අනුමත කර ගන්නේ වර්ෂය මැද දී ය. එසේම විෂය භාර නිලධාරියාට අදාළ නිලධාරියාගෙන් නිවාඩු පත්‍රිකා ඉල්ලා ගැනීමට දුරකතන ඇමතුම් ගණනාවක් ලබා දීමට ද සිදු වේ.

තවද සාමාන්‍ය නිලධාරීන් නිතර සිහිපත් කර ගත යුතු කාරණාවක් නම් විශේෂිත අවස්ථාවකදී හැරුණු කොට නිවාඩුව වනාහී ඕනෑ ම අවස්ථාවකදී ආයතන ප්‍රධානියාට අවලංගු කළ හැකි බවත්, ආයතන ප්‍රධානීන්ගේ මානුෂිකත්වය මත හිතුණු ඕනෑ ම අවස්ථාවක නිවාඩු ගැනීම හා එම වරප්‍රසාදය අයුතු ලෙස භාවිත කිරීම සිදු නොකළ යුතු බවත් ය. ඒ අනුව නිවාඩු ගැනීම පමණක් නො ව රාජ්‍ය සේවයේ සියලු රාජකාරි කටයුතුවලදී මනා පරිචයකින් යුතුව බුද්ධිමත් ලෙස රාජකාරිය සිදු කළ යුතු ය. සෑම ජනවාරි පළමු වැනිදාවක ම කැලැන්ඩරයේ පිටු පෙරළමින් අවධානය යොමු කරන්නේ කොතරම් දින ප්‍රමාණයක් රක්ත වර්ණයෙන් වර්ණ ගන්වා ඇති ද යන්නයි. නිවාඩු කොතරම් ප්‍රමාණයක් මේ අවුරුද්දට තිබේ දැයි සෙවීම පිණිසයි. එයිනුත් සතියේ මැද දින, අග දින නිවාඩු තිබේ දැයි යන්න නිතර විමසමින් සිටිනු ද දැකිය හැකි ය. වැඩ කරනවා වෙනුවට නිවාඩු ගැනීම පිළිබඳ උනන්දුවක් දක්වන බව පෙනේ. මෙම ලිපියෙන් කිසිසේත් ම නිවාඩු ගැනීම පිළිබඳ විවේචන ඉදිරිපත් නොකරයි. නිලධාරියෙක් නිවාඩුව ගන්නේ යම් අවශ්‍යතාවකට විය හැකි ය. එය සාධාරණය. නමුත් ලොව රටවල් අතර වැඩි ම නිවාඩු හිමි වී ඇති අපේ රටට නිවාඩු ගැනීම සාමාන්‍ය දෙයක් ලෙස සිතනවා නම් එම සිතුවිල්ල නිවැරදි කර ගත යුතු ය.

(සේයා රූ අන්තර්ජාලයෙනි.)

සංඛ සොඳුරුවිල

සමාජ පර්යේෂක

පරම්පරා අතර අභිලාෂයන් තේරුම් නොගැනීම

Y, Z සහ ALPHA පරපුර

වෘත්තීයවේදීන් හෝ වෘත්තිකයන් විදේශගත වීම අද ඊයේ සිදු වූවක් නො වේ. එහෙත් පෙර කාලවලට වඩා වැඩි සංඛ්‍යාවක් විදේශගත වීම නිසා ඒ පිළිබඳ ව සොයා බැලීම ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනයේ දී ඉතා වැදගත් වේ. විදේශගත වන්නේ රැකියා නැති නිසා ද? නැත්නම් වරප්‍රසාද හෝ වැටුප් අඩු නිසා ද? මේ රටේ සමස්ත වැටුප් ව්‍යුහය සලකා බැලීමේදී විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන් මෙන්ම සමහර රාජ්‍ය ආයතනවල සේවය කරනු ලබන වෘත්තිකයන්ගේ වැටුප්, සාමාන්‍ය රාජ්‍ය සේවයේ වැටුපට වඩා දෙතුන් ගුණයකින් ඉහළ වැටුපක් බව පෙනේ. වෛද්‍ය, ඉංජිනේරු වෘත්තීන්හීත් ඒ තත්ත්වය නිරීක්ෂණය වේ. එක් ආයතනයක ලක්ෂ පහක වැටුපක් ලබන ඉංජිනේරුවරුන් හා තවත් ආයතනයක ලක්ෂ එකහමාරක් ලබන ඉංජිනේරුවරුන් විදේශගත වන්නේ වැටුප් හෝ රැකියාවේ අස්ථිර භාවය නිසා ද? විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන් රට හැර යන්නේ වැටුප් නිසා ම ද? එසේ නොවන්නේ නම් ඊට හේතු සොයා බැලිය යුතු ය. වෙනත් රැකියා කරන්නන් පවා විදේශගත වන්නේ සමහර විට මෙම රටේ දරන වෘත්තියට වඩා පහළ මට්ටමේ රැකියාවකට බැව් පෙනී ගොස් ඇති අතර එයට හේතු සොයා බැලිය යුතු ය.

1946 - 1964 Baby Boomers

මහා ආර්ථික අවපාතයකින් හා දෙවන ලෝක සංග්‍රාමයෙන් පසුව උපන් මෙම පරම්පරාව විශාල ජනගහණයක් ලෝකයට බිහි කරපු පරම්පරාවයි. මෙම පරම්පරාවේ අය දැන් වියපත් හෝ වැඩිහිටි පරපුරට අයත් වෙමින් සිටියි.

1965 - 1980 X පරම්පරාව (Generation X)

ඇනලොග් සිට ඩිජිටල් තාක්ෂණයට සංක්‍රමණය වූ පරපුරයි. ජීවිකාව, රැකියාව හා පෞද්ගලික ජීවිතය සමබර ව ගත කරයි. ඉගෙනීමට උනන්දු ය. සාම්ප්‍රදායික අධ්‍යාපනය ලබා ඇත. සමාජ මාධ්‍ය තුළ Facebook සඳහා වැඩි උනන්දුවක් දක්වයි. මෙම පරම්පරාවේ තරුණ අවධිය WhatsApp භාවිතයට වැඩි උනන්දුවක් දක්වයි. කෙසේ වුවද පසු පරම්පරාව ඩිජිටල් පරපුරක් බැවින් තමා

නොසලකා හැරීම හෝ තම අවස්ථාවන් ඔවුන් විසින් ළඟා කර ගනු ඇතැයි බියක් පවතී. විශ්‍රාම යාමට ද බියක් දක්වයි.

1981 - 1996 Y පරම්පරාව හෝ මිලේනියල්ස් (Generation Y or Millennials)

දරුවන් සමග මෙම පරම්පාවේ දෙමාපියන්ගේ සබඳතාවන් සමීප වේ. තරමක් ප්‍රමාද වී වඩාත් ස්ථාවර වී විවාහ වීමට වැඩි කැමැත්තක් දක්වයි. සමබර ජීවිතයක් ගත කිරීමට ඔවුන් වැඩි කැමැත්තක් දක්වයි.

ඔවුන් නිතර ම පෙර පරම්පරාවට වඩා වෙනසක් කිරීමට අපේක්ෂා කරයි. මෙම පරම්පරාවේ විශාල ප්‍රතිශතයක් උසස් අධ්‍යාපනය ලබා ඇත. එයින් ඔවුන් අදහස් කරන්නේ වෘත්තීය ජීවිතයේ දී ඉහළ වැටුප් සහිත භූමිකාවක් ලබා ගත හැකි බවයි. එබැවින් වෘත්තීය කුසලතා වැඩි දියුණු කර ගැනීමට උනන්දු වේ. වැඩි ව්‍යවසායකත්ව හැකියාවන් පෙන්නුම් කරන බැවින් වගකීම් දැරීමට හැකි, අවදානම් දැරීමට හැකි කණ්ඩායමක් සේ හඳුනා ගැනේ. දුරස්ථ මාර්ග හෝ රැකියාවල යෙදීමට වැඩි කැමැත්තක් දක්වයි. වැඩි ම ඉපැයීම් කරනු ලබන මෙම පරම්පරාව ණය ආපසු ගෙවීම, සංචාරය හා විශ්‍රාමය සඳහා ඉතිරි කිරීම පිළිබඳ සැලකිලිමත් වෙයි.

මෙම පරම්පරාව ප්‍රජාව වෙනස් කිරීම පිළිබඳ ව විශ්වාස කරති. සැම විට ම සවිඥානික වෙයි. සමානාත්මතාව හා මානව හිමිකම්, සිවිල් අයිතිවාසිකම්, සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන ආදිය පිළිබඳ වඩාත් සැලකිලිමත් වේ.

මොවුන්ගෙන් අඩකට ආසන්න ප්‍රමාණයක් ඉලෙක්ට්‍රොනික සන්නිවේදනයට කැමැත්තක් දක්වයි. සමාජ මාධ්‍ය සන්නිවේදනයට අනුගත වේ. මොවුන්ට අවශ්‍ය වන්නේ ජීවිකාව සොයා ගැනීමට වඩා ඔවුන්ගේ ජීවිතය සමග යමක් කිරීමට ය. මොවුන් මහා පරිමාණ ගැටලු එනම් දේශගුණික විපර්යාස, ජීව විද්‍යාත්මක චක්‍රයේ වෙනස්වීම්, ආර්ථික හා සමාජයීය තත්ත්වය පිළිබඳ ව උනන්දු ය.

ඔවුන්ට අවශ්‍ය වන්නේ ඔවුන්ට සිදු කිරීමට අවශ්‍ය වෙනස මගින් ආශ්වාදයක් ලැබීම හා අරමුණු ඉටුකර ගැනීමයි. නිවසක් හිමි කර ගැනීම, සංචාරය හා මූල්‍ය ස්ථාවරත්වය ඔවුහු ප්‍රිය කරති.

1996 - 2009 Z පරම්පරාව (Generation Z or Gen Zers)

දෙමාපියන් දෙදෙනා ම ආදායම් උපදවන බැවින් මෙම දරුවන් පවුලේ තීරණවලට බලපෑම් කරයි. මෙම පරම්පරාව දින හතේ ම පැය 24 පුරා ම සමාජ මාධ්‍ය ගවේෂණයට හා ඒ මත ඉගෙනීමට නැඹුරුවක් දක්වයි. ක්ෂණික ආහාර, කෙටි කෑම, ගෘහස්ථ විනෝදාංශ ආදියට නැඹුරු ය. ඔවුහු වඩාත් හොඳින් අධ්‍යාපනය ලැබීමට වෙහෙසෙති. මෙම පරම්පරාව පළමු ඩිජිටල් ස්වදේශික පරම්පරාව වන අතර, දිගු කාලයක් අධ්‍යාපනයේ නිරත වීමට ඉඩ ඇත. මෙම පරම්පරාව හොඳ වැඩ පරිසරයේ නම්‍යශීලී පැය ගණන් ආදිය අගය කරති. ඔවුහු අසාර්ථක වීම වළක්වා ගත යුතු දෙයක් සේ නොසැලකෙන අතර එය ඉගෙනීමට හා වර්ධනයට උපකරණයක් කර ගනී. වඩාත් ව්‍යවසායකත්ව හැකියාවෙන් යුක්ත ය. අතිබහුතරයක් YouTube භාවිත කරන අතර ප්‍රියතම සමාජ මාධ්‍ය ලෙස Youtube, Tiktok, Face-time භාවිත කරයි. මෙම පරම්පරාව නව තාක්ෂණය, ඩිජිටල් තාක්ෂණය මත කාර්යයන්හි නිරත වීමට වැඩි කැමැත්තක් දක්වයි.

2010 - 2024 ඇල්ෆා පරම්පරාව (Generation ALPHA)

මොවුන් උපදින්නේ ම ඩිජිටල් පිය සටහන් මත ය. මොවුන් මවු කුස සිටින විට ම මවගේ අතේ ජංගම දුරකථනයක් හෝ වෙනත් ඩිජිටල් උපකරණයක් තිබූ බැවින් ඒ පිළිබඳ ව මවු කුස තුළ ම සන්නිවේදනයක් සහිත ව උපත ලබයි. මෙම පරම්පරාවට අධ්‍යාපනික අධාරක ලෙස ස්මාට් පන්ති කාමර, ස්මාර්ට් ගල් ලෑලි, ඩිජිටල් කළු ලෑලි අවශ්‍ය වන්නේ ඒ නිසා ය. මුළු ජීවිතය ම තාක්ෂණයේ ගිලී සිටින පළමු කණ්ඩායමයි. නව රැඩිකල් වෙනස් කිරීම්වලට අනුගත වීමට ඉඩ ඇත. වැඩි කාලයක් අධ්‍යාපනය උදෙසා වැය කරනු ඇත.

Y පරම්පරාව අපේක්ෂා භංගත්වය, Z පරම්පරාවේ ආරම්භක පරපුරේ අවශ්‍යතා ඉටු නොවීම. අවුරුදු 43ත් අවුරුදු 27ත් අතර වයස් කාණ්ඩය නියෝජනය කරනු ලැබෙන මෙම කණ්ඩායම ශ්‍රම බලකායේ ඉතා ම වැදගත් කොටසයි. Z පරම්පරාව නැතහොත් ඩිජිටල් පරම්පරාව බිහි කරනු ලබන වැඩිහිටි පරපුරයි. මෙහි තරුණ දෙමාපියන්ගේ දරුවන් සම්පූර්ණයෙන් ම ඇල්ෆා පරම්පරාවට අයත්, ඩිජිටල් පිය සටහන් මත උපදින දරුවන් ය.

මෙම Y පරම්පරාවේ ප්‍රධාන ලක්ෂණය වන්නේ පෙර පරම්පරාවට වඩා වෙනසක් ඇති කිරීමයි. ඔවුන්ගේ අපේක්ෂාව ම වෙනසක් ඇති කිරීමයි. මෙම පරම්පරාව තුළ වෙනස් කිරීම පිළිබඳ ව විශ්වාසයක් පවතී. සෑම විට ම සවිඥානක වෙයි. සමානාත්මතාව, මානව හිමිකම්, සිවිල් අයිතිවාසිකම්, සෞඛ්‍ය, අධ්‍යාපන ආදි මූලික අවශ්‍යතා පිළිබඳ වඩාත් සැලකිලිමත් වේ. මොවුන්ගේ තේමාව වන්නේ, ජීවිකාව ඔවුන්ගේ ජීවිතය සමඟ යමක් කිරීමයි. ඔවුන්ට අවශ්‍ය වන්නේ ඔවුන් අපේක්ෂා කරනු ලබන වෙනස මඟින් ආස්වාදය ලැබීම හා අරමුණු ඉටුකර ගැනීමයි.

Z පරම්පරාවේ ආරම්භක පරපුර ද ශ්‍රම බලකායට අයත් වන අතර තරුණ දෙමාපියන් බවට ද පත් වී ඇත. සේවා ලබා ගැනීමේ දී ඩිජිටල් ක්‍රමවේදයන් මත පහසුවෙන් සේවා ලබා ගැනීමට ඔවුහු සැදී පැහැදී සිටිති. තව ද Y පරම්පරාව මෙන්ම Z පරම්පරාවේ තරුණ දෙමාපියන් ද තම දරුවන් සුහුරු අධ්‍යාපනය සඳහා වැඩි නැඹුරුවක් ඇති බැව් තේරුම් ගනී.

Y පරම්පරාව වෙනසක් සඳහා කරනු ලබන

අපේක්ෂාව තුළ ඇත්තේ අලුතින් ඉපදුණ උපදින පරම්පරාවට වඩාත් යහපත්, පහසු තාක්ෂණික සේවා සහිත සමාජයක් බිහි කර දීමයි. එසේ වුවද සමාජ, දේශපාලනික, ආගමික හෝ සමාජීය පද්ධතිය තුළ එවැනි වෙනසක් කිරීමට අවශ්‍ය ස්ථානය ඔවුන්ට නොලැබෙන විට, ඔවුහු අපේක්ෂා භංගත්වයට පත් වෙති. වගකීම් දැරිය හැකි පරම්පරාවකට වගකීම් දැරිය නොහැකි වන විට, ඒ සඳහා තනතුරු හෝ අවස්ථා නොලැබෙන විට මොවුහු අපේක්ෂා භංගත්වයට පත් වෙති. ඔවුන්ගේ දරුවන් හෝ පරම්පරාවට ගැළපෙන අධ්‍යාපනය හෝ පහසුකම් ලබා දීමට නොහැකි වීම මත ඔවුහු දැඩි කලකිරීමට ලක්ව සිටිති.

ශ්‍රී ලංකාව තුළ අත්දකින යථාර්ථය

ශ්‍රී ලංකා සමාජයේ දේශපාලනික, ආගමික, රාජ්‍ය හා පෞද්ගලික ආයතනවල හා සංවිධානවල සහ ජනමාධ්‍ය ආදී බොහෝ අංශවල නායකත්වය දරන්නේ 1964ට පෙර ඉපදුණ **baby boomers** පරම්පරාව නියෝජනය කරන ඩිජිටල් (සුහුරු) තාක්ෂණයට අනුගත නොවූ පරම්පරාවයි. මැදි වියේ පසුවන **X** පරම්පරාව, **Y** පරම්පරාවේ වෙනස් කිරීම් පිළිබඳ අපේක්ෂාවට බිය වෙමින්, ඒ කුමක් නිසා ද යත් මේ සුහුරු පරම්පරාව තරමට ම නව තාක්ෂණයට අනුගත වෙමින් සමාජයීය වෙනස් කිරීමට තරම් ජවසම්පන්න නොවීමයි. **Y** පරම්පරාවට ආගමික, දේශපාලනික, ආයතනික, සංවිධාන ව්‍යුහවල ජවසම්පන්න ලෙස මැදිහත් වීමට නො හැකි වීම නිසා නව තාක්ෂණය හඳුන්වා දීමට හා සමාජ සාධාරණත්වය ඉටුකර දීමට ඔවුන්ට ඉඩකඩ අහිමි වී තිබේ. ඔවුන් යහපාලනයට කැමැත්තක් දක්වයි. අල්ලසට හා දූෂණයට විරුද්ධ වන අතර, මානව හිමිකම්වලට ගරු කරයි. එහෙත් ඒ සඳහා ඔවුන්ට ඇති ඉඩකඩ අහිමි වී ඇත.

වෙනසක් කිරීමට තමන්ට ඇති අවස්ථා අහිමි ක්‍රමවේදයන් අත් දකින විට තම දරුවන්ට, එනම් ඩිජිටල් අවකාශයේ ඉපදුණ දරුවන්ට අවශ්‍ය පරිදි මහජන සේවා ලබා ගැනීමට හැකි වේ. එසේ අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීමට නොහැකි නම් එම ක්‍රමවේදය වෙනස් කිරීමට ඉඩක් පෙනෙන්නේ නැතිනම් ඔවුන් රට හැර යාම ගැන පුදුම විය යුතු නැත.

එබැවින් ආර්ථික සාධකයෙන් ඔබ්බට ගිය මෙම පරම්පරා සාධකය තේරුම් ගනිමින් **Y** පරම්පරාවට සෑම ක්ෂේත්‍රයකට ම අවස්ථා ලබා දුන් විටෙක මේ රට ඉතා කඩිනමින් දූෂණයෙන් තොර අල්ලසින් තොර කාර්යක්ෂම මහජන සේවාවක් හා ගැළපෙන අධ්‍යාපන, සෞඛ්‍ය හා අධිකරණ සේවාවන් සහිත යහපාලනය සපිරි රටක් වනු ඇත. මෙය රාජ්‍ය, අර්ධ රාජ්‍ය, අධිකරණ, පෞද්ගලික අංශය හා දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයට ද එක සේ අදාළ වනු ඇත.

උපුටා ගැනීම

BRAND MINDS BLOG - 108 topinsights on Genaration X"Y"Z and ALPHA by IULIA - Cristina - 27'05'2021
(සේයා රූ අන්තර්ජාලයෙනි.)

නීතිඥ ප්‍රියන්ත මායාදුන්නෙ
රාජ්‍ය සේවා, පළාත් සභා හා පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශයේ හිටපු ලේකම්

ஐ

ஐயை யுந்தன்
ஐ இதழின்
ஐ இனால்
ஐ யென
ஐ யெனை
ஐ யுறச்செய்தாய்...!

ஐயை - தலைவி
ஐ - சக்கரை
ஐ - அழகு
ஐ - மெல்ல
ஐ - தலைவன்
ஐ - வியப்பு

S. Vengadesvaran

කියන්නට බැරි කවිය ...

කෑගසා කවි කියන මා හදට මුමුනන්න
ඉකිගසා හඬන සිත කෙසේ සනසාගන්න
අහම්බෙන් හමු වෙලා නෙතින් දොඩමලු වන්න
සොයන්නෙමි තවම මා හමු නොවූ හමුවීම

රැකගන්න මා මෙන්ම මගේ දරුවන් පවා
වෙහෙසුණා නොපතමින් නොලබමින් රෑ දිවා
විඳින්නෙමි මා සිතට විඳවමින් හැම දොසා
දිරිය සිත සවිය විය ජය ඔබටමැයි කියා

රන්හුයෙන් බැඳී ගිය දිවිකතර ගෙවීලා
දරු නොදරු සෙනෙහසේ සසර කතරට වෙලා
නොසිතුවෙමි නොපැතුවෙමි සංසාර මං මුළා
කෙසේ නම් කියන්න ද ඔබේ හද මියැදිලා

මා ළඟ ම දැවැටෙමින් - හැම දුකට උර දෙමින්
උන් යුගයේ නොදුටුවෙමු නොපැතුවෙමු
සෙනෙහසක්
ඇවැසිනම් ළං වන්න - බිඳගන්න දොර පවුරු
තවුස්දම් පිරුණී ඔබ නිසසලව මා අසල

හැරදමා ගිය දිනේ කඳුළු මල් දකිමිනේ
ඔබෙන් ලද සෙනෙහසට මගේ හිස නවමිනේ
සුසුම් පොදි ඔබ හෙළන හදවතින් විඳිමිනේ
කියන්නට බැරි කවිය මේ ලෙසින් ලියන්නේ

සිතේ ඇති දුක් ගැහැට නිවී සැනසුම ලබා
දරු පැටවු හා බිරිඳ හදේ පාළුව නිවා
අසම්මත නො වී අපි සම්මතයේ එල ලබා
රැකේවා සෑම දින නිවී පෙම් සිල සදා !

ඩී.එස්.දිසානායක
ප්‍රධාන ගණකාධිකාරි

லேடி றிட்ஜ்வே வைத்தியசாலை

இருள் கடந்து ஒளி புகுந்து
இன்பக் கடலில்
அனைவரையும் மூழ்கடித்து...!
இரு விழி நீர் ததும்ப...! இடி
வெல்லும் குரல் ஒலிக்க...!
ஈரெட்டு நாளினில் நான் சென்ற
முதல் சுற்றுலாத் தளம்...

அயலார் துயர் அறிய...!
தூக்கமின்றி என் தாய் கிடக்க...!
சொந்தமொன்றும் சூழ இல்லை
சோறும் நீரும் அவளிற்
கிறங்கவில்லை...!
தன் நிலையறியா தந்தை
புலம்ப...!
தாதி யொருத்தி வந்து பார்க்க...!
பச்சிளம் குழந்தை யொன்று
பாவமாக கிடந்த தங்கு...!

S. Vengadesvaran

මගේ රටයි .. සොබාදමයි

හිරු කිරණින් සඳ එළියෙන් වැසි ජලයෙන් ඔකඳ වෙලා
සියක් වණින් කොළ පැහැයෙන් මිටියාවතේ මල් පිපිලා
ක්ෂිතිජ ඉමෙන් එහාට ඇති නිම්නයෙනුත් මුවා වෙලා
සීතාවක වැව අසලින් දඬු ලේනෙක් පැනලා ගියා

සරුව වැඩුණු තණ පළසින් කොබෙයි බට්ටි සිනා සරයි
ගස් බෙණවල රුක් ගොමුවල සින්දු කියන ගිරව් ගොඩයි
හොරෙන් බලලා දඟ කරලා පැනල දුවපු හා පැටියයි
බට කැලේට එළිපත්තෙන් දිය බිවුවේ කුළු මීමයි

හමන සුළඟ ගෙන එන්නේ වන මල්වල සුගන්ධයයි
පුළින ඉමෙන් පායන්නේ සුරලියන්ගෙ සුදු සේලයි
ඈත වනෙන් තුරු අතරින් කුංචනාදෙ ඇත් රජුගෙයි
නෙළුම් මලින් පාට කරපු සීත සුනිල් දිය දහරයි

සිත නළවන පරිසරයයි ගත පිනවන වෙල් හෙවණයි
සොඳුරු මියුරු මඳ පවනයි මගේ රටයි සොබාදමයි
සුරකින්නට පොරොන්දු වෙමු මේ අරුමය හෙටත් තියෙයි
මේ සුන්දර ලස්සන රට ඔබෙයි මගෙයි අපි හැමගෙයි

ඩී. රාජිකා සේනාලි

புற்றுநோய் தாயின் புண்பட்ட பதிவு

சிகையற்ற சிசுவாய் என்னிடம் வந்தாய்
சிரிப்பற்ற தருணங்கள் பல எனக்கு நீ
தந்தாய்.....!

மலையென என்னுலிருந்து
மகிழ்ச்சியில் எனை சுமக்கவைத்தாய்.....!
மலரென மண்ணில் வந்து கனமற்று
எனை திகைக்க வைத்தாய்....!

என் பாவம் செய்தாய் என் வயிற்றில்
பிறந்திட....!
யான் பாவியானேன் யான்
உனைபெற்றிட....!
என் உயிரை கொண்டு உன்
உருவார்த்தேன்....!
உன் குருதி கண்டு என் உயிர்
மாய்த்தேன்......!
அம்மா..

S.Vengadesvaran

සසර ගමන

නැගුණු හිරු බැස ගිහින් රාත්‍රිය ඇවිල්ලා
මතක අමතක හිතක දොර අගුළු විසිරිලා
ගුවන් හඬ මුසුව ආ දහම් දෙසවන ගලා
නැගුණු සදහම් සුවය ලොවම සුවපත් කළා

ළමා කල ගෙවී ගොස් දරු දෙමාපියො වෙලා
රටක් කරවන්ට බර හිතේ පැලපදී වෙලා
උදේ රෑ ගෙවී ගොස් ගෙවුණු දිවි මග දිහා
නැවත බැලුවෙමි හැරී හිමි අහිමි දේ දිහා

පස් පවින් වැළකුණෙමි පව ඇදුණු දා පටන්
නැති සැමට බත උණෙමි බතක් නොඉදුණු සිතින්
පිය මනින්නට කලින් සියලු දුක දුරලමින්
තවත් ඇත කරවන්න මහ මෙරක් හිස මතින්

කඳුළු කැට දෙනෙත් මත පෙනෙන හැම දේ නිසා
මිනිසුනේ රැක ගන්න මිනිස්කම ඔබ වසා
පස් පවින් පිරුණු හිත් සැම සැපත මට දොසා
විඳින කල භව දුකට නුඹට දොස නුඹ නිසා

බුදුන් දම් සඟ රුවන සිහිකරමි හැම වෙලේ
සිතින් සිත දුරලන්න බුදුන් වැඩි මග දිලේ
පෙනේවා ඇසේවා බුදු බණම හැම වෙලේ
ලබන්නට සැනසුමක් දුකින් පිරි මේ කලේ

ඩී.එස්. දිසානායක
ප්‍රධාන ගණකාධිකාරී

පොත් ප්‍රදර්ශනයේදී....:

අයිති කරගත්
පොතකට
වඩා.

මඳුව
පිරිමැද
පිටුවක් දෙකක් පෙරළා
රස හාව
පපුව ඇතුලේ
නිදන් කර.

දුක හිතෙන
සිටහනක්
සිම්ගිනම්.

ආපසු
හැරී
නොබලාම.
පිටු වසා
දැම්මාට.

අත්හැරුණු
පොත්
රැසකි.
ඔබ විසින්
මිලදී
රැගෙනගියේ.

දුක පිරුණු
සිටහනක්
සිම්ගිනම්.

ප්‍රින්ස් සේනාධීර
2023/09/25

වහරනු සෙරෙන් සපයා

සිංහල භාෂාවේ ද්විරූපතාව අන්‍ය භාෂාවලින් වෙනස් වූ අනන්‍ය සාධාරණ ලක්ෂණයකි. භාෂණය කිසියම් භාෂාවක මූලික පදනම වන අතර ලේඛනය එහි විදග්ධරූපී ලක්ෂණය වෙයි. භාෂාවේ අනන්‍යතාව පැහැදිලි කර ගැනීමට, භාෂණය මෙන්ම ලේඛනය ද ඉවහල් වේ. භාෂණය ස්වාභාවික වූවකි. ලේඛනය කෘත්‍රිම වූවකි. භාෂකයා හුදෙක් තම අභිමතයන් ස්වභාවෝක්තියෙන් ප්‍රකාශ කිරීමට තැත් කරන අතර, ලේඛකයා විවිධ වර්ණනාවලින් පෝෂිත ව තම සන්නිවේදනය සිදු කිරීමට ප්‍රෝත්සාහී වේ.

වත්මන් පිළිගැනීම මත භාෂණය ග්‍රාම්‍ය වන අතර ලේඛනය ප්‍රශස්ත වේ. එහෙත්, මෙම ලිපියෙහි මුඛ්‍ය පරමාර්ථය වන්නේ ලේඛනයට වඩා භාෂණය ප්‍රශස්ථ වූවක් බව සනාථ කිරීමයි. ලේඛනයට පදනම වන්නේ භාෂණයයි. සිදත් කතුවරයාගේ අදහස මෙයට කදිම උදාහරණයක් වන්නේ භාෂා රීතීන් පවත්නා ව්‍යවහාරය අනුසාරයෙන් සැපයීම වැදගත් බවයි.

සදරුත් විදි සියල්
අනුරු සේ පියෝනන්
ඉති සන් සඳ සමස් ඈ
වහරනු සෙරෙන් සපයා

සියලු ම ව්‍යාකරණ විධි ඡේකයන්ගේ (වියතුන්ගේ) යෙදීම්වලට අනුරූප විය යුතු බවත් සංඥා, සන්ධි, සමාස ආදිය ව්‍යවහාරයට අනුව යෙදිය යුතු බවත් මෙම ගීයෙහි අදහසයි.

සිංහල හෝඩිය පිළිබඳ ව කරුණු ඉදිරිපත් කරන සිදත් කතුවරයා දීර්ඝ ස්වර හා බින්දුව හෝඩියට අවශ්‍ය බව දැක්වීම සඳහා ලිඛිත ග්‍රන්ථවලින් ද කථා ව්‍යවහාරයෙන ්ද නිදසුන් දෙමින් කරුණු දක්වා ඇත. ඔහුට එසේ ප්‍රකාශ කිරීමට සිදු

වන්නට ඇත්තේ දීර්ඝ ස්වර හා බින්දුව හෝඩියට අනවශ්‍ය බවට එකල සමහර උගතුන් විනිශ්චය කළ හැකි නිසා විය හැකි ය.

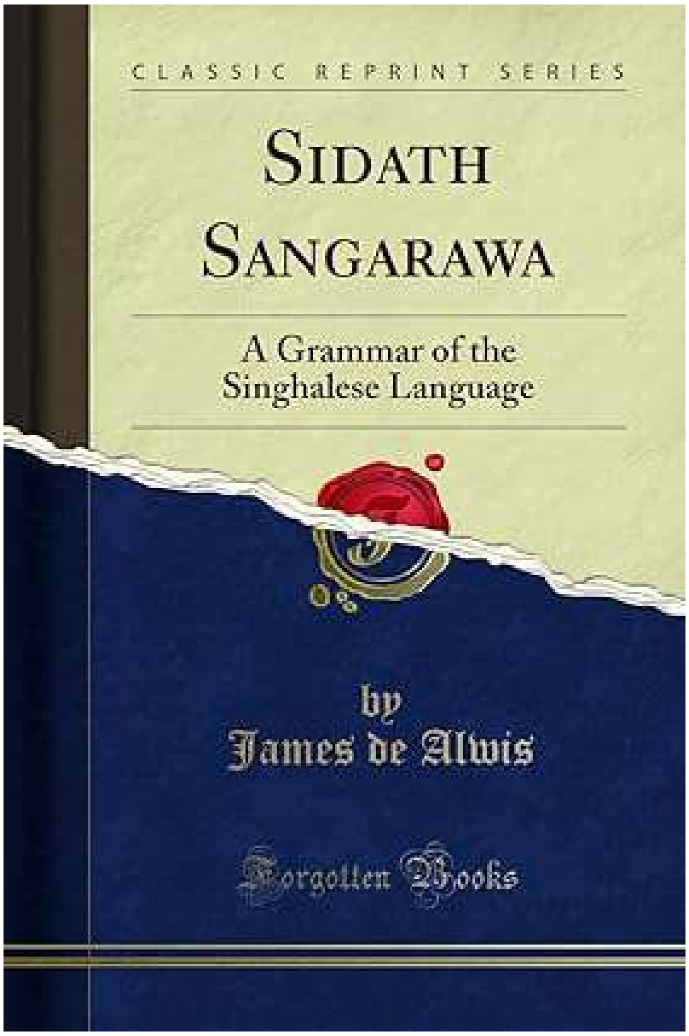

සිදත් සඟරාවේ ඉංග්‍රීසි පරිවර්තනයක්

හංමැටි වං ඇපල (පාවට්ටා නම් ඖෂධයක්) යන නිදර්ශන ද්වය ම කථා ව්‍යවහාරයෙන් ගෙන හැර දක්වා ඇත. මෙහිදී බින්දුව සම්පූර්ණ ලෙස උච්ඡාරණය වන බවත් (සපුරා උසුරුවන බැවින්) රඟ රංගනය බඟහර (සුරාවට නමකි) යන තැන්වල අර්ධ වශයෙන් උච්ඡාරණය වන බවත් දක්වා ඇත. එබැවින් සිංහල භාෂා රීති සකස් කිරීමේදී ලේඛන ව්‍යවහාරයට වඩා භාෂණ ව්‍යවහාරයට ද ප්‍රමුඛතාව දී ඇති බව පෙනී යයි.

මේ පිළිබඳ ව කරනු ලබන පර්යේෂණයකදී දත්ත රැස් කිරීමේ ශිල්ප ක්‍රම ලෙස ප්‍රමාණාත්මක හා ගුණාත්මක, ඥානාත්මක තොරතුරු රැස් කිරීම අවශ්‍ය ය. ඥානාත්මක පර්යේෂණය සඳහා බහුල ව යොදාගනු ලබන්නේ අවිධිමත් සාකච්ඡා හා සම්මුඛ පරීක්ෂණ ක්‍රමයයි. ඊට අමතරව, සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණ ක්‍රමය හා ද්විතීක මූලාශ්‍ර දත්ත රැස් කිරීමේ ශිල්ප ක්‍රම ලෙස යොදා ගැනීම මේ සඳහා ප්‍රයෝජනවත් වනු ඇත.

මෙහිදී ප්‍රධාන වශයෙන් අවධානය යොමු වන්නේ සිංහල කථන ව්‍යවහාරය සම්බන්ධයෙන් පවත්නා වාග් විද්‍යාත්මක හා භාෂාමය අදහස් කෙරෙහි ය. මිනිසාගේ සමාජ චර්යාව සංකේතාත්මක සන්නිවේදනයේ දී මූලිකත්වය හිමි වන ලක්ෂණයකි. මේ පදනම මත පිහිටා, සිංහල භාෂාවේ ලේඛන ව්‍යවහාරයත් භාෂණ ව්‍යවහාරයත් කෙතරම් තරගකාරීත්වයකින්, ප්‍රමුඛතාවකින් සහ පහසුවකින් යුතුව සාමාන්‍ය ලේඛනයේ හා භාෂණයේදී භාවිත වී ඇත්තේ කෙසේ ද යන්න විමසා බැලිය යුතු ය. සිංහල ලේඛනය විධිමත් භාෂා ව්‍යවහාරයක් ලෙස සමාජගත වූයේ ක්‍රි. පූ. 2 වන හා 3 වන සියවස්වල දී ය. එතැන් පටන් නූතනය දක්වා ම සිංහල භාෂාවේ ලේඛනය හා භාෂා ව්‍යවහාර ගලා ආ ආකාරය, විකාශනය, වර්ධනීය අවස්ථා පසු කරමින් අද්‍යතන භාෂා භාවිතය දක්වා ආ ගමන් මඟ සාකච්ඡා කිරීමත්, සිංහල භාෂා ව්‍යවහාරය නූතන සමාජ භාෂා ප්‍රවණතා හා ගැටෙන අවස්ථාවල දී, නම්‍යශීලී

විය යුත්තේ කෙසේද. අපගේ භාෂා භාවිතය හැඩ ගස්සවා ගත යුත්තේ කෙසේ ද යන කරුණු තව දුරටත් සාකච්ඡා කළ යුතු ය.

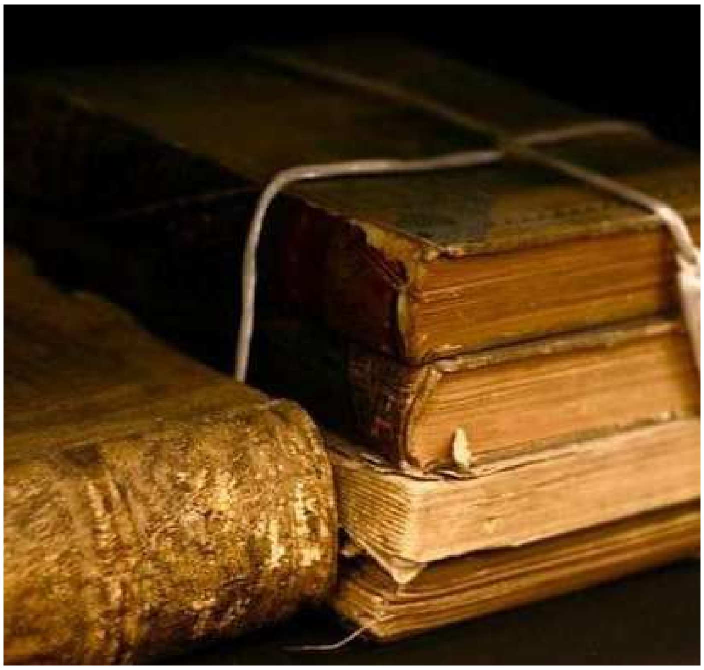

මෙමඟින් ලබාගත හැකි ප්‍රතිඵලය වන්නේ සරල, කෙටි, බහු අරුත් අවම වන, ග්‍රාහකයාට වඩාත් ඉක්මනින් හා පහසුවෙන් අවබෝධ කර ගැනීමේ හැකියාවෙන් යුතු භාෂණ ව්‍යවහාරයකට අප යායුතු බව අවධාරණය කිරීමයි. විශේෂයෙන්, නූතන සමාජ මාධ්‍ය හරහා සිංහල භාෂා ව්‍යවහාරයේ භාෂණය මත පවත්නා ජනප්‍රිය භාවිතයන් භාෂාවේ උන්නතිය සඳහා සහ අනාගත පරපුරේ උරුමයක් ලෙස තිරසාර සංවර්ධන පරමාර්ථ පෙරටු කොට සුරක්ෂිත කිරීමේ වගකීම ඉටු කිරීමෙහි ලා භාෂා හිතෛෂීන් වෙත ඇති වගකීම පහදා දීම අත්‍යාවශ්‍ය ය.

සමස්තයක් ලෙස ගත්කල 'වහරනු සෙරෙන් සපයා' යන සිදත් කතුවරයා ගත් මඟ භාෂාර්ථීන්ගේ ද ගමන් මඟ විය යුතු බවත් මෙමඟින් ඇති වන බුද්ධිමය ප්‍රකම්පනය හරහා භාෂා ව්‍යවහාරයේ ද භාෂා දැනුමේ ද නිම් වළලු පුළුල් කිරීමේ අරමුණ සහ ව්‍යායාමය සඵල කර ගැනීම භාෂාවේ උන්නතිය සඳහා හේතු වන බව මාගේ විශ්වාසයයි.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

D.D.D. Seram, An Introduction to Spoken Sinhala, External Service Agency, University Of Sri Lanka, 1977.

J. B. Dissanayake, The Structure of Spoken Sinhala, National Institute of Education, Maharagama, 1991.

R.M.V. Rajapaksha, Verb A prosodic Analysis, Department of Phonetics & Linguistic Oriental and African studies, university of London 1988.

W.S. Karunathilake, An Introduction to Spoken Sinhala, 3rded, MD Gunasena & co Ltd, 217, Olcott Mawatha, Colombo 11, 2004.

ඒ. ලසිත් නලන්ත

B.A. Linguistics (1st Class)

M.A. (Linguistics) M.A. (B. Studies)

MSE (Education)

භාෂා අධිකාරී (භාෂා විද්‍යාගාරය)

රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව

Some Preliminary Ideas on the Methods of Compiling a General Monolingual Reference Dictionary

Abstract:

In this short paper, I have made a humble attempt to address in brief the method of making a general monolingual reference dictionary. I have addressed some of the theoretical as well as practical issues, which are directly linked with the compilation of a general dictionary. I have tried to address the concept of 'lexicographic word', a technical term, which is believed to be a theoretical construct against our traditional notion of 'linguistic word'. I show how those linguistic items, which are not usually treated as words, can be included in a dictionary with equal attention and treatment. I address the question of identifying headwords for a dictionary with special reference to inflected words used in a language. I discuss the problems related to the spelling variation of headwords, representation of the pronunciation of headwords, and supplying etymological information of headwords in a dictionary. In the next few sections, I have discussed the relevance of grammar and morphology in understanding the form and function of headwords, the nature and load of semantic information to be presented with headwords in a dictionary, and the referential value of illustrative examples and citations in understanding the usage and lexicographic profile of the headwords included in a dictionary.

Keywords: Lexicographic word, headword, spelling, pronunciation, etymology, morphology, grammar, semantic information, collocation, illustrative examples, citation

1. Introduction

The actual work of dictionary building starts with the collection of words from a language. Following some pre-defined rules and principles, in a step-by-step process, we have to select lexical items, lemmatize them to remove inflections and affixes, arrange them in alphabetical order, select headwords from the lexical database, select entry words, provide pronunciation, supply etymological information, provide morphological and grammatical details, work out definitions for the headwords, supply descriptive meanings, refer to their usages in actual texts, and supply appropriate citations of use of these words from standard texts. We normally carry out all these activities for general reference dictionaries, while we include special features and information for special dictionaries. Although the sets of data and information that we have mentioned here are included in a general reference dictionary, the range and width of information may vary depending on the requirements of the users or the purpose of a dictionary. All the steps, however, are closely interrelated and they need to be properly understood and employed when a general dictionary is being prepared.

The number of words in a living natural language, in principle, is bound to vary with the progress of time. Therefore, as dictionary makers, we can never expect to include all the words and lexical items that are available in a language with all their linguistic information, meanings, sub-meanings, and collocations. Moreover, we have to keep in mind that processes like the collection of lexical items and selection of entry words are often controlled by various linguistic and extralinguistic factors, such as, the size, type and purpose of a dictionary, status of a language, spelling and variations of words, use of language at local, regional and national levels, variations in language use across societies and domains, target users of a dictionary, funds and time given for compiling a dictionary, and many such issues.

In normal practice, an entry word in a general reference dictionary is a single-word unit (rarely multiword forms like idioms, compounds and proverbs), which is usually furnished with some lexicographical information and description. In principle, a lexical item, as a part of the lexical system of a language, is often related to other lexical items used in a language. However, when a lexical item is presented separately as an independent lexical entry in a dictionary, it creates a universe of its own, which is largely not related to others. As a unique lexical item, it shows its unique characteristics and linguistic features in accordance with its denotative representation in the external world, semantic characteristics, syntactic identities, relational networks with other

words, usage with other lexical items in larger constructions, and cultural, historical, and social peculiarities it represents in a language and a society.

2. The Concept of 'Lexicographic Word'

One of the basic challenges in lexicography is the definition of a lexical item or lexicographic word. Generally, a 'lexicographic word' is equated with a 'linguistic word', since the bulk of lexical units, which are included in a dictionary, are usually called 'words' in a typical general sense. But, in the true sense of the term, a 'lexicographic word' is not necessarily equivalent to a 'linguistic word'. The concept of 'lexicographic word' is much wider in implication than the concept of 'linguistic word. A lexicographic word, theoretically, does not need to be a 'minimum' or a 'free form' as a normal word is.

Although a general reference dictionary is considered 'a list of socialised linguistic forms', in reality however, all the linguistic forms, that are found in a language, are not allowed to be included in a dictionary. In order to be included in a dictionary, a linguistic item has to have an independent linguistic entity, both from orthographic and semantic perspectives. The following linguistic items are considered as 'lexicographic words' due to several linguistic reasons:

- A letter or an orthographic symbol (e.g., a, n, k, s, z) used in a script can be treated as a lexicographic word because of its special referential function in the linguistic system of a language.
- Affixes (e.g., anti-, pseudo-, pre-, pro-, im-, -ly, -ment, full, -s), due to their functions and derivational roles in the system of language are treated as lexicographic words.
- Set phrases, idioms and proverbs are also treated as lexicographic words due to their unique semantic connotations and cultural implications.
- Grammatical forms that go with many words may be treated as lexicographic words.
- Sentential forms or segments, if they carry special significance in the language, can be considered as lexicographic words.

On the other hand, the inflected forms (e.g., boys, benches, beads, asking, copied, walked). are not considered 'lexicographic words' unless they show unique orthographic, semantic and functional properties. On the other hand, the derived

words (e.g., boyish, childhood, beautiful, formality) are considered 'lexicographic words' to be included in a dictionary because of their separate identity, derived forms and independent meanings.

In my argument, the inflected words should not be excluded from a dictionary. All inflected words, similar to that of derived words, should be treated as 'lexicographic words' and should be included in a dictionary on the same logic that is used in favour of derived words. In my view, each inflected word, like a derived word, has a separate linguistic identity, unique orthographic form, independent linguistic function, unique generative features, unique sense and meanings, and unique usage patterns. Therefore, all inflected words should be considered valid lexical entries for a dictionary and should be treated in the same manner as other entries are treated. In the present digital frame, this is not a problem as the constraints of printed dictionaries (e.g., paucity of space, the fixed number of pages, limited amount of linguistic information, etc.) are no more challenges in dictionary compilation.

Since lexicographic words are not necessarily free forms, the bound forms or the dependent morphemes with communicative uniqueness that are used regularly in the construction of new words should be treated as lexicographic words. Thus affixes, postpositions, particles, prepositions, classifiers, case markers, tense markers and other word formative elements should be included in a reference dictionary because these items constitute a major part of the lexicon and contribute heavily to the formation of new lexical items in a language.

In essence, the amount and the diversity of entry words may differ according to the size and purpose of a reference dictionary. The dictionary makers usually determine the types of definitions, number of illustrative examples, and amount of collocations to be given with each entry word. We have to understand that the amount of information provided to the entry words in a learner's dictionary is largely different from that of a general reference dictionary. Similarly, an entry word in a historical dictionary may have special features for presenting illustrative examples from different texts with elaborate etymological information, which are not usually found in a general reference dictionary.

The entry words in a pronunciation dictionary, on the other hand, inform us nothing about their sense variations or illustrative usages but provide the most accurate information about their pronunciation controlled by meaning, part-of-speech, or some other factors. In a general reference dictionary, the entry words

usually contain the following information: headwords, spelling, pronunciation, etymology, morphology-cum-grammar, meaning (definitional, descriptive or equational), illustrative examples and citations. I shall briefly discuss these in the following sections.

3. Selection of Headwords

The lemma of an inflected word is usually treated as a headword. It is also called a 'citation form'. The structure and meaning are the main criteria for the selection of headwords. For this purpose, normally a 'canonical form' is selected from the paradigm of lexical items. The basic criteria for the selection of a canonical form are related to its capacity for occurring in isolation, high frequency of occurrence, high level of lexical generativity and its ability to stand for the whole paradigm.

Although the canonical forms are selected as headwords, all the forms in a paradigm need to be examined because irregular forms (e.g. men [n. pl], bought [v. past], written [v. ppl]) require special kinds of treatment, since they cannot be accounted for by general rules of inflection. The irregular forms are also included in a reference dictionary to show their relation to the canonical forms. Generally, such forms are treated in the following ways in a dictionary: the canonical form is given the status of a headword and the irregular forms are given along with the canonical forms in the entry. When the irregular forms occur at their alphabetical place, a cross-reference is made to the headword.

In addition to the orthographic form, meanings of the lexical items are also kept in mind in the selection of headwords. If any word in the paradigm does not have the same meaning as that of the canonical form, the word is given special treatment and treated as a separate entry. For instance, waters [n. pl.] as in … cast (throw) one's bread upon the waters "do a good action without requiring a reward, although later some unexpected return may come". Similarly, lexical items with double forms, each having a slightly different lexical meaning (e.g., brother : brothers : brethren) are included as separate entries. Since the plural forms of some scientific terms (e.g., index : indices; formula : formulae) are different from their general plural forms (e.g., indexes and formulas), they are treated in the same manner. This implies that the selection of headwords is controlled by several linguistic and extralinguistic issues relating to the language for which a dictionary is being compiled.

4. Spelling of Headwords

After the selection of headwords, the next issue is related to the spelling of headwords. For a language like English, where words hardly exhibit any variation in spelling, there is hardly any problem in this respect. This is, however, not a simple challenge for all the varieties of English in the world as there are notable variations in spelling between British English and American English. However, for a language like Bengali where nearly 20% of words exhibit spelling variation (Dash 2005: 167-200), the selection of a particular spelling out of multiple alternatives available in the language is a serious problem.

The question that may arise in this situation is like this: which one of the available variations be selected for a headword? Since there is no simple way to answer this question, one of the possible solutions can be the high frequency of use of a particular variant in the language. The most used spelling is the selected one. The best means to achieve this goal is to collect those words that show spelling variations from large written text corpora with frequency of use of different spellings. In subsequent stages, all variant forms may be arranged in the order of frequency of use to find out which has the highest percentage of use. The most frequent spelling should be selected.

The question of linguistic validity or orthographic authenticity of a particular spelling may arise in the context of selecting a particular spelling by using statistical methods. Since this cannot be ignored, it should be addressed adequately with actual linguistic evidence and logic to come to an acceptable solution. If required, grammarians or etymologists may be consulted to provide necessary guidelines in the selection of appropriate spelling of those headwords, which have multiple spelling variations.

5. Pronunciation of Headwords

The issue of spelling of headwords is an optional feature, which usually depends on the type of a dictionary. The general assumption is that in a monolingual dictionary, this may not be necessary because it is assumed that the dictionary users, being native speakers of the language, have enough knowledge about the pronunciation of the headwords. It is also assumed that since the native speakers know the pronunciation of the headwords, there is no need to provide pronunciation. For example, most of the Bengali monolingual dictionaries do not have any information about the pronunciation of the headwords. The dictionary compilers assumed that all Bengali speakers know by heart the standard and accepted pronunciation of

the headwords. Therefore, the dictionary makers did not feel any need to provide the pronunciation of the headwords in the dictionaries. Similar observations can be made for the printed monolingual dictionaries for many other Indian languages as well as for the languages used in Sri Lanka.

My personal understanding in this context is starkly different. I would strongly argue that all monolingual reference dictionaries should carry information about the pronunciation of headwords because there is a wide gap between the written forms of words and their pronunciations. Moreover, most dictionary users are not aware of the fact of the language that orthography does not give a guarantee for pronunciation as there are clear gaps between the orthography and pronunciation for many words. This difference can be a real problem for language learners as they often face problems with the proper pronunciation of words for which they do not have any dictionary to consult. The Oxford English Dictionary, one of the most consulted dictionaries in the world, meticulously presents the standard British pronunciation for each headword included in the dictionary. It is reported that the majority of British English speakers, who use English as their mother language, also use this dictionary quite frequently to learn the accurate pronunciation of headwords. If a dictionary is made for non-native speakers, then information about the pronunciation of headwords is a mandatory condition. It cannot avoid this essential property.

Usually, information about the pronunciation of headwords is given in International Phonetic Alphabets (IPA) or customized IPA. However, since pronunciation is an important piece of information for dictionary users, and since the majority of dictionary users do not know the IPA symbols, it is rational and pertinent to present the pronunciation of headwords in the standard conventional orthography of a language. Those people, who are not acquainted with the IPA symbols, will have serious problems learning the pronunciation of headwords if only the IPA is provided in a dictionary. In the present age, when dictionaries are being produced in digital interfaces, the pronunciation of headwords can be represented in a useful and accurate manner through audio clips. The dictionary users can directly listen to those audio clips of the pronunciation of headwords to learn how these words are actually pronounced.

6. Etymology of Headwords

A general reference dictionary provides brief etymological information of headwords, while a historical or etymological dictionary supplies detailed etymological information. The main function of etymological

information is to elucidate the origin of headwords. Also, in certain contexts, it helps to clarify the meanings of the headwords, which appear to be obscured in sense or meaning. Usually, a reference to the etymology gives us information about when the word was introduced in a language, what was its original meaning, how the meaning has changed over the years, and what is its present meaning, and many other information.

As a matter of fact, the etymology of headwords explains the original or the early meanings of the words. In many cases, it provides clues to understand the obscure meanings. A general reference dictionary can provide brief information on etymology with the help of origin tags by indicating the source languages and the source forms of the headwords. For instance, the Bengali word chota is derived from the Sanskrit word ksudra meaning "small". This information is also necessary in Learner's dictionaries and cross-lingual dictionaries.

7. Morphology and Grammar

The morphological and grammatical information is also provided in some general reference dictionaries. I argue that the issue of giving grammatical information in a general reference dictionary has to be examined from three points of view:

(a) The type of grammatical information to be included in the dictionary.

(b) The quantity of information to be presented in the dictionary.

(c) The method of presentation of the information in the dictionary.

The morphological information refers to the morphosyntactic feature and peculiarities noted in a lexical item. The grammatical information, on the other hand, gives morphologically and syntactically important information, which is related either to the irregular and unpredictable forms of lexical items or has some bearing on the syntactical function of the lexical items. For example, in Hindi, the form and meaning of a headword do not provide any indication of its gender since gender in Hindi is entirely grammatical. As a result of this, a general Hindi dictionary needs to give information of this type.

All reference dictionaries generally give information about transitive and intransitive features of verbs. Needless to say, a transitive verb has objects while an intransitive verb does not have them. Therefore, when a dictionary provides this information, it also provides enough syntactic clues for users to understand this. Similarly, when a dictionary provides information about countable and uncountable nouns, it indicates that the uncountable nouns do

not have plural forms and if they have this, there lies a difference in meanings.

The grammatical information in a reference dictionary is usually determined by the nature of the structure of a language. The simpler the grammar of a language, the lesser the amount of grammatical information. Generally, information on irregular grammatical forms is provided with headwords while regular paradigms of words are presented in the appendixes. Moreover, there are different ways of providing grammatical information. The usual lexicographic practice is that relevant grammatical information is to be provided either in each headword, in an appendix or in an introduction. The grammatical information that is given with headwords is related to two issues: (a) identification, and (b) limitation.

(a) Identification is related to the identities of headwords. It is given with those headwords, which have a full paradigm to refer to the primary grammatical categories (e.g., nouns, adjectives, verbs, adverbs, etc.)

(b) Limitation is related to those headwords, which have only partial or limited paradigms. For example, some headwords occur only in singular or plural forms (e.g., information (sg.), scissors (pl.), furniture (pl.)).

8. Meaning of Headwords

The semantic information of headwords is an essential part of a general reference dictionary. There are various methods of defining semantic information of meanings of the headwords. These include descriptions and definitions of headwords and equations (a lexical item is equated with another lexical item of similar meanings), illustrative examples, illustrative pictures, glosses, cross-references, etymology, and labels.

All the different types of mechanisms mentioned above are not required for each headword. In some cases, only one mechanism may suffice, while for others more mechanisms may be required. For example, for a scientific and technical term, illustrative examples may not be necessary. However, a polysemous headword will require many illustrations for its different meanings and sub-meanings. For borrowed words, the source or the etymology is essential. For a headword with restricted use, some indications of its restriction in use are useful. Some headwords may require being defined by their basic forms or the family of words by way of cross-reference.

It is always useful to define a headword in more than one way. It is argued that "there should be no one way to define a word; in defining (within certain limitations), the

end justifies the means and the end should always be to convey, as accurately and succinctly as possible, the sense of the word being defined" (Urdang 1963: 587). The meaning of a headword is the sum total of its interpersonal impressions of a language community. Therefore, headwords have to be defined in wider frames within all their socially accepted meanings.

Since there is no scope for personal choice and fancies in dictionary making, we cannot define a headword in the way we like. We have to define a headword as it exists in a language or as it is used by the language users, and not as it should be. It has been argued by the experts that "the writing of a dictionary is therefore not a task of setting up authoritative statements about the true meanings of words, but a task of recording, to the best of ones' ability what various words have meant to authors in the distant or immediate past. The writer of a dictionary is a historian, not a lawgiver" (Hayakawa 1941: 55).

9. Illustrative Examples and Citations

The illustrative examples are used to show how a word is used in a characteristic context in a text. This helps to clarify and distinguish the finer shades of meanings, especially in the case of polysemous words. According to scholars, "The central place in the entry in most cases might be given to what is conventionally called 'illustrations'" (Barnhart, 1978: 102-103). The illustrative examples are carefully selected and properly edited keeping in view those contexts where the headwords are used. What is traditionally called 'definitions' might be treated as explanatory comments on citations, which are, in principle, the rubrics to indicate what brings together a group of words and what peculiarities are significant enough in understanding the meanings of headwords.

Definitions can be a central issue for a dictionary if the primary goal of the dictionary is to tell the readers what a headword means. On the other hand, if this is only to expedite the normal process of finding senses of headwords, then citations must be central because they are the inputs in the process of sense discovering of headwords. The Applicational utilities of illustrative examples are manifold:

- They provide evidence that a headword exists in a language with a particular meaning.
- They help to illustrate the first and last known use of a headword, its collocations, sense discriminations, differentiation of synonyms, etc.
- They show the grammatical categories and stylistic peculiarities of a headword.

- They help to define polysemous headwords. Even if a polysemous headword is defined adequately, illustrative examples can show collocation possibilities.
- They indicate semantic features of synonyms in a synonymous group. Sense difference of synonyms words is known from the contexts given in illustrative examples.
- Set combinations (e.g., set phrases, idioms, proverbs) require illustrative examples to be clearly explained. As the definition and meaning of idioms and set expressions are not enough to explain them, illustrative examples provide reference to their usage and collocations.
- Illustrative examples show the syntactic peculiarities of headwords. They indicate lexical pairing (e.g., mix one with the other).
- Illustrative examples explain the meanings of headwords. It works for both content and function words (e.g., has as a main verb (e.g., he has a book) vs. a supporting verb (e.g., he has gone to London).

Regarding the use of illustrative examples, we can ask questions like the following: which headwords require illustrative examples? What should be the length of the examples? Should constructed examples be used in addition to the illustrative examples taken from corpora of written texts? Should the illustrative examples be given with or without citations from texts? As a matter of fact, except for a few technical terms, all headwords should be given with illustrative examples. For scientific and technical terms, illustrative examples are highly useful for understanding their meanings, disambiguating their polysemous senses and determining their particular fields of occurrence. For instance, in English the headword case as a noun in the field of medicine refers to an instance of a diseased condition (e.g., There were several cases of COVID-19 in India in early 2020), in the field of law it denotes the questions to be decided in a law court, the statement of facts etc. (e.g., The case came before the court and was dismissed), and in the field of grammar it refers to the form of a noun or pronoun that shows its relation to another word within a grammatically valid sentence (e.g., The seven case system of Sanskrit is found in many Indian languages).

In principle, illustrative examples should be self-sufficient and understandable without any external reference and support. The length of an illustrative example will depend on the type of dictionary. The small dictionaries can give short or reduced examples to highlight the use of headwords, while the large dictionaries can

give full sentences as illustrative examples. In the cases of cultural and mythological headwords, citations can be quite long, even longer than a normal sentence.

The illustrative examples can be procured in two ways. Either we can collect them from the existing literary, scientific, technical and media texts or we can hypothetically construct them. In historical dictionaries, where lexical presentation is governed by examples, which illustrate the development of words and meanings, examples are normally taken from the written and oral texts produced at different periods of time. In the case of general reference dictionaries, the illustrative examples are usually collected from different spoken and written text corpora, and if appropriate illustrative examples are not found in corpora, we can think of constructing examples. At the present situation, large and multidisciplinary digital text and speech corpora are available to fulfil our requirements.

10. Conclusion

With a long history of continuous research and development, the craftsmanship of dictionary making has been modified on a large scale with revision of the old methods, features and properties as well as with the addition of new techniques, strategies and perspectives. Even then, we are not in a position to claim that the field of lexicography has come to the final stage of saturation. In reality, it is going through continuous change and upgradation with the introduction of language corpora, computer and digital interfaces. Modern language technology has brought a sea change in the world of dictionary-making by introducing many new possibilities, which were beyond our imagination even a few decades ago. I find that the referential utility of dictionaries is increasing day by day with the gradual spread of the internet and technology. I believe that, in a few more years, all kinds of traditional printed dictionaries will gradually be converted into digital form for their online application. The time is not far when there will be no user for printed dictionaries and everyone will use only digital dictionaries in their daily course of academic, commercial or other activities. Nowadays, I often find the new generation of learners to refer to digital English dictionaries, through computers or smartphones, to address their lexicographic needs. Starting from language learners and teachers, people from all walks of life are becoming more inclined towards digital English dictionaries as these dictionaries are far better informed and equipped than printed dictionaries to address their questions. To reach this stage in India and its neighbouring countries like Sri Lanka, Bangladesh and Nepal, however, we need a great collective effort combined with

support from the governments, industries and experts from related fields. Only then we can create a situation, may be after a decade or so, where people of these countries will be able to access digital dictionaries in their mother languages through computers or smartphones.

Acknowledgements: I humbly dedicate this paper in memory of Ram Adhar Singh, who made a valuable contribution by writing a theoretical book on lexicography with reference to Indian languages. Some sections of this paper are written following his model.

Suggested Readings

Atkins, B.T.S. and Rundell, M. 2008. The Oxford Guide to Practical Lexicography. Oxford: Oxford University Press.

Austin, J.L. 1962. How to Do Things With Words. Cambridge, Mass.: Harvard University Press.

Barnhart, C. 1978. American lexicography. American Speech. Vol. 1. Pp. 83-140.

Béjoint, H. 2000. Modern Lexicography: An Introduction. Oxford: Oxford University Press.

Dash, N.S. 2005. Corpus Linguistics and Language Technology: With Reference to Indian Languages. New Delhi: Mittal Publications.

Durkin, P. (ed.) 2016. The Oxford handbook of lexicography. Oxford: Oxford University Press.

Hartmann, R.R.K. (ed.) 1983. Lexicography: Principles and Practice. London: Academic Press.

Hartmann, R.R.K. 2001. Teaching and Researching Lexicography. London: Longman.

Hayakawa, S.I. 1941. Language in Thought and Action. New York: Harcourt Brace and World Inc.

Householder, F.W. and Saporta, S. (eds.) 1967. Problems in Lexicography. Bloomington: Indian University Press.

Jackson, H. (ed.) 2013. The Bloomsbury Companion to Lexicography. London and New York: Bloomsbury.

Landau, S.I. 2001. Dictionaries: The Art and Craft of Lexicography. Second Edition. New York/ Cambridge: Cambridge University Press.

McArthur, T. 1986. Worlds of Reference. Cambridge: Cambridge University Press.

Schäfer, J. 1989. Early Modern English Lexicography. Oxford: Clarendon Press.

Sinclair, J.M. 1984. Lexicography as an Academic Subject. Hartmann, R.R.K. (Ed.) LEXeter '83 Proceedings: 3-12. Tübingen: Max Niemeyer.

Singh, R.A. 1982. An Introduction to Lexicography. Mysore: Central Institute of Indian Languages.

Zgusta, L. 1971. Manual of Lexicography. The Hague: Mouton and Company.

Niladri Sekhar Dash

Linguistic Research Unit,

Indian Statistical Institute, Kolkata, India

Email: ns_dash@yahoo.com

සංඥා භාෂා ඉතිහාසය

වාග් විද්‍යාඥ ෆර්ඩිනැන්ඩ් ඩි සොසුයියෝට අනුව භාෂාමය සංඥාව එක්සත් කරන්නේ, දෙයක් හා නමක් නො ව සංකල්පයක් සහ ශබ්ද - රූපයකි. ශබ්ද රූපය හුදු භෞතික දෙයක්, ද්‍රව්‍යමය ශබ්දයක් නො වේ. ශබ්දයක මනෝ විද්‍යාත්මක කාවැදීම හා එය අපේ ඉන්ද්‍රියයන් මත ඇති කරන හැඟීම ශබ්ද - රූපය සංවේදක ඉන්ද්‍රියයන්ට සම්බන්ධ වේ.

භාෂාව ව්‍යක්තීකරණය වන්නේ මූලික වශයෙන් කතාබහ තුළිනි. එය 'වාග් සංකේතකරණය' යනුවෙන් හැඳින්වේ. සංඥා භාෂාව මඟින් කරනු ලබන්නේ කථිකයාගේ අදහස් පහසුවෙන් ප්‍රකාශ කිරීම සඳහා ශබ්දය වෙනුවට අතේ හැඩයන් එකතු කර ගනිමින් අත් බාහු සහ සිරුර දිශාභිමුඛ කිරීමෙන් සහ චලනයෙන් ද මුහුණේ භාව ප්‍රකාශනය ද හස්ත මුද්‍රා සන්නිවේදනය සහ තොල් හැසිරවීම ද සිදු කෙරේ. සංඥා භාෂාවන් සාමාන්‍යයෙන් වර්ධනය වන්නේ, බිහිරි ප්‍රජාවන්හි වුවත් ඔවුන් සමඟ අන්තර් සම්බන්ධතාවන් ගොඩනඟා ගන්නා පරිවර්තකයන්, හිතමිතුරන් පවුලේ සාමාජිකයන් මෙන්ම වෙනත් බිහිරි හෝ ඇසීම අඩු පුද්ගලයන් අතර ය.

සංඥා මඟින් අදහස් දැක්වීම සොබා දහමෙන් මිනිසාට ලැබුණු දායාදයක් වන අතර මේ නිසා භාෂා, සංස්කෘතික, දේශසීමා භේදයකින් තොරව මිනිසාගේ මූලික අවශ්‍යතා අදටත් සංඥා මඟින් සන්නිවේදනය කළ හැකිව තිබේ. තමා නො දන්නා භාෂාවක් භාවිත කරන මිනිසුන් අතර දී පවා කුසගින්න, පිපාසය, නිදිමත, කැමැත්ත, අකමැත්ත වැනි මූලික හැඟීම් ශරීරයේ අංග භාවිත කරමින් ඉතා පැහැදිලි ව ප්‍රකාශ කළ හැකි වේ. එනමුත් මිනිස් සමාජය සංකීර්ණ වීමත් සමඟ සන්නිවේදනය සඳහා සංඥා භාවිතය ප්‍රමාණවත් නොවූ බැවින් කථන භාෂාව හා ලිඛිත භාෂාව සංවර්ධනය කරගැනීම අවශ්‍ය විය.

විධිමත් ලෙස සංඥා භාෂාව භාවිත කිරීමේ ප්‍රථම සාධක ප්‍රංශයෙන් හමු වුවද ප්‍රථම වරට විධිමත් සංඥා භාෂාවක් නිර්මාණය කිරීමේ ගෞරවය හිමි වන්නේ බ්‍රිතාන්‍ය ජාතිකයන් හට ය. ස්වාභාවික සංඥා භාෂාව මත පදනම් වෙමින් එය වඩාත් සංවර්ධනය කරගනිමින් බ්‍රිතාන්‍ය සංඥා භාෂාව නිර්මාණය වූ අතර, එය වර්තමානයේ පවා භාවිත වෙයි. ඉංග්‍රීසි හෝඩිය නිරූපණය සඳහා අවශ්‍ය

සංඥා ද බ්‍රිතාන්‍ය සංඥා භාෂාවේ නිර්මාණය වූ අතර එහිදී දෑත් යොදා ගනිමින් ඉංග්‍රීසි හෝඩියේ ඇති අක්ෂර, ඉලක්කම් සහ වචන දැක්විය යුතු විය.

සමාජයේ පුද්ගලයන් සන්නිවේදනය කරන සාමාන්‍ය ක්‍රමයේ පදනම වනුයේ ඇසීම හා දැකීම ය. අප අවට සමාජයේ ශබ්දය නෑසෙන පුද්ගලයෝ ද විශාල පිරිසක් සිටිති. ඔවුන්ට ශබ්දය නෑසෙන බැවින් වචන සහ භාෂාව වටහා ගත නොහැකි වේ. ඔවුන් යම් සංකල්පයක් දැකීමෙන් වටහාගත්ත ද එය සන්නිවේදනයට, එනම් එය ප්‍රකාශ කිරීමට හැකියාවක් නොලැබේ. ඇසින් දකින හා කනින් අසන දේ අනුව ප්‍රගුණ කර ඇති භාෂාවෙන් වාචික ව, ලිඛිත ව මෙන්ම අවශ්‍ය නම් ඉරියව් මඟින් ද ප්‍රතිචාර දැක්වීම සිදු කළ හැකි ය. එනමුත් බිහිරි පුද්ගලයන් හට ශබ්ද නො ඇසෙන බැවින් ඔවුන්ගේ මොළයට ශබ්දය ගමන් කිරීමක් සිදු නො වේ. එවිට මොළය ශබ්ද නොහඳුනන බැවින් අප භාවිත කරන භාෂාවේ ඇති ශබ්ද, වචන ආදි කිසිවක් ඔවුන් නොහඳුනයි. එබැවින් ඔවුන්ට තමා අවට ලෝකය පිළිබඳ සාමාන්‍ය පුද්ගලයන්ට මෙන් ප්‍රතිචාර දැක්වීමේ හැකියාවක් නැත.

ප්‍රාග් ඓතිහාසික මිනිසා අදහස් දැක්වීම සිදු කළේ සංඥා මඟිනි. එම සංඥා සමස්ත ලෝකයාට ම පොදු සංඥා බවට පත් විය. කාලයත් සමඟ ම ලොව පුරා ඇති වූ භාෂා පරිණාමයෙන් පසුව ද බිහිරි පුද්ගලයන් භාවිත කළේ මේ ස්වාභාවික ව හමුවන පොදු සංඥා ය. මෙලෙස ඇති වූ සංඥා භාෂාව ස්වාභාවික සංඥා භාෂාව ලෙස හැඳින්වෙයි. ස්වාභාවික ව ඇති වූ සංඥා මඟින් අදහස් දැක්වීම ප්‍රමාණවත් නො වීම නිසා විවිධ රටවල, විවිධ ජාතීන් විසින් ස්වාභාවික සංඥා භාෂාව යොදා ගනිමින් ම තම රටෙහි පොදු භාෂාව ඇසුරෙන් විධිමත් සංඥා නිපදවීමට උත්සුක වූහ. බිහිරි වූවන් හට නිසි අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමට බොහෝ පර්යේෂණ කරන ලදි. මේ නිසා විවිධ සමාජවලට අනුගත වෙමින් විධිමත් ලෙස සංඥා භාෂා වර්ධනය වන්නට විය. එක් එක් රටෙහි භාවිත වන භාෂාවල අක්ෂරමාලා නිරූපණය සඳහා ද සංඥා නිර්මාණය කෙරිණි. එම පර්යේෂණයන්හි මහඟු ප්‍රතිඵල ලෙස බිහි වූ සංඥා භාෂාවන් වර්තමානයේ ලොව පුරා ලක්ෂ සංඛ්‍යාත බිහිරි ප්‍රජාවන් විසින් විධිමත් ලෙස ස්වකීය සන්නිවේදන, අධ්‍යාපනය ඇතුළු මාහැඟි කාර්යයන් සඳහා උපයෝගී කොට ගනී.

සංඥා භාෂාවෙහි 'ආරම්භය' ප්‍රාග් ඓතිහාසික ව, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට පෙර පුනරුද සමයේ දී සොයාගෙන ඇති විවිධ මතයන්ට අනුබල දීම සඳහා විද්‍යාත්මක සාක්ෂි සමඟ එය ආරම්භ වූයේ ඇයි හෝ කෙසේ ද යන්න පිළිබඳ විවිධ න්‍යායයන් හා මතිමතාන්තර තිබේ. කෙසේ වෙතත්, සංඥා භාෂාව මුලින් ම ආරම්භ වූයේ කොතැනදැයි කිසිවෙකු නිශ්චිත ව නොදන්නා බව එලෙස ම පවතී. සංඥා භාෂාවෙහි ආරම්භය මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ ආරම්භය තරමට ම පැරණි ය. මානව සන්නිවේදනයේදී කටහඬ ප්‍රකාශ කිරීමට පෙර එම අභිනය න්‍යායගත කළ අය සිටි අතර තවත් සමහරු විශ්වාස කරන්නේ ප්‍රාග් ඓතිහාසික මිනිසුන්ගේ මුවින් භාෂාව කෙළින් ම පැමිණියේ ක්‍රමානුකූල වර්ධනයක් අනුගමනය නොකරමින්

බවයි. මිනිසුන් භාෂාවට පෙර අභිනය භාවිත කළ බවට කරන ප්‍රකාශය තහවුරු කිරීමට විද්‍යාත්මක සාක්ෂි වශයෙන්, මානව විද්‍යාඥයන් විසින් හෝමිනිඩ්වල අස්ථි අධ්‍යයනය කිරීමෙන් යෝජනා කළේ මුල් මිනිසාගේ හඬ අවකාශය දැනට අප සතුව ඇති සංකීර්ණ කථන උපකරණයට පවා ඉඩ නොදෙන බවයි.

ප්‍රාග් ඓතිහාසික මිනිසා අදහස් දැක්වීම සිදු කළේ සංඥා මඟිනි. එම සංඥා සමස්ත ලෝකයාට ම පොදු සංඥා බවට පත් විය. කාලයත් සමඟ ම ලොව පුරා ඇති වූ භාෂා පරිණාමයෙන් පසුව ද බිහිරි පුද්ගලයන් භාවිත කළේ මේ ස්වාභාවික ව හමුවන පොදු සංඥා ය. මෙලෙස ඇති වූ සංඥා භාෂාව ස්වාභාවික සංඥා භාෂාව ලෙස හැඳින්වෙයි. ස්වාභාවික ව ඇති වූ සංඥා මඟින් අදහස් දැක්වීම ප්‍රමාණවත් නොවීම නිසා විවිධ රටවල විවිධ ජාතීන් විසින් ස්වාභාවික සංඥා භාෂාව යොදා ගනිමින් ම තම රටෙහි පොදු භාෂාව ඇසුරෙන් විධිමත් සංඥා නිපදවීමට උත්සුක වූහ. බිහිරි වූවන් හට නිසි අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමට බොහෝ පර්යේෂණ කරන ලදි. මේ නිසා විවිධ සමාජවලට අනුගත වෙමින් විධිමත් ලෙස සංඥා භාෂා වර්ධනය වන්නට විය. එක් එක් රටෙහි භාවිත වන භාෂාවල අක්ෂරමාලා නිරූපණය සඳහා ද සංඥා නිර්මාණය කෙරිණි. එම පර්යේෂණයන්හි මහඟු ප්‍රතිඵල ලෙස බිහි වූ සංඥා භාෂාවන් වර්තමානයේ ලොව පුරා ලක්ෂ සංඛ්‍යාත බිහිරි ප්‍රජාවන් විසින් විධිමත් ලෙස ස්වකීය සන්නිවේදන, අධ්‍යාපනය ඇතුළු මාහැඟි කාර්යයන් සඳහා උපයෝගී කොට ගනී.

ෂෙයින්ට අනුව, ෆ හොමිනිඩ්ස් සවිමත් වූ විට, ඔවුන්ගේ දෑත් මෙවලම් භාවිත කිරීමට සහ සන්නිවේදනය සඳහා නිදහසේ චලනය කළ හැකි විය. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මානව විද්‍යාඥයෝ හෝමෝ ඉරෙක්ටස්ගේ ආරම්භය සංඥා භාෂාව ආරම්භ කළ හැකි දිනයක් ලෙස සලකති. මීට වසර ලක්ෂයකට පමණ පෙර මේ සියල්ල සමපේක්ෂ වූ අතර මානව පරිණාමය පිළිබඳ විශ්වාසයන් ඇතුළත් නො වන අය සමඟ ගැටේ. කෙසේ වෙතත්, අතීත මිනිසුන් වටා පැවති වාතාවරණයන් ද ඔවුන්ගේ භාෂා ක්‍රමය තෝරා ගැනීමට බලපෑවේ ය. ඔවුහු විවෘත තැනිතලාවල දඩයම් කරමින් සිටියහ. එසේ සිටියෙහි නම්, ශබ්දය ඇති කිරීමට සහ සතුන්ට කරදරයක් නොවන පරිදි එකිනෙකා සමඟ අදහස් හුවමාරු කරගැනීමට සංඥා භාවිත කළ හැකි ය. එනමුත් ඔවුන් වනාන්තරයට යන විට හෝ දඩයම් කරන විට වාචික සංඥා වඩාත් ප්‍රායෝගික හා වැදගත් බවට පත් විය.

සංඥා භාෂා ඉතිහාසයේ සිදු වූ සිදුවීම් අතිශය ඛේදජනක ය. බිහිරි ජන කොටස් අද අත්විඳින ජීවිතයත් අතීතයේ සාමාන්‍ය සමාජය ඔවුන්ට සැලකූ ආකාරයත් අතර ඇත්තේ අම්හිරි අතීතයකි. බිහිරි අය දැඩි ලෙස පීඩාවට පත් වූ අතර ඔවුන්ගේ මූලික අයිතිවාසිකම් පවා අහිමි ව තිබුණි. ඔවුන් පොදු සමාජයේ මිනිසුන් බව අවබෝධ කර නොගත් පාලක හා පූජක පිරිස් මෙම තත්ත්වයට ඍජුව ම දායක වී ඇත.

සංඥා භාෂාවේ ඉතිහාසය පුරාවට ම බිහිරි අය වෙනුවෙන් දිරිය ලබා දුන්, එසේ බිහිරි අයට ඉතිහාසය සෑදිය හැකි බව ඔප්පු කළ බොහෝ ප්‍රසිද්ධ බිහිරි උගත්හූ සහ බුද්ධිමත්හූ සිටිති.

බිහිරි ප්‍රජාව පිළිබඳ ව මුලින් ම ප්‍රකාශයක් කළේ ඇරිස්ටෝටල් ය. ඔහුගේ න්‍යාය වූයේ මිනිසුන්ට ඉගෙනගත හැක්කේ කථන භාෂාව ඇසීමෙන් පමණක් බවයි. මෙම කථන භාෂාව ඇසීමේ හැකියාව නැති නිසාබිහිරි අයට අධ්‍යයනය කිරීමට හෝ අධ්‍යාපනය ලැබීමට තිබුණු අවස්ථාව මඟහැරී ගොස් ඇත. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ඔවුනට

තම මූලික අයිතිවාසිකම් පවා අහිමි විය. සමහර අවස්ථාවල තමාට රිසි සේ දේපළක් මිල දී ගැනීමට හෝ විවාහ වීමට හෝ අවසර දී නැත. සමහර අයට භාරකරුවන් ලබා ගැනීමට පවා බලපෑම් කෙරුණි. නීතිය මඟින් ඔවුන් 'පුද්ගල නොවන අය' ලෙස නම් කර තිබුණි.

ඇරිස්ටෝටල්ගේ ප්‍රකාශය පුනරුද සමයේ දී යුරෝපයේ විවාදාත්මක කරුණක් බවට පත් විය. විද්වත්හු ප්‍රථම වරට බිහිරි පුද්ගලයින් දැනුවත් කිරීමට සහ වසර 2,000ක් පැරණි විශ්වාසයන් වැරදි බව ඔප්පු කිරීමට උත්සාහ කළහ. සංඥා භාෂාවේ ඉතිහාසයේ මේ තත්ත්වය සංඥා භාෂාවක් නිර්මාණය කිරීමට මුල පිරුවේ ය.

බිහිරි පුද්ගල කණ්ඩායම් ඉතිහාසය පුරා ම සංඥා භාෂා භාවිත කර ඇත. අතින් අභිනය උපයෝගී කරගනිමින් භාෂාවේ සන්නිවේදන කිරීමේ විධි පිළිබඳ තොරතුරුවල ඉතිහාසය ක්‍රිස්තු පූර්ව 5 වන සියවස තරම් ඈත අතීතයට දිවයයි. සංඥා භාෂාවේ මුල් ම ලිඛිත වාර්තාව නම් ක්‍රි.පූ. පස්වන සියවසේදී ය. ප්ලේටෝගේ ක්‍රැටලස් හි සොක්‍රටීස් මෙසේ පවසයි: "අපට හඬක් හෝ දිවක් නැති නම් එවිට එකිනෙකාට යමක් ප්‍රකාශ කිරීමට අවශ්‍ය වූ විටෙකදී අපි එසේ කරන්නේ නැ නේද? එවිට ගොළු මිනිසුන් මෙන් අපේ දෑත්, හිස සහ අපගේ ශරීරයේ අනෙක් කොටස් චලනය කරමින් අවශ්‍ය දෙය ප්‍රකාශ කිරීමට අපි උත්සාහ කරනවා නේද?"

සංඥා භාෂාව භාවිත කළ බවට වාර්තා යළිත් හමු වන්නේ ක්‍රි.ව. 60 දී ය. ලූක්ගේ සුවිශේෂයේ පළමු පරිච්ඡේදයේ සඳහන් වන පරිදි, ගාබ්‍රියෙල් නමැති දේවදූතයා පිළිබඳ ව ජෝන් බව්තීස්තගේ පියා වූ සකරියාස් තුළ තිබූ අවිශ්වාසය නිසා ඔහුට කථා කිරීමට නොහැකි වූ බවයි. ලූක් 1:62 හි එය සටහන් වී ඇත්තේ, "ඔවුන් ඔහුගේ පියාට සංඥා කළේ ඔහු ඔහුට කතා කරන්නේ කෙසේ ද කියා" ය. මෙම ඡේදයේ ඇති 'සංඥා' යන වචනය ග්‍රීක වචනයක් වන - එනියුඕ - යන වචනයෙන් පරිවර්තනය වී ඇත. එහි අර්ථය වනුයේ : හිස සැලීම, එනම් සංඥා භාෂාව - සංඥා කිරීම යන්න ය. නව ගිවිසුමේ යොහාන් 13:24 සහ ක්‍රියා 24:10 හි ඒ හා සමාන ග්‍රීක වචනයක් (නියුඕ) පිළිබඳ අතිරේක ව වාර්තා වූ අවස්ථා දෙකක් තිබේ.

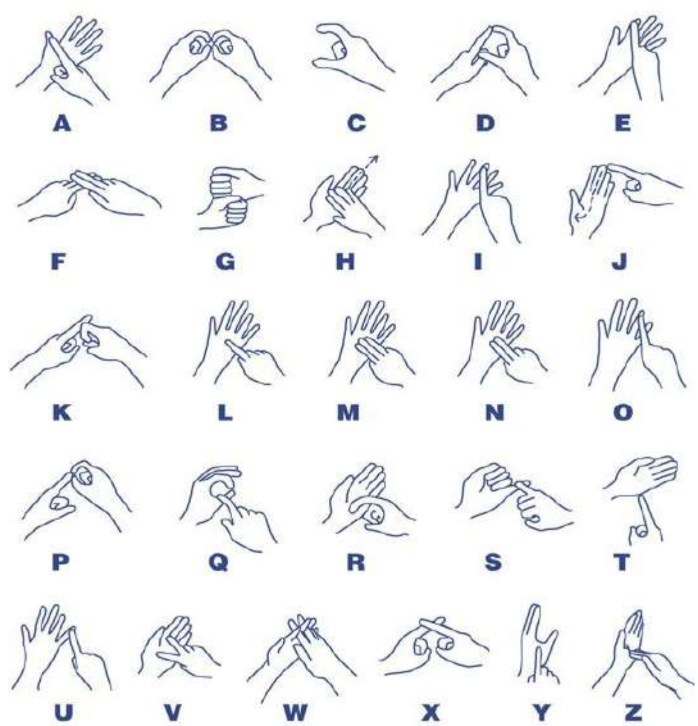

19 වන සියවස වන තෙක් ම ඓතිහාසික සංඥා භාෂාවන් පිළිබඳ බොහෝ දේ සීමා සහිත වී ඇත. එයට හේතු වූයේ භාෂාමය ලියකියවිලිවලට වඩා කථන භාෂාවෙන් සංඥා භාෂාවකට වචන මාරු කිරීමට පහසුකම් සැලසීමට සිදු වීම ය. එය කළ හැකිවූයේ හස්ත සංඥා මඟින් (ඇඟිලි සංඥා පද්ධති) පමණි. පේද්‍රෝ පොන්ස් ද ලියෝන් (1520-1584) විසින් ප්‍රථම අත් අකුරු සකස් කළ බව කියවේ.

1620 දී ජුවාන් පැබ්ලෝ බොනට් මැඩ්රිඩ් හි ගොළු

මිනිසුන්ට කථා කිරීමට ඉගැන්වීම සඳහා අකුරු හා කලාව ප්‍රකාශයට පත් කළේ ය. බිහිරි අය සමග සන්නිවේදනය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා මෙම අත්පොත හෝඩියේ ස්වරූපයෙන් සකසනු ලැබී ය. අකුරු සහිත ව ළමයින් සඳහා මෙවැනි වාචික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් සැකසීම වූකලි ශබ්ද විද්‍යාව සහ කථන චිකිත්සාව පිළිබඳ පළමු නවීන නිබන්ධනය ලෙස සැලකේ. පෙඩ්‍රෝ පොන්ස් ද ලියෝන් විසින් ජුවාන් පැබ්ලෝ බොනට්ගේ ලේඛන පදනම් කර ගත් ප්‍රථම අත්පොත හෝඩිය සකස් කරනු ලැබී ය.

බටහිර සමාජවල සංඥා භාෂාවේ වාර්තාගත ඉතිහාසය ආරම්භ වන්නේ 17 වන සියවසේදී දෘශ්‍ය භාෂාවක් හෝ සන්නිවේදන ක්‍රමයක් ලෙස ය. සංඥා භාෂාව සමන්විත වන්නේ සාම්ප්‍රදායික අභිනයන්, අනුකරණය, අත් සංඥා සහ ඇඟිලි අක්ෂර වින්‍යාසය සහ හෝඩියේ අකුරු නිරූපණය කිරීම සඳහා අත් සංඥා භාවිත කිරීමෙනි. සංඥාවලට තනි වචන පමණක් නො ව සම්පූර්ණ අදහස් හෝ වාක්‍ය ඛණ්ඩ ද නිරූපණය කළ හැකි ය.

බොහෝ සංඥා භාෂා ස්වාභාවික භාෂාවන් වන අතර සන්දර්භය අනුව වාචික භාෂාවලට වඩාත් සමීප ව භාවිත වේ. ඒවා සන්නිවේදන කාර්යයන් සඳහා ප්‍රධාන වශයෙන් උපයෝගී කරගන්නේ බිහිරි ප්‍රජාව විසිනි.

මධ්‍යකාලීන යුගයේ යුරෝපයේ ආගමික නියෝග ගණනාවක් මඟින් ආශ්‍රමික සංඥා භාවිත කරන ලදි. කෙසේ වෙතත්, මේවා සත්‍ය 'සංඥා භාෂා' නො ව හොඳින් වර්ධනය වූ අභිනය සන්නිවේදන පද්ධති වේ. ජනප්‍රිය විශ්වාසයන් තිබියදීත්, මුළුමනින් ම නිහඬ ව සිටීම සඳහා වූ ගිවිසුම් වර්ධනය වූයේ 17 වන සියවසේ සිට ආරම්භ වූ සමහර නියෝගවලින් පමණි. ශාන්ත බෙනඩික්ට්ගේ නීතිය මඟින් ආරාමයේ සමහර ප්‍රදේශවල හෝ දවසේ සමහර වේලාවන්හිදී සංවාද කිරීම පමණක් තහනම් විය.

19 වන සියවස වන තෙක් ඓතිහාසික සංඥා භාෂාවන් ගැන අප දන්නා බොහෝ දේ සංඥා භාෂාව ම ප්‍රලේඛනය කිරීම වෙනුවට වාචික භාෂාවෙන් සංඥා භාෂාවකට වචන මාරු කිරීම පහසු කිරීම සඳහා සොයාගත් හස්ත සංඥාවලට (ඇඟිලි සලකුණු පද්ධති) සීමා විය. එසේ ම ලොව පුරා බොහෝ සංඥා භාෂා ස්වාධීනව වර්ධනය වී ඇති අතර ප්‍රථම සංඥා භාෂාව යැයි වෙන් කර දැක්විය හැකි කිසිදු සංඥා භාෂාවක් හඳුනාගත නො හැකි ය. සංඥා භාෂා පද්ධති සහ සංඥා හෝඩිය යන දෙක ම ලොව පුරා බොහෝ ස්ථානවලින් හමු විය.

ක්‍රි.ව. 685 දී යෝක්හි රදගුරු බෙවර්ලිහි ජෝන් බිහිරි පුද්ගලයෙකුට කථා කිරීමට ඉගැන්වූ විට එය ආශ්චර්යයක් ලෙස සලකනු ලැබී ය. පසුකාලීන ව ඔහු සාන්තුවර තත්ත්වයට පත් කිරීමට පවා මෙම සිද්ධිය හේතු විය. පොදුවේ ගත් කල, (කථන) භාෂාව සහ බුද්ධිය සම්බන්ධ දාර්ශනික අදහස් ඥානාලෝකය තුළ හොඳින් පැවතිණි. සංඥා භාෂා

අත්‍යාවශ්‍ය වුවද සමහර කණ්ඩායම්වල ඉතිහාසය පිළිගැනීම එවැනි අධිපතිවාදී අදහස් නිසා වළක්වාලී ය. කෙසේ වෙතත්, 17 වන ශතවර්ෂයට පෙර, බිහිරි පුද්ගලයින්ගේ කණ්ඩායම් ප්‍රජාවන් තුළ එකට වාසය කර ඇති අතර, සුළු සංඛ්‍යාවක් වුවද ඔවුන් මූලික සංඥා කිරීමේ ක්‍රම හරහා සන්නිවේදනය කර ඇත.

නිදසුනක් වශයෙන්, 1492ට පෙර ස්වදේශික ඇමරිකානු ප්‍රජාවන් තුළ, අසල්වැසි ගෝත්‍රිකයන් එකිනෙකා සමඟ අදහස් හුවමාරු කරගැනීමට භාවිත කළ භාෂාවක් ලෙස සංඥා ක්‍රම එකක් හෝ කිහිපයක් තිබූ බව විද්‍යමාන වේ. තැනිතලාවල විසූ ඉන්දියානුවන් අතර භාවිත වූ සංඥා භාෂාව කැපී පෙනෙන උදාහරණයකි. ස්වදේශික ඇමරිකානු ප්‍රජාවන් විශ්වාස කළ පරිදි බිහිරි අය ශාරීරික ව හා මානසික ව හැකියාවන් සහිත පුද්ගලයෝ වෙති. පේද්‍රෝ පොන්ස් ඩි ලියන්ගේ බල කිරීම නිසා මිස යුරෝපයේ මිනිස්සු 16 වන සියවස අවසානය වන තුරු ඒ බව විශ්වාස කිරීමට නොපෙළඹුණහ. එවැනි සංඥාවලින් පෙන්නුම් කරන්නේ මෙම භාෂාවන් තරමක් සංකීර්ණ වූ බවයි. කබේසා ද වැකා වැනි ජනවාර්ගික විද්‍යාඥයින් ඔවුන් සහ ස්වදේශික ඇමරිකානුවන් අතර සංඥා පැවැත්වූ විස්තරාත්මක සන්නිවේදනයන් විස්තර කළේ ය.

නිදසුනක් වශයෙන්, එංගලන්තයේ කෙන්ට්හි ජීවත් වූ අයෙකුට එක්තරා ප්‍රජාවක සිටි කෙනෙකු ටමාර්තාගේ මිදි වත්තේ පදිංචිකරුවන් ගණනාවකගේ බිහිරි ජානවල වාහකයන් ලෙස පෙනුණි. 1700 ගණන්වල සිට එම දිවයිනේ බිහිරි පුද්ගලයින්ගේ අධික ඝනත්වයක් ඇති වූ අතර

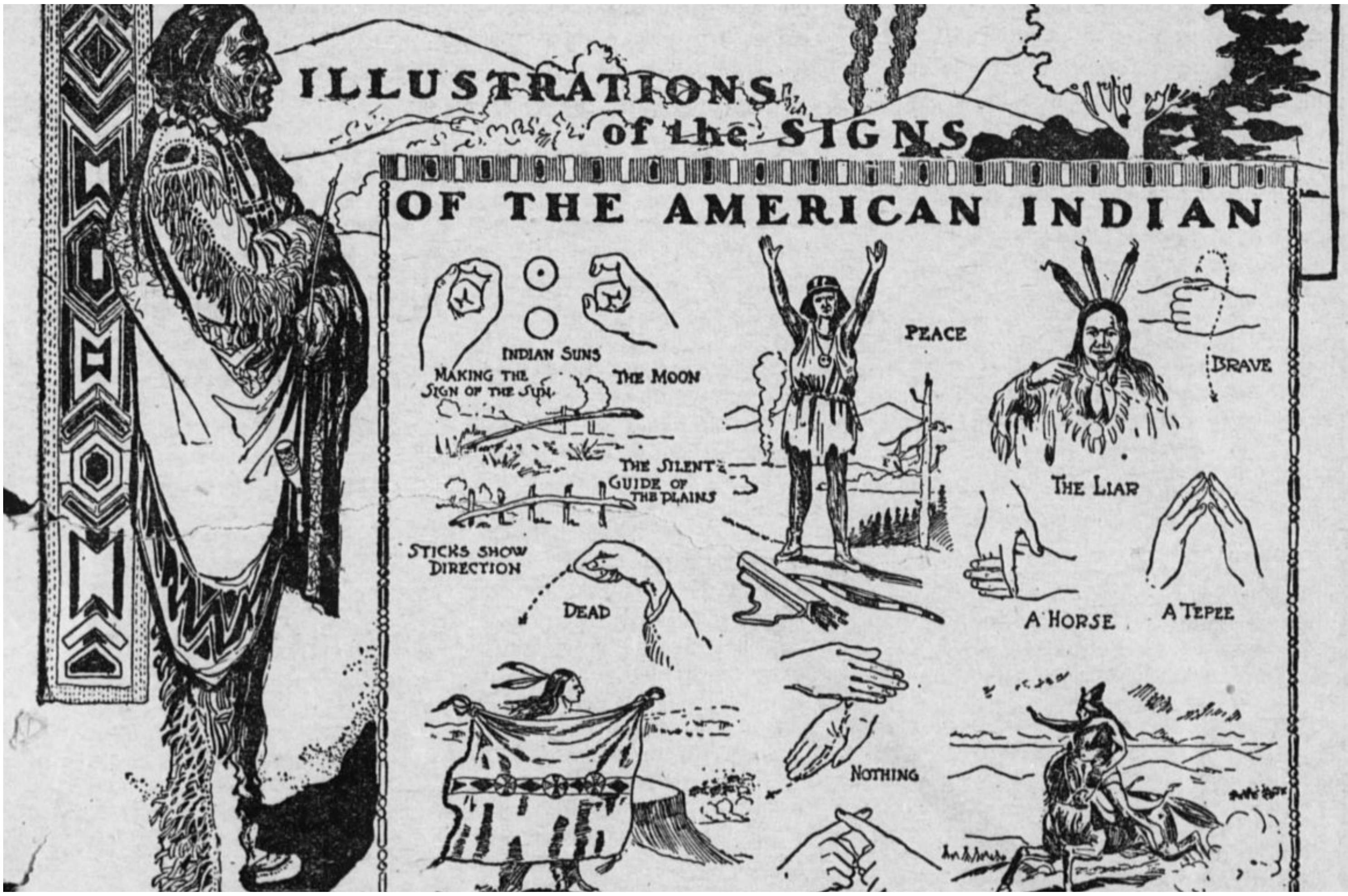

එය 1840 දී පමණ එහි උපරිම අගයකට පත් විය. වර්තමානයේ දී එය 'මාර්තාගේ මිදි වතු සංඥා භාෂාව' ලෙස සැලකෙයි. එය ශ්‍රවණාබාධිත හා බිහිරි දූපත් වාසීන් විසින් භාවිත කරන ලද සංඥා සඳහා මෙම පරිසරය ඉතා කදිම ය. වසර ගණනාවකට පෙර, ඔවුන්ගේ කෙන්ටිෂ් මුතුන් මිත්තන් අතර ද බිහිරි ප්‍රජා සාමාජිකයින් ගණනාවක් සිටින්නට ඇති අතර ඔවුන්ගේ ම සංඥා භාෂා ක්‍රමයක් ද සකස් කර ගත්හ.

1500 සහ 1700 අතර කාලයේදී පවා තුර්කි ඔටෝමාන් අධිකරණයේ සාමාජිකයින් සංඥා භාෂාමය සන්නිවේදන ක්‍රමයක් භාවිත කළ බව පෙනේ. එහි ජීවත් වන බොහෝ සේවකයින් බිහිරි අය වූ අතර සමහර විද්‍යාඥයින් තර්ක කරන ආකාරයට ඔවුන් වඩාත් නිහඬ හා විශ්වාසවන්ත අය ලෙස සලකා ඇත. කෙසේ වෙතත්, උසාවියේ බොහෝ රාජතාන්ත්‍රිකයින් සහ අනෙකුත් ශ්‍රවණාධිකාරීන් ද මෙම සංඥා කිරීමේ ක්‍රමය තුළින් එකිනෙකා එම භාෂාව ඉගෙන ගත්හ. එමගින් සිය සන්නිවේදන අවශ්‍යතා සපුරා ගත් අතර එය අධිකරණයේ බිහිරි පිරිස හරහා සම්මත විය.

- මතු සම්බන්ධයි -

හොමිනිඩ් යනු හොමිනිඩේ පවුලේ සාමාජිකයෙකි. මහා වානරයින්, ඔරංඔටන්, ගෝරිල්ලන්, චිම්පන්සියන් සහ මිනිසුන්. Hominine යනු Homininae උප පවුලේ සාමාජිකයෙකි:

Orangutan ·Ponginae · මහා වානර පෞරුෂය · Great Ape Project

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

1. Starting to Educate the Deaf- Juan Pablo de Bonet
2. A History of Sign Language - Dr. Hallen -Mid-Term Paper -24 February, 1998
3. Preservation of the Sign Language, George W. Veditz (1913)
4. From Wikipedia, the free encyclopedia
5. Bauman, Dirksen (2008). Open your eyes: Deaf studies talking. University of Minnesota Press. ISBN 0-8166-4619-8.
6. Greek Dictionary of the New Testament, James Strong, S.T.D., LL.D.
7. James Swanson, Dictionary of Biblical Languages with Semantic Domains: Greek (New Testament) (Oak Harbor: Logos Research Systems, Inc., 1997).
8. Groce, Nora Ellen (1985). Everyone Here Spoke Sign Language: Hereditary Deafness on Martha's Vineyard. Harvard University Press.
9. Nielsen, K.E. (2012). A Disability History of the United States. Beacon Press. ISBN 9780807022047.
10. Miles, M. (2000) "Signing in the seraglio: mutes, dwarfs, and jestures in the Ottoman Court 1500-1700."
11. Pablo Bonet, J. de (1620) Reduction de las letras y Arte para enseñar á ablar los Mudos. Ed. Abarca de Angulo, Madrid, ejemplar facsímil accesible en la [1], online (Spanish) scan of book, held at University of Sevilla, Spain.
12. Daniels, Marilyn (1997). Benedictine Roots in the Development of Deaf Education: Listening with the Heart. Westport, Conn.: Bergin & Garvey. ISBN 978-0897895002.

(සේයා රූ අන්තර්ජාලයෙනි.)

මාලා වසන්ති ජයසේකර

රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව

භාෂාවේ ප්‍රගමනයට හේතු වන විකල්ප ප්‍රයෝග....

භාෂාවක පවතින රීති සදාකාලික නො වේ. එකී ගතිකත්වය භාෂාවක පැවැත්මට අත්‍යාවශ්‍ය සාධකයකි. විවිධ කාලවකවානු තුළ විවිධ ගුරුකුල විසින් 'අක්ෂර වින්‍යාස' සම්බන්ධ ව අදහස් පළ කිරීම මෙම වෙනස් වීමට ඇති හැකියාව පෙන්වීමට හොඳ ම නිදර්ශනයකි. එහෙයින් විවිධ කාලවකවානු තුළ බිහි වූ ගුරුකුල හා විද්වතුන් විසින් පළ කළ අදහස් භාෂාවේ ප්‍රගමනයට හේතු විය. ඒ අනුව භාෂාවේ අනාගත පැවැත්ම සඳහා උගතුන් විසින් භාෂාව සම්බන්ධ ව මත හා විවිධ රීතීන් හඳුන්වා දීම සාධනීය කරුණක් බව පැහැදිලි වේ.

භාෂාවේ රීති බොහෝමයක් සැකසෙන්නේ 'ව්‍යක්ත' යැයි සැලකෙන ලේඛකයන්ගේ ව්‍යවහාරයෙන් වන අතර සංස්කෘත භාෂාවේ දී මොවුහු ඡේකයෝ ලෙසත්, ඔවුන් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලේඛන ව්‍යවහාරයට අදාළ මත 'ඡේක ප්‍රයෝග' ලෙසත් සැලකේ. එවැනි අදහස් ඉදිරිපත් වීම තුළ භාෂාව පෝෂණය වන අතර ඒවා කොතෙක් දුරට පිළිගන්නේ ද නො ගන්නේ ද යන්න තීරණය කිරීම සමාජයේ වගකීමයි. එවැනි මත තහනම් කිරීම හෝ වෙනස් කිරීම සුදුසු නොවන අතර එසේ සිදු වුවහොත් එය භාෂාවේ ප්‍රගමනයට බාධාවකි.

ඉහත කී කරුණුවලින් භාෂාව හා බැඳී පවතින්නේ නීති නො ව රීති සමුදායක් බව පැහැදිලි වන්නකි. සිංහල ලේඛන ව්‍යවහාරයේ අක්ෂර වින්‍යාස සිදු කරන්නේ යම් යම් රීතීන්ට අනුකූල ව ය. එම රීති පොදුවේ 'නිරවද්‍ය වින්‍යාසය', 'නිරවද්‍ය විකල්ප වින්‍යාසය' (විකල්ප ප්‍රයෝග) හා සාවද්‍ය වින්‍යාසය ලෙස තුන් කොටසකට බෙදෙයි. රීතිය තුළ විකල්ප තිබේ. ඒවා භාෂාවේ ප්‍රගමනයට හේතු වන අතර එවැනි විකල්ප බොහොමයක් සිංහල භාෂාව තුළ දැක ගත හැකි වේ. මෙහි සරල අදහස නම් එක ම වචනය දෙයාකාර ව ලිවීමට ඇති හැකියාවයි. එබැවින් මෙය 'විකල්ප රීති', 'විකල්ප වින්‍යාස', 'විකල්ප ප්‍රයෝග' ලෙස ද හඳුන්වයි.

අතර - අතරු
සමඟ - සමග
අනික් - අනෙක්
කර - කැරු
ඇමති - ඇමැති
සැපයු - සැපැයූ

කණ්ණාඩි / කන්නාඩි

පනහ - පණහ

කවදා - කවර දා

ඈ - ඇය

තත්වය - තත්ත්වය

වෙළඳ - වෙළෙඳ

කැලය - කැළය

ඇරඹූ - ඇරැඹූ

තොරන - තොරණ

සැලසුම - සැලැසුම

වන - වැනි

පනත - පණත

ගායකයෙකු - ගායකයකු

ආදිය නිදර්ශන වේ.

කාලයත් සමඟ වෙනස් වන ජීව භාෂාවක අනිවාර්ය ලක්ෂණය නම් විකල්ප - ප්‍රයෝග ඇති වීමයි. සම්ප්‍රදාය නම් විකල්ප රීති ඇති විටෙක තෝරාගත් එක් විකල්පයක් සෑම තැනකදී ම භාවිත කිරීමයි. පරිණත ලේඛකයෙකුගේ සම්ප්‍රදාය මෙය වන අතර දැනට විද්‍යමාන සිංහල පැරණි ම ව්‍යාකරණ ග්‍රන්ථය වන සිදත් සඟරාවෙහි 'නිරවද්‍ය ව්‍යවහාරය' සම්බන්ධ ව දක්වා - ඇත්තේ 'ඡේක ප්‍රයෝගවලට' අනුරූප වූ ව්‍යවහාර, නිරවද්‍ය ව්‍යවහාරය වශයෙනි.

''සඳරුත් විදි සියල් - අනුරූ සේ පියෝනන්

ඉති සන් සඳ සමාස් ඈ - වහරනු සෙරෙන් සපයා''

එනම් ඡේකයන් හෙවත් වියතුන්ගේ භාෂා ප්‍රයෝග අධ්‍යයනයෙන් නිවැරදි ව්‍යවහාරය පිළිබඳ ව නිගමන ලබා ගත හැකි බවයි. එබැවින් ඡේකයන්ගේ ප්‍රයෝගවලට අනුරූප වූ ව්‍යවහාරය නිවැරදි ව්‍යවහාරය ලෙස සැලකුණි. ඡේකයෝ ඇතැම් පද දෙයාකාර ව ලිවිය හැකි බව පෙන්වා දී ඇති අතර, ඒවා එසේ වීමට හේතු වූ කරුණු ද විවිධාකාර වේ. පහත දැක්වෙන්නේ එවැනි විකල්ප ප්‍රයෝග කිහිපයකි.

අරණ්‍යය	ආරණ්‍යය
කිහිපයක්	කීපයක්
කෙරේ	කෙරෙහි
පිරිසුදු	පිරිසිදු
පන්සලෙහි	පන්සලේ
රකියි	රකී
නටත්	නටති

පදවල නිරුක්තිය, ඓතිහාසික පරිණාමය, උච්චාරණ ස්වභාවය හා ප්‍රත්‍ය භාවිතය ද මෙම විකල්ප නිර්මාණය වීමට හේතු වූ කරුණු අතර ප්‍රධාන වේ. මේ කුමන හේතුව මුල් වුවත් එලෙස ලියනු ලබන පද විකල්ප ප්‍රයෝග සේ පිළිගත යුතු වේ.

සිංහල භාෂාවෙහි පමණක් නො ව ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙහි වුවද මෙවැනි විකල්ප ප්‍රයෝග භාවිත වේ. විශේෂයෙන් බ්‍රිතාන්‍ය හා ඇමරිකානු ඉංග්‍රීසි ව්‍යවහාරය අරඹයා මෙම විකල්ප සැකසී ඇත.

බ්‍රිතාන්‍ය ඉංග්‍රීසියෙහි 'er' ඇමරිකානු ඉංග්‍රීසියේදී 're' ලෙස වෙනස් වීමත්, බ්‍රිතාන්‍ය ඉංග්‍රීසි භාෂාවේ 'our' ලෙස අවසන් ව ලියවෙන පද, ඇමරිකානු ඉංග්‍රීසියෙ දී 'or' ලෙස අවසන් වීම, මෙන්ම බ්‍රිතාන්‍ය ඉංග්‍රීසියෙහි 'ise' හෝ 'ize' භාවිත අවස්ථා ඇමරිකානු ඉංග්‍රීසියේ දී 'ize' පමණක් භාවිත කිරීමත්, 'yse' ලෙස අවසන් වන බ්‍රිතාන්‍ය ඉංග්‍රීසි පද ඇමරිකානු ඉංග්‍රීසියේ දී 'yze' ලෙස අවසන් කිරීමත් 'ae' හෝ 'oe' ලෙස යෙදෙන බ්‍රිතාන්‍ය ඉංග්‍රීසි පද ඇමරිකානු ඉංග්‍රීසියේ දී 'e' අකුර යෙදීමත් මීට නිදසුන් කිහිපයකි.

බ්‍රිතාන්‍ය ඉංග්‍රීසි	ඇමරිකානු ඉංග්‍රීසි
• **our**	**or**
colour	color
labour	labor
armour	armor
flavour	flavor
neighbour	neighbor
• **ise**	**ize**
recognise	recognize
apologise	apologize
fantasise	fantasize
idolise	idolize
• **yse**	**yze**
analyse	analyze
paralyse	paralyze
breathalyse	breathalyze
• **ae/oe**	**e**
leuk**ae**mia	leuk**e**mia
p**ae**diatrics	p**e**diatrics
oestrogen	**e**strogen
man**oe**uvre	man**eu**ver
• **ence**	**ense**
defence	defense
licence	license
pretence	pretense
• **ogue**	**og/ogue**
catalogue	catalog/ catalogue
dialogue	dialog/dialogue
analogue	analog/analogue
• **ll- verb conjugation**	**l**
travelled	traveled
labeling	labeling

යම් පදයක් දෙවිධියකට ලිවීමට ඇති හැකියාව සොයා බලනුයේ ඒ පිළිබඳ වැඩි දෙනෙකු අතර සම්මතයෙහි යෙදෙන පද ඇසුරෙනි. එබැවින් භාෂාවක එවැනි පද සනාථ කරගැනීම සඳහා ඒ ඒ භාෂාවන්ට අදාළ ප්‍රාමාණික ශබ්ද කෝෂ පරිශීලනය කිරීම වඩාත් වැදගත් වේ.

(සම්මානිත මහාචාර්ය ජේ.බී.දිසානායක- නිවැරදි සිංහලය (2018) හා අක්ෂර වින්‍යාසය (සිංහල රීතිය-5)

මහාචාර්ය සඳගෝමි කෝපරහේවා -සිංහල අක්ෂර වින්‍යාස අකාරාදිය (2020)

අන්තර්ජාලයේ Dictionary.com වෙබ් පිටුව ඇසුරෙනි.)

(සේයා රූ අන්තර්ජාලයෙනි.)

සටහන-

විජානි දෞපති රණවක

භාෂා උපදේශක

ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය පිළිබඳ සමාජ විද්‍යාත්මක පර්යාලෝකනයක්

සංක්ෂේපය:

වෙනස සඳහා පෙනී සිටින බහු විෂය හඬක් මෙන්ම වෛෂාරද්‍යය සහ න්‍යාය ගොඩනැගීමේ ක්ෂේත්‍රයක් යන දෙ ආකාරයෙන් ම ස්ත්‍රීවාදය පසුගිය වසර 40 තුළ වේගයෙන් වර්ධනය වී ඇතිවා සේම නව ප්‍රවේශයන් ද ස්පර්ශ කරමින් පවතී. ආනුභාවික ලිපි සමාලෝචනය, ස්ත්‍රීවාදී න්‍යායේ යෙදුම් පරාසයේ පුළුල් බව පෙන්නුම් කරන අධ්‍යයනන් ගණනාවක් මෙහි විස්තර කෙරේ. ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය දර්ශනය එක් අතකින් ස්ත්‍රීවාදය ම තුළ විකාශනය වීමට අමතර ව එයට පරිබාහිර බොහෝ ක්ෂේත්‍ර ද අන්තර්ග්‍රහනය කරගෙන ඇත. එමෙන්ම මෙම න්‍යාය වර්ධනය මැඩගෙන අද්‍යතන සමාජය තුළ උපදේශනය සහ දර්ශනවාදී අදහස් ඉස්මතුවන බව ද පෙනේ. එම නිසා ම ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය වැඩිදියුණු කිරීම සඳහා යෝජනා කිහිපයක් ද මෙහි ඉදිරිපත් කෙරේ.

මුඛ්‍ය පද : ස්ත්‍රීවාදය, න්‍යාය , සමාජ වැඩ

හැඳින්වීම

ජීවිතයේ සෑම අංශයක ම සම්ප්‍රදායන්, ක්‍රමවේදයන් සහ පුමුඛතා අභියෝගයට ලක්කිරීමේ ප්‍රෝත්සාහී වන සුවිශාල ස්ත්‍රීවාදී ව්‍යාපාරයක කුඩා කොටසක් ලෙස ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය වර්ධනය වී තිබේ. මෙම ව්‍යාපාරය 'ශාස්ත්‍රීය විෂයයන් තුළ පරිපූර්ණ වශයෙන් යොදා ගන්නා ලද සංකල්ප, න්‍යායන් සහ ක්‍රමවේද පිළිබඳ අතිමහත් පුනර් - ඇගයීමක් සඳහා විස්තීර්ණ ආයාචනයක් ආරම්භ කළේ ය" (Hesse-Biber, 2002, p.57). ස්ත්‍රීවාදී දෘෂ්ටිය බොහෝ පර්යේෂණ ක්ෂේත්‍ර සඳහා යොදා ගන්නා ලදී. ස්ත්‍රීවාදී රාමුවක් තුළ කරන ලද පර්යේෂණ, වෙනස් ආකාරයෙන් සැලසීම පිළිබඳ ගැටලු, සමාජ බලය ප්‍රශ්න කිරීම, මර්දනයට ප්‍රතිරෝධය සහ දේශපාලන ක්‍රියාකාරීත්වයට කැප වීම මෙන් ම සමාජ යුක්තිය කෙරෙහි ද අවධානය යොමු කර ඇති බව තහවුරු කරති (Hesse-Biber. Leavy. &Yaiser. 2004. P. 3).

බොහෝ කතුවරුන් ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය සහ ස්ත්‍රීවාදී ඉදිරි දර්ශනයේ සංකල්පීයකරණය විකාශනය

වූ ආකාරය කෙරෙහි සිය අවධානය යොමු කර ඇති අතර (Duran.1998; Donovan.2000; Evans.1995) ඇතැම් කතුවරු ස්ත්‍රීවාදී න්‍යායයේ ක්‍රමවේදය අවධාරණය කර ඇත (E. Fonow & Cook, 1991, Hesse-Biber, Gilmartin, & Lydenberg, 1999, Hesse-Biber &Yaiser. 2004). ලිපි, පොත්පත් සහ සම්මන්ත්‍රණවල ගවේෂණයක් මගින් විශාරද දැනුම් සම්භාරයක් ඉදිරිපත් කර තිබේ. ඊළඟ කොටස ස්ත්‍රීවාදී න්‍යායයේ ඓතිහාසික වර්ධනය සහ ඉදිරි දර්ශනය කෙතරම් සංකීර්ණ ද යන්න විස්තර කරයි.

න්‍යාය සංවර්ධනය පිළිබඳ ඓතිහාසික විශ්ලේෂණය

සමකාලීන සමාජය තුළ කාන්තාවන්ට සහ කාන්තාවන් මුහුණපාන ගැටලුවලට මුඛ්‍ය ස්ථානයක් දෙමින් සමාජ පරිසරය තුළ මානව චර්යාව අවබෝධ කරගැනීමේ දර්ශනයක් ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය ඉදිරිපත් කරයි. ''කාන්තාවන් අගය කිරීමේ සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජ භාවය මත පදනම් වූ ක්‍රමානුකූල ව වැඩී ඇති අසාධාරණකම් පිළිබඳ විශ්ව දෘෂ්ටියක්" ස්ත්‍රීවාදය තුළින් ප්‍රතිමූර්තිමත් කෙරේ (Chinn & Wheeler.1985.p.74). ස්ත්‍රී න්‍යාය පුද්ගලයන්, කණ්ඩායම්, පවුල සහ සංවිධාන ඔවුන්ගේ සමාජ, දේශපාලන, ආර්ථික, වාර්ගික, සහ සංස්කෘතික සන්දර්භය තුළ දැකීමට ආයාචනා කරයි. මෙම සන්දර්භවල අන්තර් කොටස් තුළින් ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජ භාවී සම්බන්ධතා තුළ මුල් බැසගෙන තිබෙන මර්දනය පිළිබඳ මූලික හේතු ඉදිරිපත් කෙරේ.

ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය බොහෝවිට කාන්තාවන්ගේ අයිතිවාසිකම් සමඟ සම්බන්ධ වේ. අයිතිවාසිකම් යනුවෙන් මෙයින් අදහස් කරනුයේ ඔවුන් කෙරෙහි පවතින මර්දනයන් හා අගය අඩුවීම් යන දෙ අංශයේ ම අන්තර්ගතයකි. මානව හැසිරීම් පිළිබඳ ලියා ඇති බොහෝ ග්‍රන්ථ ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය පිළිබඳ පුරෝගාමී සමාලෝචනයක් ඉදිරිපත් කරයි. එසේ වුවද පුළුල් අවබෝධයක් සහ ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා පෘථුලතර අධ්‍යනයක් අවශ්‍ය වේ. විෂයයන්ගේ නිශ්චිත ඥනවිභාගාත්මක වූ ද සත්භාවානුකූල වූ ද ක්‍රමවේදානුකූල වූ ද උපකල්පන ඇතුළත් වන හේතු සාධක තිබේ. එසේ වුවද තනි ඒකලිතික (one monolithic) ස්ත්‍රීවාදී ඉදිරි දර්ශනයක් නැත. ඒ වෙනුවට විවිධ න්‍යායාත්මක පදනම් සහිත බොහෝ ඉදිරි දර්ශන තිබේ (Andermahr. Lovell. & Wolkowitz. 1997). වෙනත් ආකාරයකට සඳහන් කරන්නේ නම් ඒකමානීය ප්‍රවේශයකට එහා ගිය බහුමානීය ප්‍රවේශයන්ගෙන් මෙය සමන්විත වේ.

න්‍යාය යන්නෙන් අදහස් වනුයේ අපේ ලෝකය සහ එදිනෙදා අත්දැකීම් අවබෝධ කරගැනීමයි. 'දෛනික අත්දැකීම් පිළිබඳ ක්‍රමානුකූල විශ්ලේෂණාමක ප්‍රවේශයක' (Systematic analytic approach to everyday experience) අප සියලු දෙනා නියුක්ත ව සිටින බව (Flax 1999) ප්‍රකාශ කළේ ය (පිටුව.09). මෙය ප්‍රකාශ කර ඇත්තේ අවිඥානික ලෙස ය. මෙය න්‍යායගත කිරීම සඳහා කළ යුත්තේ මෙම අවිඥානික ක්‍රියාවලිය සවිඥානික මට්ටමක් දක්වා ගෙන ඒම ය. එවිට එය වර්ධනය කර වැඩි දියුණු කළ හැකි වේ"(9.පි). මෙය න්‍යාය ගත කිරීම සුපැහැදිලි වීම සහ ස්ත්‍රීවාදී අදහස් එයට ඇතුළත් කිරීම සුවිශේෂී වනු ඇත. ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය සම්බන්ධ උපකල්පන කිහිපයක් තිබේ. Flax (1999) එයින් කරුණු තුනක් පැහැදිලි කර ඇත. පළමු වැන්න වනුයේ "පුරුෂයන්ට සහ කාන්තාවන්ට එකිනෙකට වෙනස් අත්දැකීම් තිබෙන" බැවින් (10 පි.) ඔවුන්ගේ ලෝක සමාන නො වේ. ඇතමෙක් ස්ත්‍රීවාදයේ අරමුණ සමානාත්මතාව සේ දකිති. පුරුෂයින් සතු තෝරාගැනීම් සහ අවස්ථා ඒ ආකාරයෙන් ම කාන්තාවන්ට ද තිබිය යුතු බව මෙයින් අදහස් වේ. ස්ත්‍රීවාදී න්‍යායන් පිරිමි සහ ගැහැනු අතර වෙනස්කම් පැහැදිලි කිරීමට උත්සාහ කරයි. ස්ත්‍රී

පුරුෂ භාවය කේන්ද්‍රගත කරන ලෙස එමගින් ඉල්ලා සිටින අතර, ඓතිහාසික, දේශපාලනික, සමාජීය සහ සංස්කෘතික උත්සුකයන් මෙන්ම ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජ භාවය පදනම් වූ පීඩාවන් සම්බන්ධයෙන් ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජ භාවයේ වෙනස්කම් මානව හැසිරීම්වලට බලපාන ආකාරය සලකා බැලී ය.

දෙවැන්න කාන්තා මර්දනය හුදෙක් පන්ති පද්ධතියක් වැනි වෙනත් සමාජ සම්බන්ධතාවක් සමග කිසිසේත් ම සම්බන්ධ නො වේ. ඒ වෙනුවට ස්ත්‍රීවාදී න්‍යායෙන් පැහැදිලි වන්නේ අසහාය සමාජගත ප්‍රශ්නාවලියක් වන බැවින් එය අවබෝධ කර ගත යුත්තේ එය තුළින් ම යැයි Flax (1999) දී පැහැදිලි කළේ ය (පිටුව.10). තෙවැන්න ස්ත්‍රී මර්දනය 'අශිෂ්ට ආකල්පගත' (bad attitudes) සමාජ කණ්ඩායම් නිසා නො ව විශ්වය ගොඩනැගී ඇති ආකාරයේ ම කොටසක් වශයෙන් දැක්විය යුතු ය (පිටුව 10). එසේ ම එය පසුගාමී සම්ප්‍රදායයන් නිසා ගොඩනැගුණක් ද නොවන බව සඳහන් කර තිබේ. එසේ වන නමුත් කාන්තා මර්දනය මුල්බැසගෙන ඇත්තේ අපගේ ම සමාජයේ පවත්නා සමාජ ආර්ථික හා දේශපාලනික සංවිධානය තුළ ම ය. මෙය ගොඩනැගී ඇත්තේ සමස්තයක් වශයෙන් විස්තීර්ණ ව පවතින සංස්කෘතිය තුළ දැඩි ලෙස මුල්බැසගෙන ඇති පීතෘත්ව ව්‍යුහය නිසා ය. එනම් පීතෘත්වය සහ ස්ත්‍රී මර්දනය අතර ඇත්තේ අවියෝජනීය බැඳීමකි.

එසේ ම Flax ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය සමග නිශ්චිත අරමුණු සම්බන්ධ කළේ ය. පුරුෂයන් සහ කාන්තාවන් අතර බලය පිළිබඳ වෙනස්කම් අවබෝධ කරගැනීමට (පිටුව.10) සහ මර්දනයේ පරිණාමය හා සම්බන්ධ බලය තේරුම් ගැනීමට මෙන්ම මෙම මර්දනය අවසාන කිරීමට අවශ්‍ය සමාජීය වෙනස්කම් ඉදිරිපත් කිරීම ද මෙකී අරමුණුවලට ඇතුළත් වේ. ඒ අනුව ස්ත්‍රීවාදී න්‍යායේ මධ්‍යගත කාර්යයක් වනුයේ මර්දනකාරී ව්‍යුහයන් වෙනස් කිරීමට සහ දේශපාලනික ක්‍රියාකාරීත්වය සඳහා සංයුක්ත ගැටලු පිළිබඳ සංක්ෂේප අදහස් සහ සම්බන්ධ කිරීමට කැප වීම ය .

මර්දනය යන්න නිර්වචනය කර තිබෙන්නේ 'තෝරා ගැනීම් නොමැතිකම' (absence of choices) ලෙස ය (Hooks. 1984 p.5). බටහිර සමාජයේ කාන්තාවන්ට සම්පත් නිෂ්පාදනය, ප්‍රජනනය සහ ජීව විද්‍යාත්මක හා මනෝවිද්‍යාත්මක කරුණු ඒකාබද්ධ කිරීම ඇතුළත් එදිනෙදා මානව අත්දැකීම් සම්බන්ධයෙන් තොරා ගැනීම් තිබේ (Flax 1999). මේ හේතුව නිසා මර්දනය සැලකිව යුතු කරුණක් හෝ ස්ත්‍රීවාදී කරුණක් ලෙස හෝ නම් නොකරනු ලැබේ. අන්තවාදී සීමාකිරීම් නැති වීම නිසා බොහෝ කාන්තාවෝ අයුතු ප්‍රයෝජන ගැනීමට හෝ වෙනස්කොට සැලකීමට ලක්වෙන ක්ෂේත්‍ර නොසලකා හැරීමට පෙලඹෙති. කිසිදු කාන්තාවක් මර්දනයට ලක් නො වේ යැයි උපකල්පනය කිරීමට පවා මේ තත්ත්වය ඔවුන් පොලඹවා ඇත (Hooks.1984 p.5).

ස්ත්‍රීවාදයේ ස්වරූපය

මර්දනය පිළිබඳ අවබෝධය සහ විශ්ලේෂණය ස්ත්‍රීවාදී න්‍යායන් සඳහා කේන්ද්‍රීය වේ. ස්ත්‍රීවාදයේ දෙවන රැල්ලේ බොහෝ වැඩකටයුතු අවධානය යොමු කළේ කාන්තා මර්දනයේ ස්වභාවය හඳුනා ගැනීමට දරන උත්සාහයන් කෙරෙහි ය. අධ්‍යාපනයේ ඌනතාව, ආර්ථික පරාධීනත්වය, අසමාන දේශපාලන අයිතීන් හෝ ලිංගිකත්වය පාලනය කිරීමේ අවශ්‍යතාව පීඩිත ස්වභාවයට සම්බන්ධ ලෙස න්‍යායන් මගින් හඳුනාගෙන ඇත. කම්කරු හා ආර්ථික සබඳතා, ජීව විද්‍යාත්මක වෙනස්කම්, දේශපාලන සංස්ථා සහ කාන්තාවන්ගේ ම ස්වයං අවබෝධය මර්දනයේ හේතු වශයෙන් න්‍යායවල සැලකිල්ල යොමු වී ඇත. ස්ත්‍රීවාදී න්‍යායේ සඳහන් පරිදි අප විසින් කළ යුතු වන්නේ අපේ සමාජ

ලෝකයේ සිදු වන දේ විවිධ සන්දර්භයන් තුළ විවේචනාත්මක ව විශ්ලේශනය කිරීම සඳහා ක්‍රම උපක්‍රම සැපයීම ය (McCormick & Bunting. 2002). ඒකායන කේන්ද්‍රීය ස්ත්‍රීවාදී න්‍යායක් නිර්මාණය වී නැති නමුත් ස්ත්‍රීවාදය විස්තර කිරීමේ දී මූලික මූලධර්ම පොදුවේ නියම කර තිබේ. එම මූලික ධර්ම සඳහා කාන්තාවන් සහ ඔවුන්ගේ අත්දැකීම් ඇගයීම, කාන්තාවන් මර්දනය කරන තත්ත්වයන් හඳුනා ගැනීම, උපදේශනය හරහා සමාජය වෙනස් කිරීම සහ හුදෙක් ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජ භාවය පමණක් නො ව, වෙනත් බොහෝ සාධක කාන්තාවන්ගේ ක්‍රියාවන් සහ අදහස් කෙරෙහි බලපාන බව හඳුනාගැනීම මීට ඇතුළත් වේ (McCormick & Bunting.2002).

ස්ත්‍රීවාදයේ ප්‍රගතිය වැඩි වශයෙන් ඉලක්කගත වී ඇත්තේ ස්ත්‍රීවාදයේ විවිධ ස්වරූපයන් කෙරෙහි ය. ස්ත්‍රීවාදය එක් ඒකාබද්ධ සංකල්පයකට වඩා විවිධ ක්ෂේත්‍රවල පරිණාමය වී ඇත. එම ක්ෂේත්‍ර නිර්වචනය කරන පාඨ එකිනෙකට වෙනස් ය. එය බහුල ව භාවිත වන්නේ එකිනෙකට වෙනස් ස්ත්‍රීවාදී න්‍යායන් අටක් තුළින් ය. එනම්;

01. කළු ස්ත්‍රීවාදය (black feminism)

02. රැඩිකල් ස්ත්‍රීවාදය (radical feminism)

03. සංස්කෘතික ස්ත්‍රීවාදය (cultural feminism)

04. සමලිංගික ස්ත්‍රීවාදය (lesbian feminism)

05. ලිබරල් ස්ත්‍රීවාදය (liberal feminism)

06. මාක්ස්වාදී ස්ත්‍රීවාදය (Marxist feminism)

07. භෞතිකවාදී ස්ත්‍රීවාදය (material feminism)

08. සමාජවාදී ස්ත්‍රීවාදය (socialist feminism) යි.

(Andermahr. Lovell. & Wolkowitz. 1997. Evans.1995)

ඇතැම් න්‍යායන් සමානකම් නිසා කාණ්ඩගත කළ හැකි නමුත් දේශපාලනික, සමාජයීය, ආර්ථික, ජනවාර්ගික හා සංස්කෘතික සන්දර්භ ගණනාවකින් යුක්ත පුළුල්තර විවේචනාත්මක දෘෂ්ටීන් මෙම වෙනස් න්‍යායාත්මක එළඹුම්වලින් ඉදිරිපත් වේ.

කළු ස්ත්‍රීවාදය කාන්තාවන් කෙරෙහි පමණක් නො ව, විශේෂයෙන් කළු කාන්තාවන්ගේ අරගල කෙරෙහි අවධානය යොමු කරයි (Kannah. 1998). කොලින් (2000) කළු ස්ත්‍රීවාදය දුටුවේ බලගැන්වීම ඔස්සේ මර්දනය කිරීම වැළැක්වීමේ උත්සාහයක් වශයෙනි. මෙයින් හැඟී යන්නේ ජාතිවාදයේ සහ ලිංගිකත්වයේ අන්තර් ඡේදනය අවබෝධ කර ගැනීමක් වශයෙන් ය. කළු ස්ත්‍රීවාදී චින්තනය පොලඹවන්නේ පුද්ගලයන්ගෙන් වෙනස් වූ විඥානය සහ දේශපාලනික හා ආර්ථික සංස්ථාවල සමාජ හැඩගැස්වීම සමාජීය විපර්යාස සඳහා අත්‍යාවශ්‍ය මූලද්‍රව්‍ය සැපයීමක් වශයෙන් ය (Collins. 2000 23.p).

පුද්ගල වෙනස් වීමට අදාළ වන්නේ ආධිපත්‍ය දරන සංස්ථාවල ඓතිහාසික ව්‍යුහය පිළිගැනීම ය. මෙම අවබෝධයේ ප්‍රතිඵලය වන්නේ සමාජ වෙනසක් සඳහා අවශ්‍ය යැයි විශ්වාස කළ වෙනස් වූ විඥානයකි (Collin,1991). කළු ස්ත්‍රීවාදී විශ්ලේෂණය බලකර සිටින්නේ ජාතිවාදී පීතෘත්වයක් තුළ කළු කාන්තාවක් වීම යන්නෙන් අදහස් කරන දෙය අවබෝධ කරගැනීම කෙරෙහි ය (Johnson. 1983).

ජාතිය, පන්තිය, ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය, ලිංගිකත්වය සහ ආගම නිසා ඇති වන වෙනස්කම් බොහෝ සංස්කෘතීන්වල පැහැදිලි වැදගත්කමක් දරන අතර, ඒවා දෘශ්‍යමාන සහ කළු කාන්තාවන් සඳහා ප්‍රකට ඒවා වේ (Collins.1991 23.p). ජාතිය, පන්තිය සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය අන්තර් ඡේදන පද්ධතිය නියෝජනය කරන අන්දම පිළිබඳ ව දැනුම, විඥානය සහ එම විශ්ලේෂණය සඳහා වන සමාජ

ඓතිහාසික සන්දර්භයන් සෙසු ස්ත්‍රීවාද තුළ නැති බව පෙනේ (Collins.1991).

රැඩිකල් ස්ත්‍රීවාදය, ස්ත්‍රී මර්දනය පුරුෂයින්ට ආරෝපණය කරයි. පුරුෂ බලය විශ්ලේෂණය කර තේරුම් ගත යුතු අතර එය කම්කරු සබඳතා වැනි අනෙකුත් පැහැදිලි කිරීම්වලට අඩු නොකළ යුතු ය. සංස්කෘතික ස්ත්‍රීවාදය විවේචනයට ලක් වී තිබෙන්නේ එමඟින් ඔවුන්ට මර්දනයේ නොයෙදී සිටීමට නොහැකි අන්දමේ සාධක සදාචාරය මඟින් සැපයෙන නිසා ය. මෙම තර්කය තවත් සාධකයකට තුඩු දෙයි. එනම් ඒ ආකාරයෙන් ම කාන්තාවන් පුරුෂයින්ට යට වී සිටිය යුතුය යන්නයි (Ferguson.1996).

සමලිංගික ස්ත්‍රීවාදය අවධානය යොමු කරන්නේ සමලිංගකයන් පැහැදිලි වෙන ම කණ්ඩායමක් වශයෙන් තහවුරු කිරීම කෙරෙහි ය. රැඩිකල් ස්ත්‍රීවාදයට බෙහෙවින් සමාන වූ සමලිංගික ස්ත්‍රීවාදය සමස්ත සංස්කෘතියේ පුරුෂ සංකල්පය ආධිපත්‍ය දරන සේ දක්නා ලැබේ (Wolkowitz. 1997). අනිවාර්ය විරුද්ධ ලිංගිකත්වය සමලිංගික ස්ත්‍රීවාදය විසින් අභියෝගයට ලක් කර ඇත (Rich. 1986). අනිවාර්ය විරුද්ධ ලිංගිකත්වය සියලු ම කාන්තාවන්ගේ මර්දනයට සම්බන්ධ නිසා එය අභියෝගයට ලක් කළ යුතු ය. විරුද්ධ ලිංගිකත්වය පුරුෂයින්ට ප්‍රතිලාභ ලබා දෙයි, එය පුරුෂ අවශ්‍යතා සහ මනඃකල්පිතය පිළිබිඹු කරයි. එමෙන්ම එය කාන්තාවන් පාලනය කරන්නා සේම ධනවාදයට ද සම්බන්ධ වේ.

ලිබරල් ස්ත්‍රීවාදය අධ්‍යාපනයට ප්‍රවේශය, ඡන්දය ප්‍රකාශ කිරීමේ අයිතිය, ආර්ථික ස්වාධීනත්වය, පුරවැසි භාවය සහ සමානාත්මතාවයේ වෙනත් ගැටලු වැනි කාන්තාවන් සඳහා වන අයිතිවාසිකම් කෙරෙහි අවධානය යොමු කරයි (Saulnier.1996). නියම කර ඇති භූමිකාවන් අභියෝගයට ලක් කර තිබෙන අතර, එකී නියම කිරීම් අසමානත්වය කරා යොමු කරයි. බොහෝ කාන්තාවන් ලිබරල් ස්ත්‍රීවාදයේ උපාය මාර්ගවලින් සහ කාන්තාවන්ගේ පොදු ජීවිත කෙරෙහි එහි අවධානය යොමු කිරීමෙන් ප්‍රතිලාභ ලබයි; කෙසේ වෙතත්, මෙම කාරණය ම විවේචනයට ලක් වී තිබේ. එසේ විවේචනයට ලක්ව ඇත්තේ බොහෝ කරුණු අතරින් ළමා රැකවරණය සහ දරිද්‍රතාව වැනි පෞද්ගලික කරුණු කෙරෙහි එමඟින් ප්‍රමාණවත් සැලකිල්ලක් නො දක්වා ඇති නිසා ය (Saulnier).

මාක්ස්වාදී ස්ත්‍රීවාදය ධනවාදයට අදාළ වන පරිදි පවුල් ජීවිතය තුළ ශ්‍රම නිෂ්පාදනය පිළිබඳ සැලකිල්ලක් හරහා කාන්තා විමුක්තිය කෙරෙහි අවධානය යොමු කරයි (Andermahr. Lovell. & Wolkowitz.1997. MacKinnon 1997) ප්‍රකාශ කළේ, 'ලිංගිකත්වය, ස්ත්‍රීවාදයට අදාළ වන්නේ මාක්ස්වාදය ශ්‍රමයට අදාළ වන ආකාරයට ම ය. එය උපරිම වශයෙන් කෙනෙකුගේ අයිතිය යි. එහෙත් බොහෝ අය එය බැහැර කරති' (පිටුව 65). මාක්ස්වාදය ශ්‍රමය දකින්නේ අපේ, සමාජ ජීවිතය නිර්මාණය කරන්නා වූ සහ වටිනාකමින් යුත් දේවල් නිර්මාණ කරන්නා වූ දෙයක් වශයෙනි. එකී ශ්‍රමය අපි කවුරුන් ද යන්න නිර්මාණය කරයි.

භෞතික ස්ත්‍රීවාදය, මාක්ස්වාදී න්‍යාය මත රඳා පවතී. කාන්තාවන්ගේ ජීවිතවල ද්‍රව්‍යමය තත්ත්වයන් සහ ඔවුන්ගේ හැඩගැස්වීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කෙරේ. මෙම න්‍යායේ ප්‍රමුඛ අවධානය යොමු වී ඇත්තේ කාන්තාවන්ට සමාජගත සහ වෘත්තීය ගෘහජීවිතයක් පවත්වාගෙන යාම කෙරෙහි ය. නිරන්තරයෙන් ම කාන්තාවන්ට පැවරී ඇති ළමා රැකවරණය, ඉවුම් පිහුම්, පිරිසිදු කිරීම් සහ අනෙකුත් ගෘහස්ථ කටයුතු සඳහා ප්‍රමාණවත් දීමනාවක් ද මෙයට ඇතුළත් විය හැකි ය (Donovan. 1993).

සමාජවාදී ස්ත්‍රීවාදය හා මාක්ස්වාදී ස්ත්‍රීවාදය,

රැඩිකල් ස්ත්‍රීවාදය සහ භෞතිකවාදී ස්ත්‍රීවාදය, සමග සමීප ව සම්බන්ධ වේ (Andermahr. Lovell & Wolkowitz.1997). ඇතැම්විට කැපී පෙනෙන කරුණක් වන්නේ, සමාජ වාදය මර්දනය සම්බන්ධයෙන් කණ්ඩායම් අතර වෙනස්කම් හඳුනාගන්නා සේම එය සන්දර්භය සහ තොරතුරු පදනම් කරගෙන විවිධ ස්වරූප ගන්නා බව ද පිළිගනී. සමාජවාදී ස්ත්‍රීවාදය අත්‍යාන්ත වශයෙන් ම ඉල්ලා සිටින්නේ ධනවාදය අවසන් කිරීම, දේපළ හිමිකම අවසන් කිරීම, කම්කරුවන්ගේ විමුක්තිය උදා කිරීම සහ සියලු ම ආකාරයේ මර්දන අවසන් කිරීම ය (Evans. 1995).

ස්ත්‍රීවාදීන්ට පශ්චාත් නූතනවාදය සමග ආදර/වෛරී සම්බන්ධයක් ඇති බව පෙනේ. පශ්චාත් නූතන ස්ත්‍රීවාදය යනු අසම්පූර්ණ කථාවක් වන නිසා එහි ගුණාංග ගෙන හැර දැක්වීම හෝ නිර්වචනය කිරීම බොහෝ දුරට වඩාත් ම දුෂ්කර ය. පශ්චාත් නූතනවාදය මහා ආඛ්‍යානවල සහ සත්‍යයන් සම්පූර්ණකරණයේ අවසානය ඉල්ලා සිටින බැවින්, එම ඉල්ලීම ගැටලු සහගතවන බව පෙනී යන්නේ මර්දනය ස්ත්‍රී පුරුෂ දෙපාර්ශ්වයට බලපාන අන්දම සහ කාන්තාවන්ගේ සමස්තීකරණයට බලපාන අන්දම කෙරෙහි ඔවුන් අන්ධ බවක් දක්වන බව පෙනී යන හෙයිනි (Evans. 1995). ඒ අතර ම, මහා ආඛ්‍යාන ප්‍රතික්ෂේප කිරීම 'කාන්තාව' යන්න නැවත අර්ථ දැක්වීමට කාන්තාවන්ට අවකාශය විවෘත කරයි.

ස්ත්‍රීවාදී න්‍යායන් පිළිබඳ මෙම සාකච්ඡාව සම්පූර්ණ වීමට හෝ නියෝජනය කරන න්‍යායන් කිසිවක් සඳහා අවසාන පැහැදිලි කිරීමක් ලෙසින් අදහස් නො වේ. ඒ වෙනුවට, එය ස්ත්‍රීවාදී න්‍යායන් අතර විවිධත්වය සහ සමානකම් පිළිගැනීමට අදහස් කරයි.

පර්යේෂණ සාහිත්‍යය තුළ ගවේෂණය කරන ලද ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය තේරුම් ගැනීමට ද මෙම කතුවරු උත්සාහ කළහ. ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය විස්තර කරන සහ සංකල්පගත කරන සමහර කතුවරුන් ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය පර්යේෂණ න්‍යාය පත්‍රවලට යෙදීමට හෝ ස්ත්‍රීවාදී න්‍යායේ මූලික කොටස් ගවේෂණය කිරීමට පවා උත්සාහ කර ඇත. අපගේ සාකච්ඡාව තුළ පර්යේෂණ ක්‍රියාකාරකම් ග්‍රහණය කරගැනීමට අපට අවශ්‍ය විය. ලිපියේ මීළඟ කොටස ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය ඇතුළත් කරන ලද අනුභූතික අධ්‍යයනයන් පිළිබඳ සමාලෝචනයක් සපයයි.

ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය වර්ධනය පිළිබඳ ආනුභවික අධ්‍යයන

ලේඛනවල සමාජ විද්‍යා දත්ත පදනම් කරගනිමින් පොත්පත්වල විද්‍යමාන කරුණු පිළිබඳ ව ක්‍රමානුකූල ගවේෂණයක් සිදු කරන ලදී (PsycINFO. social service abstracts. sociological abstracts. social work abstracts). මෙම ගවේෂණයේ දී 'ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය' සහ 'පර්යේෂණය' යන වචන ප්‍රමුඛ පද වශයෙන් හෝ ලිපි සංක්ෂේපයක විද්‍යමාන වූ වචන වශයෙන් භාවිත කෙරිණි. PsycINFO. social service abstracts. sociological abstracts. යන ලේඛන ඇතුළත් වූ උපුටා ගැනීම් 1174 තුළ විද්‍යමාන වූ උපුටා ගැනීම් 12ක් ද තිබිණි. රැඩිකල් ස්ත්‍රීවාදය, සංස්කෘතික ස්ත්‍රීවාදය, සමලිංගික ස්ත්‍රීවාදය, ලිබරල් ස්ත්‍රීවාදය සහ මාක්ස්වාදී ස්ත්‍රීවාදය යන වචන භාවිත කරමින් ගවේෂණයක් ද සිදු කරන ලදි. මෙම ගවේෂණය සඳහා අනුභූතික හෝ න්‍යාය කේන්ද්‍ර කරගත් ලිපි පමණක් ඇතුළත් කරගන්නා ලදි. සාමාන්‍ය මාතෘකාව පිළිබඳ ලිපි හෝ ස්ත්‍රීවාදී සිද්ධාන්තය පරීක්ෂා කිරීමට උත්සාහ නොකළ ලිපි මෙම විශ්ලේෂණයට ඇතුළත් කර නැත. විද්වතුන්ගේ පිළිගැනීමක් නො ලැබූ ග්‍රන්ථ පරිච්ඡේද සහ නිබන්ධන ඇතුළත් කර නොගන්නා ලදි.

(Hoffman et al. 2005) ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය වැදගත් න්‍යායක් සේ පිළිගන්නා බව ඒ ආශ්‍රිත ලිපිවලින් පෙනී ගිය නමුත් ඒවායෙන් ප්‍රධාන වශයෙන් උත්සාහ ගෙන ඇත්තේ ඔවුන් උනන්දු වූ කරුණු ගෙනහැර දැක්වීම කෙරෙහි ය. මේ අතර ලිපි දහතුනක් (13) ගුණාත්මක ක්‍රමවේදය අනුගමනය කර තිබෙන අතර ලිපි හතරක් (04) ප්‍රමාණාත්ම ක්‍රමවේදය අනුගමනය කර තිබේ.

අපගේ සමාලෝචනයේ වඩාත් ම කතුහලය දනවන කොටස වූයේ අධ්‍යයනය සම්බන්ධයෙන් වූ සොයා ගැනීම් ය. මර්දනය, බලය සහ පාලනය, හිංසනය සහ පුරුෂාධිපත්‍ය පරිසරයන් තවමත් ඒ තුළ සිදු වේ (Denny. 1994; Gentry et al. 2005; Hoffman et al. 2005; Pearson.2007; Skelton. 2005; Szymanski. 2006; Wang. 1999; Wang). සමහර විට මර්දනය ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවයට විශේෂිත නො වන නමුත් අධීක්ෂණ තත්ත්වයන්හී දී ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය නොසලකා මෙය ක්‍රියාත්මක වේ (Skelton. 2005). බොහෝ කාන්තාවෝ තමන් ස්ත්‍රීවාදී ලෙස හඳුනා නොග න්නා නමුත් තවමත් ස්ත්‍රීවාදී මූලධර්ම වෙනුවෙන් පෙනී සිටිති (Prindville. 2000). වර්ණ භේදයට ලක් වී ඇති සමහර කාන්තාවෝ බලය සහ ආධිපත්‍ය පිළිබඳ ගැටලු කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීමට තරම් වැදගත් සේ ස්ත්‍රීවාදය වැළඳ නොගනිති (Harnois. 2005, Pearson. 2007). පර්යේෂණ පැවැත්වීම සඳහා ස්ත්‍රීවාදය දෘෂ්ටියක් ලෙස භාවිත කිරීමෙන් පර්යේෂකයන්ට පුළුල් පරාසයක ගැටලුවලට මුහුණ දෙන විට (කාමුක දර්ශන, සිරගත කිරීම, අභ්‍යන්තර ගැබ් ගැනීම, නිවාස නොමැතිකම, පවුල් ප්‍රචණ්ඩත්වය, ළමා ඇති දැඩි කිරීම, ශාස්ත්‍රෝදය, ග්‍රාමීය ප්‍රජා සම්බධතා, ඩිමෙන්ෂියාව) කාන්තාවන්ගේ අදහස් සහ අත්දැකීම් පිළිබඳ වඩා හොඳ අවබෝධයක් ගවේෂණය කිරීමට ඉඩ සලසයි. වෙනත් වචනවලින් කිවහොත්, පර්යේෂණ සඳහා මාර්ගෝපදේශයක් ලෙස ස්ත්‍රීවාදය භාවිත කිරීම පුළුල් පරාසයක උපයෝගීතාවක් ඇති මෙවලමකි.

විශාලතම බලාපොරොත්තු සුන්වීම වූයේ ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය වැඩිදියුණු කිරීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන පර්යේෂණවල හිඟකමයි. ස්ත්‍රීවාදී න්‍යායේ තීරණාත්මක සංඝටක ප්‍රකාශ කළ හෝ එම සංඝටක ආනුභවික ව පරීක්ෂා කිරීමට උත්සාහ කළ අධ්‍යයන තිබේ ද? පවතින ස්ත්‍රීවාදී න්‍යායේ අතිරේක තහවුරු කිරීම් එකතු කිරීමට උත්සාහ කළ අධ්‍යයන තිබේ ද? න්‍යායික කතිකාවක් අගය කිරීමට ආනුභවික පර්යේෂණ අවශ්‍ය නො වන බව පවසන පශ්චාත්-නූතනවාදී දෘෂ්ටියේ ප්‍රබල හඬක් ඇති බව අපි පිළිගන්නෙමු. ස්ත්‍රීවාදය ගැන කතා කරන ලිපි රාශියක ප්‍රයෝජනයක් ඇති බව අපි එකහෙලා පිළිගනිමු. කෙසේ වෙතත්, පශ්චාත්-යථාභූතවාදී උපදේශකයින් ද වටිනා බවත්, ආනුභවික පර්යේෂණ යනු ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය පිළිබඳ සාමූහික සාකච්ඡාවක කොටසක් බවත් අපි පිළිගනිමු. ස්ත්‍රීවාදී සංවර්ධනය පිළිබඳ විවේචනාත්මක වියක්ත කතිකාවක් නොතිබීම ගැන අපි පුදුමයට පත් වීමු.

ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය සහ සමාජ වැඩ භාවිතය

(Bergh. 1995) ස්ත්‍රීවාදී මූලධර්ම වරප්‍රසාදවලට අභියෝගයක් ලෙස ඉදිරිපත් කෙරේ. සමාජයේ වැඩි බරක් උසුලන ඇතැම් කණ්ඩායම්වල ජීවිතයේ ගුණාත්මක භාවයට බාධා වන අන්දමේ වරප්‍රසාදවලින් ප්‍රතිලාභ ලබන්නේ කවුද යන්න ස්ත්‍රීවාදී සමාජ සේවකයන් ආධිපත්‍යයට අපහාසයක් ලෙස මතු කරන ප්‍රශ්නයකි. ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය ප්‍රමුඛ සමාජ ක්‍රමයට තර්ජනයක් වශයෙන් ඉදිරිපත් කෙරේ (Saulnier. 1996).

කාන්තාවන්, අසමානතා සහ මර්දනය පිළිබඳ

හේතු ගවේෂණය කිරීමේ කතිකාවන්ට අභියෝග කිරීමට ස්ත්‍රීවාදී සමාජ වැඩ වෘත්තිකයේ න්‍යාය මත විශ්වාසය තබති. කාන්තාවන් විසින් අත්විඳිනු ලබන පුළුල් පරාසයක ගැටලුවලට සුදුසු පිළියමක් සැපයීම සඳහා ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය විවේචනාත්මක ව පරීක්ෂා කරන ලෙස වෘත්තිකයන්ගෙන් ඉල්ලා සිටිනු ලැබේ (Saulnier.1996).

විශේෂයෙන් පශ්චාත් නූතනවාදයට සම්බන්ධ ස්ත්‍රීවාදී සමාජ වැඩ ප්‍රායෝගික කිරීම සඳහා මූලධර්ම හෝ අදහස් හඳුනා ගත්තේ ය. ඇය පශ්චාත් නතූනවාදය සලකන්නේ ඥාන විද්‍යාත්මක රාමුවක් ලෙස ය.

පළමුවැන්න "ආධිපත්‍යට වඩා වෙනස් වූ හවුල්කාරිත්වය" (partnerships rather than domination) යි. මෙය සමාජය ගොඩනඟන සබඳතා කෙරෙහි සැලකිල්ල යොමු කරයි. ධූරාවලිය තහවුරු කෙරෙන පරිචයන් ව්‍යාජ ද්විධාකරණය මතු වීමට ඉඩ සලසයි. මෙය වූ කලී "ලිංගික භූමිකාවේ ඒකාකෘතික භාවය උරුම කොට ගත් ක්‍රියාමාර්ගයකි" (inherent in sex role stereotyping) දෙවැන්න වූ කලී විශ්වීය ශක්තීන්ට වඩා දේශීය ශක්තිය මත දැනුම ගොඩනැගීමේ හවුල් කාරීත්වයක් පෝෂණය කරයි. දැනුම නිෂ්පාදනය යනු පරාවර්තනයේ සහ සහයෝගීතාවයේ ප්‍රතිඵලයකි තෙවැන්න, දේශීය වශයෙන් දැනුම ගොඩනැගීම සමාජ වැඩවලට මැදිහත් වීම සඳහා නිශ්චිත ක්‍රියාමාර්ග ඉදිරිපත් කරයි. සංස්කෘතික අර්ථයන් සමාජ වැඩ භාවිතය සඳහා සන්දර්භය සපයයි. හතරවැන්න, ස්ත්‍රීවාදී සමාජ වැඩවලින් සමාජ වෙනසක් අවශ්‍ය කරන අවස්ථා වටා "විවේචනශීලී ජන සමූහයක්" (critical mass) අපේක්ෂා කරයි. "ප්‍රජා අර්ථයන් ස්ථාපිත කිරීම" (Establishing community meaning) හෝ සමාන යථාර්ථයන් බෙදා ගන්නා පුද්ගලයින් සමූහයක් ආධාරක ජාලයක් තුළ සමාජ අවශ්‍යතා

ආමන්ත්‍රණය කිරීම සඳහා විවේචනාත්මක ජන සමූහයක් ඇති කරයි. එසේ ම, පස්වැනුව, Van Den Bergh (1995). විසංයෝජනය උපයෝගී කර ගනුයේ මහා න්‍යායවලින් විමධ්‍යගත කර ඇති දැනුම නැවත සොයා ගනිමින් දැනුම ෆැලැසීස් (Phallacies) නිරාවරණය කර ගැනීමට ය. ප්‍රතිනිර්මාණය අදාළ වනුයේ කරුණු වැඩි වැඩියෙන් ඇතුළත් වන වෘත්තාන්තයක් ගොඩනැඟීමට හේතු වන පරිදි, ආන්තික ප්‍රකාශ ඇතුළත් කරගැනීම සඳහා ඉඩ සලසන දැනුම ප්‍රතිකථනය කිරීමටය.

මීළඟට, Van Den Bergh (1995) සමාජීය වශයෙන් ගොඩනඟන ලද දැනුමේ වැදගත්කම ප්‍රකාශ කළේ ය. කාන්තාවන්ගේ ජීවිත අත්දැකීම් ඇතුළත් දැනුම නිෂ්පාදනයේ ආකාරයක් ලෙස විඥානය ගොඩනැංවීම කෙරෙහි ඇය ස්ත්‍රීවාදීන්ගේ සැලකිල්ල යොමු කළා ය.

"හඬ" නම් කිරීමේ යථාර්ථය (Voice -naming reality) බලගන්වන අතර, එය සමාජ වැඩ වෘත්තිකයන් සඳහා ඇයගේ අවසන් හඳුනාගත් අදහසෙහි වැදගත්කම ඉදිරියට පමුණුවයි. එම අදහස නම් "දැනුම සහ බලය අතර සම්බන්ධය" (link between knowledge and power) දන්නා දෙය තහවුරු කිරීම සඳහා ඇය සමාජය පාලනය කරන අයව වරප්‍රසාද ලත් අය සමඟ සම්බන්ධ කළා ය. විශේෂඥ ධූරාවලි විසින් ආන්තික කරන ලද කණ්ඩායම්වලට හඬ නැංවීම සඳහා අවකාශයක් ලබා දීම සමාජ සේවකයින්ට අතිශයින් ම වැදගත් විය.

අයිතිවාසිකම් සහ සාධාරණත්වය ගෝලීය ලෝකයක සැලකිය යුතු අභියෝග වන නමුත් තුන්වන ස්ත්‍රීවාදී රැල්ලේ අපේක්ෂාව වන්නේ එකී අයිතිවාසිකම් සහ සාධාරණත්වය අභිභවා යාමට ය. වසර 10කට පෙර ප්‍රචලිත වූ පශ්චාත් ව්‍යුහාත්මක න්‍යාය පත්‍රය "මාධ්‍යයෙන් පෝෂණය වන ගෝලීය ආර්ථිකයක් තුළ බලය, මර්දනය සහ ප්‍රතිරෝධය ක්‍රියාත්මක වන සංකීර්ණ ක්‍රම පිළිබඳ ව දැනුවත්ව සිටින බැවින්, බැලූ බැල්මට ප්‍රගතිය සේ පෙනෙන දෙය අපට අතිශයින් ම අවශ්‍ය වන වෙනස නොවිය හැකි ය. ප්‍රතිගමනය සේ පෙනෙන දෙය ප්‍රගතිශීලී විය හැකි ය. (Heywood & Drake. 1997.p.23)

Pollio (2000) සමාජ කාර්යයේ දියුණුව පෙන්නුම් කරන ප්‍රායෝගික මූලධර්ම 03ක් වෙනුවෙන් පෙනී සිටී. පෞද්ගලික, දේශපාලනික සහ ඓතිහාසික සාධක ඇතුළු ව පුද්ගලයාගේ සමාජ සන්ධර්භය තේරුම් ගැනීම, පීඩිත ජනගහනය තුළ කාන්තාවන්ට ඇති ශක්තීන් සහ අත්දැකීම් ඇතුළත් කිරීම, දේශපාලන නිරවද්‍යතාව, මර්දනකාරී ස්වරූපයක් විය හැකි බව හඳුනාගැනීම යනු එකී මූලධර්ම තුනයි. එක් එක් පුද්ගලයාගේ පෞද්ගලික අනන්‍යතාවන්ට ගරු කරනවාට වඩා ලේබල් කිරීමට එරෙහිව පොලියෝ අවවාද කරයි (Israelil and Santor. 2000). එකී සංරචකවල සඵලතාවය පිළිබඳ ආනුභවික සාක්ෂි ඇතුළුව ස්ත්‍රීවාදී ප්‍රතිකාරයේ මූලික සංරචක සමාලෝචනය කරති. මූලික සංරචක වශයෙන් ඔවුන් සලකන්නේ සවිඥානිකත්වය ඉහළ නැංවීම, සමාජීය සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවී භූමිකාව විශ්ලේෂණය කිරීම, නැවත සමාජගත කිරීම සහ සමාජ ක්‍රියාකාරීත්වයයි.

සමාජ වැඩ භාවිතය සඳහා ස්ත්‍රීවාදී මූලධර්ම ප්‍රවර්ධනය කිරීම අනාගතය සඳහා තීරණාත්මක ප්‍රමුඛතාවකි. කාන්තාවෝ ආර්ථික තත්ත්වය, දරිද්‍රතාව, සුව රැකවරණය, ළමා රැකවරණය යනාදියේ සාධාරණත්වය පිළිබඳ ගැටලුවලට මුහුණ පාති. මෙම ගැටලු විශ්ලේෂණයට ජාතිය, වාර්ගිකත්වය, සමාජ-ආර්ථික තත්ත්වය සහ ගෝලීය භූ දර්ශනයක් මත මේවා ක්‍රියා කරන ආකාරය ද ඇතුළත් විය යුතු ය. කාන්තාවන් සවිබල ගන්වන සහ ඔවුන්ට ගරුසරු ප්‍රායෝගික කාර්යය රාමුවක් නිර්මාණය කිරීමේ උපාය නිර්මාණය කිරීම

අනාගතයේ අභියෝගය වේ. ලිපියේ සමාලෝචනය කරන ලද පර්යේෂණයෙන් පෙනී යන්නේ මර්දනය සහ පුරුෂාධිපත්‍ය පරිසරයන් තවමත් පවතින බවයි. මෙම ගැටලු සඳහා අවශ්‍ය උපදේශනය සහ සේවය සඳහා සමාජ වැඩ මූලිකත්වය ගත යුතු ය.

ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය සහ පර්යේෂණ මුල පිරීම්

සමාජ වැඩ පිළිබඳ විශාරදත්වය බොහෝ විට සමාජ වැඩ ප්‍රායෝගික තාක්ෂණයේ දියුණුව පෝෂණය කරයි. වර්තමානයේ, ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය ප්‍රායෝගික මූලධර්ම, ප්‍රතිපත්ති මුලපිරීම් සහ පර්යේෂණ පැවැත්වීමේ දී දෘෂ්ටියක් ලෙස බොහෝ විද්වත්හු සාකච්ඡා කරති. එසේ ම සංකල්පගත කරති. මෙම න්‍යාය "සාකච්ඡා කිරීමේ තත්ත්වයෙන් තහවුරුකිරීමේ තත්ත්වයන්ට" ගෙන යාම සඳහා කිසිදු විද්වතෙක් පරීක්ෂණ පවත්වා නැති තරම් ය. කිසිදු ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය විද්වතෙක් න්‍යායේ සංරචක විස්තර කරමින් සහ උපකල්පිත ලෙස සංරචක එකට ගැළපෙන බව පෙන්නුම් කරන ආනුභවික සාක්ෂි පෙන්නමින් එම න්‍යාය වැඩි දියුණු කිරීමට උත්සාහ නොගනී. කිසිදු විද්වතෙක් ස්ත්‍රීවාදයේ එක් පාරභෞතික න්‍යායක් වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්නේ හෝ බහු-සංස්කෘතික ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය රැඩිකල් ස්ත්‍රීවාදී න්‍යායට වඩා වෙනස් වන්නේ ඇයිදැයි පෙන්වන්නේ හෝ නැත. කෙටියෙන් කිවහොත්, න්‍යාය සංවර්ධන කාර්යයක් නොමැති වීම පුදුම සහගත ය.

සිදු විය යුත්තේ කුමක් ද? ස්ත්‍රීවාදී ප්‍රශ්න පිළිබඳ විශේෂීකරණය වූ සඟරා, ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය වර්ධනය පිළිබඳ විශේෂ කලාප මාලාවක් නිකුත් කිරීම ආරම්භ කළ යුතු ය. සමහර විට එක් එක් වර්ගයේ ස්ත්‍රීවාදය සඳහා විශේෂ කලාපයක් බැගින් නිකුත් කිරීම ප්‍රයෝජනවත් විය හැකි ය. න්‍යාය සංවර්ධනය පිළිබඳ විශේෂඥ දැනුමක් ඇති විද්වත්හු ස්ත්‍රීවාදී න්‍යායට ප්‍රමුඛත්වය දිය යුතු වෙති. ක්‍රමවේදී විචාරකයෝ වෙනත් කිසියම් න්‍යායකට යොදනු ලබන විද්‍යාත්මක උද්යෝගය මෙම ස්ත්‍රීවාදී න්‍යායට ද ඒ ආකාරයෙන් ම යෙදිය යුතු වෙති. විවිධ ජනගහන සහ මධ්‍යගත පර්යේෂණ න්‍යායපත්‍ර සහිත බහු-අඩවි ව්‍යාපෘති සංවර්ධනය කිරීමෙන් විද්වතුන් සහයෝගයෙන් කටයුතු කළ යුතු ය. ස්ත්‍රීවාදී දර්ශනය කෙරෙහි විද්‍යාත්මක උද්යොගය අපේක්ෂා කරන අතරතුර ම එම දර්ශනය කෙරෙහි ගරුසරු දැක්වීම පිළිබඳ වාද විවාද ද ඇරඹිය යුතු ය. මෙකී බහුවිධ ප්‍රයත්නයන්ගේ අවධානය, ශක්තිය සහ සොයා ගැනීම් ස්ත්‍රීවාදී න්‍යායේ සුවිශේෂ ප්‍රගමනයකට මංපාදයි. මෙම ප්‍රගමනය සඳහා උපදේශන කටයුතු සහ ප්‍රායෝගික මාර්ගෝපදේශ නොකඩවා විද්වතුන් විසින් දැනුම් දෙනු ඇත.

සමාප්තිය

මෙම ලිපිය ස්ත්‍රීවාදය පිළිබඳ විවිධ අදහස් සහ පර්යේෂකයන් තම පර්යේෂණ පැවැත්වීම සඳහා ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය දෘෂ්ටියක් ලෙස යොදා ගෙන ඇති ආකාරය ගවේෂණය කර ඇත. ස්ත්‍රීවාදී සාහිත්‍යය පිළිබඳ අපගේ මෙම සමාලෝචනය මඟින් පාඨ ග්‍රන්ථ දහයකට වැඩි ප්‍රමාණයක් සහ දහසකට වැඩි ලිපි ලේඛන හා ග්‍රන්ථ උද්ධෘතයන් නිරාවරණය කර ඇත. ස්ත්‍රීවාදී ප්‍රශ්න පිළිබඳ බොහෝ සාකච්ඡා සහ සංකල්පීයකරණ රාශියක් එකී ලිපි ලේඛන සහ ග්‍රන්ථවල විද්‍යමාන වේ. ඒවායින් බහුතරයක් විශේෂයෙන් එම න්‍යාය බලගැන්වීමේ වැදගත්කම සහ ඒ පිළිබඳ මාර්ගෝපදේශ සැපයීම සිදු කර ඇත. කෙසේ වෙතත්, ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය හා සම්බන්ධ ආනුභවික පර්යේෂණ ඉතා අල්ප ය. ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන්නේ එක් ලිපියක් පමණි. ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය නිර්වචනය කිරීමට උත්සාහ කළා වූ ද, පසුව න්‍යායේ සංරචක පරීක්ෂා කළා වූ ද ලිපි කිසිවක් හමු නො වී ය.

ව්‍යාපාරයක් සහ මාර්ගෝපදේශ කරුණක් වශයෙන් ස්ත්‍රීවාදය සක්‍රීය, විවිධාකාර සහ පුළුල් පරාසයක පවතී. සමාජ වැඩ පරිචය තුළ කේන්ද්‍රස්ථානයක් ලෙස ස්ත්‍රීවාදය බොහෝ විට සාකච්ඡා කෙරෙන අතර ප්‍රායෝගික මූලධර්මවලට ඇතුළත් කිරීම සංකීර්ණ ගැටලුවකි. මර්දනකාරී තත්ත්වයන්, බලයේ ඌනතාව හෝ පාලනයේ ඌනතාව යන කොන්දේසි සමඟ, පුරුෂ මූලික සංස්කෘතියක් තවමත් පවතී. එම තත්ත්වයන් හඳුනාගෙන, හෙළිදරව් කරන සහ ඉවත් කරන ව්‍යාපෘති තවමත් සංවර්ධනය වෙමින් පවතී. (නිදර්ශනයක් ලෙස Wanget al 1996) කෘතියෙහි විස්තර කෙරෙන වෙනස සඳහා අදාළ කොන්දේසි සහ මාර්ගෝපදේශ පිළිබඳ සාක්ෂි ඒකරාශී කරන නිර්මාණාත්මක ඡායාරූප දිළිඳු ගම්බද කාන්තාවන් භාවිත කරන ආකාරය බලන්න). ස්ත්‍රීවාදී දෘෂ්ටීන් පිළිබඳ පර්යේෂණවලින් අසභ්‍ය දර්ශනවල සිට සිහිවිකල්වීම දක්වා වූ ද ඒ පිළිබඳ විවිධාකාර සම්මන්ත්‍රණවලින් සැපයෙන අතිශයින් බහුවිධ වූ ද තත්ත්වයන් පිළිබඳ අප තුළ ප්‍රභේදයක් ඇති කරයි.

පාඨකයාට ඇති අභියෝගය වන්නේ අතෘප්තිමත් පාරිභෝගිකයෙකු වීමයි. ස්ත්‍රීවාදය පිළිබඳ ඉගෙනීමට බොහෝ මාර්ග ඇති අතර, ස්ත්‍රීවාදී මූලධර්ම වෙනුවෙන් පෙනී සිටීම මීට වසර 10කට පෙර කාලයකට වඩා අද වැදගත් වී ඇත. සමාජ සේවකයන් සඳහා වන මෙහෙවර කාන්තාවන්ගේ සුභසාධනය සඳහා වැඩි වටිනාකමක් දරන අතර පොදුවේ සමාජයට ද වැදගත් වේ. කෙසේ වෙතත්, ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය පිළිබඳ මූලික න්‍යායාත්මක වැඩිදියුණුව කෙරෙහි ප්‍රමුඛත්වය දී සාක්ෂි පදනම් කරගත් ප්‍රායෝගික මාර්ගෝපදේශ කරා අපගේ පර්යේෂණ යොමු කිරීමට සහතික වීමේ කාර්යය විද්වතුන්ගෙන් ප්‍රමුඛත්ව පදනමක් මත ඉටුවීමේ අවශ්‍යතාව තවමත් පවතින බැවින් ඒ පිළිබඳ ව පාඨකයා ද අතෘප්තිමත් විය යුතුව ඇත. විද්වතුන්ගෙන් ඉටු විය යුතු කාර්යය අඩු වීම නිසා ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය ප්‍රායෝගික වශයෙන් යොදා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් පාඨකයාට හොඳම පිළිතුරු ලබාදීමට බාධා පවතී. ශාස්ත්‍රීය උද්යෝගයේ ප්‍රතිඵල වශයෙන් විද්වත් ලිපි එළි දැක්වෙන පුනරුදයක් මීළඟ අවුරුදු 10 තුළදී බිහි වනු ඇතැයි අපි බලාපොරොත්තු වෙමු. මෙය කාලය විසින් තීරණය කරනු ඇත.

Andermahr, S., Lovell, T., & Wolkowitz, C. (1997). A concise glossary of feminist theory. London: Arnold.

Barns, A. (2003). Social work, young women, and femininity. Affilia, 18(2), 148-164.

Chinn, P.L., & Wheeler, C.E. (1985). Feminism and nursing: Can nursing afford to remain aloof from the

Ciclitira, K. (2004). Pornography, women and feminism: Between pleasure and politics. Sexualities, 7(3),281-301.

Collins, P. (2000). Black feminist thought: Knowledge, consciousness, and the politics of empowerment (2nded.). New York: Routledge.

Cook, K.J. (2006). Doing difference and accountability in restorative justice conferences. Theoretical Criminology, 10(1), 107-124.

Denny, E. (1994). Liberation or oppression? Radical feminization and in vitro fertilization. Sociology of Health and Illness, 16(1), 62-80.

Donovan, J. (1993). Feminist theory: The intellectual traditions of American feminism. New York:

Duran, J. (1998). Philosophies of science/feminist theories. Boulder, CO: Westview Press.

Evans, J. (1995). Feminist theory today: An introduction to second-wave feminism. London: Sage.

Ferguson, A. (1996). Can I choose who I am? And how would that empower me? Gender, race, identitiesand the self. In A. Garry & M. Perarsall (Eds.), Women, knowledge, and reality: Exploration in feminist philosophy (pp. 108-126). New York:

Routledge.

Flax, J. (1990). Postmodernism and gender relations in feminist theory. In L. Nicholson (Ed.),Feminism/ postmodernism (pp. 39-62). London: Routledge.

Flax, J. (1999). Women do theory. In M. Pearsall (Ed.), Women and values: Readings in recent feminist philosophy(pp. 9-13). Belmont, CA: Wadsworth.

Fonow, M., & Cook, J.A. (Eds). Beyond methodology: Feminist scholarship as lived research. Bloomington, IN: Indiana University Press.

Gentry, Q.M., Elifson, K., & Sterk, C. (2005). Aiming for more relevant HIV risk reduction: A black feminist perspective for enhancing HIV intervention for lowincome African American women. AIDS Educationand Prevention, 17(3), 238-252.

Hesse-Biber, S. (2002). Feminism and interdisciplinarity. In J. DiGeorgio-Lutz (Ed). Women in higher education.(pp. 57-66). Westport, CT: Praeger.

Hesse-Biber, S., Gilmartin, C., & Lydenberg, R. (Eds.) (1999). Feminist approaches to theory and methodology:An interdisciplinary reader. New York: Oxford University Press.

Hesse-Biber, S.N., Leavy, P., & Yaiser, M.L. (2004). Feminist approaches to research as a process:

Reconceptualizing epistemology, methodology, and method. In S.N. Heese-Biber & M.L. Yaiser (Eds).

Feminist perspectives on social research. (pp. 3-26). New York: Oxford University Press.

Heese-Biber, S.N., & Yaiser, M.L. (Eds). Feminist perspectives on social research. New York: Oxford University Press.

Heywoood, L., & Drake, J. (Eds.) (1997). Third wave agenda: Being feminist, doing feminism. Minneapolis, MN: University of Minnesota Press.

Hooks, B. (1984). Feminist theory: From margin to center. Boston: South End Press.

Johnson, E. (1983). Reflections on black feminist therapy. In B. Smith (Ed.), Home girls: A Black feminist anthology (pp. 320-324). New York: Kitchen Table—Women of Color Press.

Kanneh, K. (1998). Black feminisms. In S. Jackson & J. Jones (Eds.), Contemporary feminist theories. (pp. 86-97). New York: New York University Press.

Kolmar, W.K., & Bartkowski, F. (2000). Feminist theory: A reader. Mt. View, CA: Mayfield Publishing Company.

Mac Kinnon, C. (1997). Feminism, Marxism, method, and the state: An agenda for theory. In D. Meyers(Ed.), Feminist social thought: A reader (pp. 65-91). New York: Routledge.

Mize, L.K., & Pinjala, A. (2002). Sisterhood narratives: Opportunities in connections. Journal of Feminist Family Therapy, 14(1), 21-51.

Pursley-Crotteau, S. (2001). Perinatal crack users becoming temperant: The social psychological processes.Health Care for Women International, 22(1-2), 49-66.

Rich, A. (1986). Blood, bread, and poetry. New York: W.W. Norton.

Saulnier, C. (1996). Feminist theories and social work: Approaches and application. New York: Haworth Press.

Van Den Bergh, N. (Ed.). (1995). Feminist practice in the 21st century. Washington, D.C.: NASW Press.

Wilson, J. (2004). Beyond psychiatry: How social workers conceptualise women and self-starvation. Australian Social Work, 57(2), 150-160.

(සේයා රූ අන්තර්ජාලයෙනි.)

මිලින්ද මායාදුන්න

රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව

රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තු තේමා ගීතය

සිරිලක දසදෙස කිතුගොස රඳවා
රජ බස නංවමු අපි සැම එක්වී
රකිමු රකිමු බස ජය දද නංවා
සුචරිතවත් දේශය අපෙ පෙම්නා

ලක් දූ පුතුනට දැනුම බෙදා දී
දක්වා දස්කම් විස්කම් නැණගුණ
සිරිලක් දේශය එකලු කරමු අපි
දස දෙස කිතු ගොස රඳවා........... ..//

නිදහස් නිවහල් දේශය රැකගෙන
ගුණදම් සපිරින් සැම ඔද වඩවා
රැක මතු පරපුර එකමුතු කර දැය
දස දෙස කිතුගොස රඳවා.................//

ගරු බුහුමන් කර හැම අන් බසටම
යමු යමු ලක් දෙරණේ පිය මැනලා
සුරකිමු හෙළබස අභිමානේ
විජයතු රජබස ජයභූමී

පද රචනය : කීර්ති ශ්‍රී දේශ ශක්ති සමාජ සේවා කීර්ති සංඛමිත්ත දහම් සොඳුරුවිල

සංගීත අධ්‍යක්ෂණය හා තනු නිර්මාණය : විශාරද නිරෝෂා කුමුදුනී වික්‍රම ආරච්චි

ගායනය : විශාරද නිරෝෂා කුමුදුනී වික්‍රම ආරච්චි

කලාසූරි එස්. බී. කන්දෙපොළ

ඉරේෂා සඳමාලි වික්‍රම ආරච්චි

සමන්ත කරුණාරත්න